

Θέματα εξετάσεων πανελληνίων διαγωνισμών δικηγόρων 2015-2019

Συνοπτικές Απαντήσεις

Πανελλήνιος διαγωνισμός Δικηγόρων Β'2019

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΤΗΣ Ε.Ε.Ν. ε-Θέμς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Θεοδόσης Λέκκας
Δικηγόρος Αθηνών, MSc

Βασίλης Προζυμάς
Ασκ. Δικηγόρος Αθηνών, LL.M

ΕΝΩΣΗ
ΕΛΛΗΝΩΝ
ΝΟΜΙΚΩΝ
ε-ΘΕΜΙΣ

ΘΕΜΑ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ Β'2015

Στη πόλη Ψ, ο Α απόφοιτος κολλεγίου στο οποίο διδάσκονται νομικά μαθήματα, λειτουργεί γραφείο επί της οδού Μ σε ισόγειο διαμέρισμα, στη πρόσοψη του οποίου έχει αναρτήσει επιγραφές, με τις οποίες υπόσχεται τη δυνατότητά του να αναλαμβάνει δικαστικά υποθέσεις πολιτών που έχουν οφειλές προς τις τράπεζες. Οι συναντήσεις – συζητήσεις με τους οφειλέτες γίνονται στο ως άνω γραφείο, όπου του προσκομίζουν τα έγγραφα των οφειλών και συμφωνούν την αμοιβή του Α. Στις συζητήσεις στο γραφείο αυτό, παρίσταται και ο δικηγόρος Β μέλος του δικηγορικού συλλόγου του πρωτοδικείου Ψ, ο οποίος είναι γνωστός με την ιδιότητά του στη πόλη και εν προκειμένω, προσπαθεί να αποκτήσει με αυτό το τρόπο πελατεία από τη συγκεκριμένη ομάδα των πολιτών – οφειλετών τραπεζών και δηλώνει ότι συνεργάζεται με τον Α στις υποθέσεις που αναλαμβάνει το συγκεκριμένο γραφείο και πράγματι υπογράφει με τη σφραγίδα του δικόγραφα ή άλλα έγγραφα που συντάσσει ο Α.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

1. Μπορεί ο Α να αναλαμβάνει δικαστικά τις παραπάνω υποθέσεις; ή αυτές ανήκουν αποκλειστικά στην αρμοδιότητα του δικηγορικού λειτουργήματος;
2. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Ψ αν διαπιστώσει ότι ο Α διενεργεί πράξεις που ανήκουν αποκλειστικά στην αρμοδιότητα του δικηγορικού λειτουργήματος έχει δυνατότητα να στραφεί κατά του Α; Και αν ναι τι μέτρα μπορεί να λάβει;
3. Ο δικηγόρος Β με τη προπεριγραφόμενη συμπεριφορά του παραβίασε διατάξεις του κώδικα δεοντολογίας και αν ναι ποιες;

Οι απαντήσεις να έχουν αιτιολογία και αναφορά στις διατάξεις που στηρίζονται.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Οι παραπάνω υποθέσεις ανήκουν αποκλειστικά στην αρμοδιότητα του δικηγορικού λειτουργήματος, διότι:

α) Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 1 του Κώδικα Δικηγόρων περιεχόμενο του λειτουργήματος του δικηγόρου είναι η εκπροσώπηση και υπεράσπιση του εντολέα του σε κάθε δικαστήριο.

(ΒΑΘΜΟΣ: 1,5)

β) Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Δικηγόρων, ο δικηγόρος πρέπει να είναι κάτοχος πτυχίου Νομικού Τμήματος Νομικής Σχολής Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος στην Ελλάδα ή ισότιμου και αντίστοιχου πτυχίου άλλης χώρας, εφόσον αυτό έχει αναγνωρισθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διαδικασίες.

(ΒΑΘΜΟΣ: 1,5)

[ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΠΡΩΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ: 3]

Ερώτημα 2:

α) Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 1 του Κώδικα Δικηγόρων, ο Δικηγορικός Σύλλογος Ψ μπορεί να υποβάλει έγκληση κατά του Α για το αδίκημα του άρθρου 175 του Ποινικού Κώδικα (αντιποίηση) και να παραστεί ως πολιτικώς ενάγων για την υποστήριξη της κατηγορίας,

(ΒΑΘΜΟΙ: 2)

β) ενώ κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου μπορεί να ασκήσει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στο Ειρηνοδικείο με αίτημα τη σφράγιση του γραφείου καθώς και την απαγόρευση της διαφήμισης ή χρήσης (έντυπης ή ηλεκτρονικής) κάθε διακριτικού γνωρισματος που προσιδιάζει στην άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος.

(ΒΑΘΜΟΙ: 2)

[ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ: 4]

Ερώτημα 3:

Ο δικηγόρος Β παραβίασε τις παρακάτω διατάξεις του Κώδικα Δεοντολογίας ήτος:

α) του άρθρου 5 κατά την οποία έχει την υποχρέωση να ασκεί το λειτουργήμα του και να συμπεριφέρεται με αξιοπρέπεια και σύμφωνα με τις παραδόσεις του δικηγορικού σώματος.

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

β) του άρθρου 10 παρ. α σύμφωνα με την οποία απαγορεύεται στο δικηγόρο να αποκτήσει πελάτες με ενέργειες που δεν συμβιβάζονται με την αξιοπρέπεια του λειτουργήματος.

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

γ) του άρθρου 10 παρ. δ σύμφωνα με την οποία απαγορεύεται να υπογράψει δικόγραφα, γνωμοδοτήσεις ή άλλα έγγραφα που δεν έχουν συνταχθεί από αυτόν, ούτε συνεργάστηκε για τη σύνταξή της με άλλο δικηγόρο.

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

[ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΤΡΙΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ: 3]

ΘΕΜΑ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ Α' 2016

Ο εντολέας Ε ανέθεσε στον δικηγόρο Γ τη διεκδίκηση αποζημίωσής του και χρηματικής ικανοποίησής του λόγω ηθικής βλάβης από τραυματισμό του σε τροχαίο ατύχημα. Συμφώνησαν εγγράφως ότι ο δικηγόρος θα λάβει ως αμοιβή 10% από το τελεσιδικώς επιδικασθέν ποσό. Ενώ ο Γ είχε ασκήσει και προσδιορίσει την αγωγή, ο δικηγόρος Δ έχοντας λάβει γνώση της συμφωνίας, πρότεινε στον Ε να αναλάβει την υπόθεση αυτή με αμοιβή 6% επί του τελεσιδικώς επιδικασθέντος ποσού. Ο Ε, θεωρώντας ως συμφερότερη την πρόταση αυτή, ανακάλεσε την εντολή προς τον Γ και του ζήτησε την επιστροφή του φακέλου, χωρίς να καταβληθεί κάποια αμοιβή. Στο μεταξύ στην παράλληλη ποινική υπόθεση για το τροχαίο ατύχημα εκλήθη ως μάρτυρας ο δικηγόρος του Ε, Γ.

1) Πώς κρίνετε δεοντολογικά τη συμπεριφορά του Δ;

2) Ποια τα δικαιώματα του Γ στο αίτημα του εντολέα του να του επιστραφεί ο φάκελος; Σε περίπτωση αρνήσεως επιστροφής φακέλου, πώς δύναται ο εντολέας να τον αναλάβει;

3) Δύναται να καταθέσει ο Γ ως μάρτυρας; (να μην ληφθούν υπ' όψιν για το τελευταίο ερώτημα οι διατάξεις του Κώδικα Δεοντολογίας)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Άρθρα Κώδικα Δεοντολογίας: άρθρο 10 περ. α και άρθρο 21

(ΒΑΘΜΟΙ: 3)

Ερώτημα 2:

Άρθρα 85 (επίσχεση φακέλου και διαδικασία ενώπιον του Προέδρου για άρση της επίσχεσης), 77 (αμοιβή δικηγόρου σε περίπτωση ανάκλησης εντολής)

(ΒΑΘΜΟΙ: 4)

Ερώτημα 3:

Άρθρο 38 (δικηγορικό απόρρητο) και 39 παρ. 5 (άρνηση μαρτυρίας), σε συνδυασμό με άρθρα 371 ΠΚ και 212 ΠΚΔ. [Εξαιρείται ο Κώδικας Δεοντολογίας, διότι προβλέπει την άδεια από το ΔΣ του οικείου Συλλόγου για τη μαρτυρική κατάθεση, κάτι που ήταν σύμφωνο με τον παλαιό Κώδικα Δικηγόρων (άρθρο 49), που δεν επανελήφθη με τον νέο Κώδικα και ως εκ τούτου θεωρείται ότι έχει καταργηθεί η χορήγηση άδειας. Συνεπώς η παραπομπή στον Κώδικα Δεοντολογίας (άρθρο 41) θα προκαλέσει σύγχυση στις απαντήσεις]. Αρκεί η αναφορά των άρθρων 38 και 39 παρ. 5 του Κώδικα Δικηγόρων, χωρίς να επηρεάζει αρνητικά τη βαθμολόγηση η αναφορά και των διατάξεων των άρθρων 371 ΠΚ και 212 ΠΚΔ.

(ΒΑΘΜΟΙ: 3)

ΘΕΜΑ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ Β' 2016

Στον Δικηγορικό Σύλλογο Ψ υποβλήθηκε καταστατικό σύστασης δικηγορικής εταιρίας, που περιείχε τις παρακάτω διατάξεις:

1. ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

«Β και Δ ΟΜΟΡΡΥΘΜΗ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ»

Στην πόλη Ψ σήμερα, 3 Σεπτεμβρίου 2015, οι παρακάτω συμβαλλόμενοι:

1. Α. Β. δικηγόρος Ψ, κάτοικος Ψ οδός Χ, αρ. Ω.

2. Γ. Δ. δικηγόρος Ψ, κάτοικος Ψ οδός Χ, αρ. Ω.

3. Ε. Ζ. συνταξιούχος δικηγόρος Ψ, κάτοικος Ψ οδός Χ, αρ. Ω.

4. Η. Θ. συμβολαιογράφος Ψ, κάτοικος Ψ οδός Χ, αρ. Ω.,

αποφασίζουν τη σύσταση ομόρρυθμης δικηγορικής εταιρίας με τους παρακάτω όρους:

2. ΕΠΩΝΥΜΙΑ

1. Η επωνυμία της εταιρίας είναι «Β και Δ ομόρρυθμη Δικηγορική Εταιρία»

2. Η αλλαγή της επωνυμίας γίνεται με τροποποίηση του καταστατικού. Η νέα επωνυμία καθορίζεται με απόφαση των 3/4 των μεριδίων των εταίρων.

3. ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπός της εταιρίας είναι η παροχή κάθε είδους δικηγορικών, λογιστικών και κτηματομεσιτικών υπηρεσιών σε τρίτους.

4. ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Η εταιρία είναι αόριστης διάρκειας.

5. ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΤΑΙΡΩΝ - ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ – ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

1. Οι εταίροι δεν υποχρεούνται να εισφέρουν την προσωπική τους εργασία στην εταιρία. Υποχρεούνται όμως να εισφέρουν είδος (βιβλία, έπιπλα κ.λ.π.) κατά χρήση.

2. Για τις έναντι τρίτων τυχόν υποχρεώσεις της εταιρίας ευθύνεται το νομικό πρόσωπο και όχι οι εταίροι.

6. ΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Η εταιρία διοικείται και εκπροσωπείται από τον Κ.Λ., λογιστή, που οι εταίροι ορίζουν διαχειριστή της εταιρίας και η θητεία του είναι τριετής.

2. Ο διαχειριστής έχει τη διοίκηση του νομικού προσώπου της εταιρίας, φροντίζει και διαχειρίζεται τις υποθέσεις της και την εκπροσωπεί, δικαστικά και εξώδικα.

3. Ο διαχειριστής ορίζεται με ομόφωνη απόφαση των εταίρων και ανακαλείται με ομόφωνη απόφαση των εταίρων, για οποιοδήποτε λόγο.

4. Ο διαχειριστής δικαιούται αμοιβής, που αποφασίζεται με ομόφωνη απόφαση των εταίρων.

7. ΕΙΣΟΔΟΣ - ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ - ΑΠΟΒΟΛΗ ΕΤΑΙΡΟΥ

1. Η πρόσληψη νέου εταίρου δεν επιτρέπεται.

2. Επιτρέπεται η αποχώρηση εταίρου, ελεύθερα οποτεδήποτε, μετά από προηγούμενη έγγραφη γνωστοποίηση στην εταιρία υπό την προϋπόθεση ότι έχει παρέλθει εξάμηνο από τη γνωστοποίηση.

ΕΡΩΤΗΜΑ Ι:

Θα εγκριθούν από τον Δικηγορικό Σύλλογο Ψ οι παραπάνω διατάξεις και αν όχι για ποιους λόγους, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων;

Ο δικηγόρος Α της άνω εταιρίας ενημερώνει την 20.10.2015 τον δικηγόρο Β ότι κατά την δικάσιμο του Εφετείου Ψ της 2.11.2015 και στην μεταξύ τους αντιδικία θα ζητήσει αναβολή στην συζήτηση της πρωτοεπίστακτης υπόθεσης τους γιατί δεν θα μπορέσει να προετοιμαστεί λόγω προσωπικού προβλήματος.

Κατά την δικάσιμο της 2.11.2015 και κατά την εκφώνηση της υποθέσεως στο ακροατήριο, ο δικηγόρος Β αρνείται να συναινέσει στην αναβολή ισχυριζόμενος ότι ο δικηγόρος Α δεν τον ενημέρωσε ποτέ ότι θα ζητήσει αναβολή, και χωρίς να προβάλλει κανένα άλλο λόγο.

Οι δύο δικηγόροι αψιμαχούν ενώπιον του δικαστηρίου, αλληλοεξυβρίζονται και απειλούν ο ένας τον άλλον με υποβολή μηνύσεως, προκαλώντας την αντίδραση της έδρας που αποσύρεται μέχρι να ηρεμήσουν τα πνεύματα.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

1. Ποιες διατάξεις του Κώδικα Δεοντολογίας παραβίασαν οι Α και Β;

2. Ποιους λόγους θα μπορούσε να προβάλλει ο Β για να αρνηθεί την αναβολή στον Α;

3. Με ποια προϋπόθεση μπορούν οι Α και Β να αλληλομηνυθούν;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

I. 1 - Κ.Δ. 49 παρ. 1 συνταξιούχος-συμβολαιογράφος ΟΧΙ (ΒΑΘΜΟΣ 1,50)

2 - α) Κ.Δ. 49 παρ. 8, ΛΑΘΟΣ το «ομόρρυθμη» (ΒΑΘΜΟΣ 0,5)

β) Κ.Δ. 50 παρ. 2 ΟΡΘΟ (ΒΑΘΜΟΣ 0,5)

3 - Κ.Δ. 49 παρ. 1, ΛΑΘΟΣ μόνο δικηγορικών (ΒΑΘΜΟΣ 1)

4 - Κ.Δ. 56 παρ. 1, ΟΡΘΟ (ΒΑΘΜΟΣ 0,5)

5 - 1α) Κ.Δ. 52 παρ. 1 εδ. α', ΛΑΘΟΣ (ΒΑΘΜΟΣ 0,25)

1β) 52 παρ. 1 εδ. β', ΟΡΘΟ (ΒΑΘΜΟΣ 0,25)

2) Κ.Δ. 54 παρ. 5 ΛΑΘΟΣ (ΒΑΘΜΟΣ 0,25)

6 - 1) Κ.Δ. 53 παρ. 4 ΛΑΘΟΣ (ΒΑΘΜΟΣ 0,50)

2) Κ.Δ. 53 παρ. 5 ΟΡΘΟ (εφόσον είναι νόμιμος κατ' άρθρο 53 παρ. 4) (ΒΑΘΜΟΣ 0,25)

3) Κ.Δ. 53 παρ. 4 ΟΡΘΟ (ΒΑΘΜΟΣ 0,25)

4) Κ.Δ. 53 παρ. 6 ΟΡΘΟ (ΒΑΘΜΟΣ 0,25)

7- 1) Κ.Δ. 51 παρ. 1 ΛΑΘΟΣ (ΒΑΘΜΟΣ 0,5)

2) Κ.Δ. 51 παρ. 2 ΟΡΘΟ (ΒΑΘΜΟΣ 0,5)

II. 1. Ο Α:

Κώδικας Δεοντολογίας 27 παρ. 1, 20, 7ε, 5 (ΒΑΘΜΟΣ 1)

Ο Β:

Κώδικας Δεοντολογίας 22,23 παρ. 2, 27 παρ. 1, 20, 5, 7ε (ΒΑΘΜΟΣ 1)

2. Κώδικας Δεοντολογίας 23 παρ. 2α (ΒΑΘΜΟΣ 1)

3. Κώδικας Δεοντολογίας 36 παρ. 4 εδ. β' (ΒΑΘΜΟΣ 1)

ΘΕΜΑ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ Α' 2017

Ο Α δικηγόρος, μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου, κατά την συζήτηση αγωγής (από τροχαίο ατύχημα) που είχε καταθέσει για λογαριασμό του εντολέα του Β, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, με την κατάθεση των

προτάσεων, δεν κατάθεσε το γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών.Ο δικηγόρος Α, το αυτό πράττει, δηλ. δεν εκδίδει σχετικό γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και στην περίπτωση κατάθεσης εισαγωγικού δικογράφου αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων νομής στο Ειρηνοδικείο, που κατέθεσε για λογαριασμό του εντολέα του Γ.

Ερωτάται:

1.-Τι είναι κατά νόμο το γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών;

α. Υπάρχει κατά νόμο η υποχρέωση εκδόσεως γραμματίου προκαταβολής εισφορών από τον δικηγόρο Α, για τις παραπάνω υποθέσεις;

β. Υπάρχουν δικονομικές συνέπειες μη έκδοσης γραμματίου προείσπραξης και προσκομιδής αυτού στο αρμόδιο δικαστήριο;

2.-Υποχρεούνται οι γραμματείες των άνω δικαστηρίων, σε κάποια ενέργεια, μετά την διαπίστωση ότι, εκ μέρους του δικηγόρου Α, υπάρχει έλλειψη προσκομιδής γραμματίων προκαταβολής εισφορών, για τις νομικές ενέργειες που έκανε ;

3.-Ποιες είναι οι κυρώσεις που προβλέπονται από τον Κώδικα Δικηγόρων μετά την άνω συμπεριφορά του μέλους του, Α;

4.-Αν υποτεθεί ότι ο Γ έχει την ιδιότητα του δικηγόρου, διαφοροποιείται η απάντηση στο ερώτημα 1α;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1.-Κατ' άρθρον 61 παρ. 1,2,4 του ν. 4194/2013 ο δικηγόρος για την άσκηση κάθε είδους ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων και για την παράσταση του ενώπιον των δικαστηρίων ...προκαταβάλλει στον οικείο δικηγορικό σύλλογο εισφορές, για τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο Παράρτημα ΙΙΙ του ν. 4194/2013 και προορίζονται για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών των υπηρεσιών των δικηγορικών συλλόγων, την απόδοση του πόρου στο ΤΕΑΔ, ΕΤΑΑ (ήδη ΕΦΚΑ) κλπ. Οι εισφορές αυτές είναι πάγιο ποσό για κάθε διαδικαστική πράξη ή παράσταση δικηγόρου, όπως καθορίζεται από το παράρτημα ΙΙΙ. (0,5 ΜΟΝΑΔΑ)

1α.-Ναι, υπάρχει γενική υποχρέωση προκαταβολής στον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο, γραμματίου, αφού εν προκειμένω, ο δικηγόρος Α, έχει προχωρήσει σε συζήτηση αγωγής και κατάθεση προτάσεων του εντολέα του Β ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, αλλά και σε κατάθεση δικογράφου ενώπιον του Ειρηνοδικείου, για τον εντολέα του Γ. (άρθρο 61.1) (1 ΜΟΝΑΔΑ)

1β.-Ναι. Σύμφωνα με το άρθρο 61.4, στις παραπάνω περιπτώσεις, λόγω της μη κατάθεσης των σχετικών γραμματίων προκαταβολής εισφορών και μη προσκομιδής αυτών, οι παραπάνω διαδικαστικές πράξεις του Α, είναι απαράδεκτες κατά νόμο. (1 ΜΟΝΑΔΑ)

2.-Ναι. Σύμφωνα με το άρθρο 61.6 οι προϊστάμενοι της γραμματείας όλων των δικαστηρίων και εν προκειμένω της Γραμματείας του Ειρηνοδικείου και του Πρωτοδικείου, υποχρεούνται επί ποινή πειθαρχικού ελέγχου, να αποστείλουν μέχρι το τέλος του μήνα στον δικηγορικό σύλλογο, κατάσταση με το όνομα του δικηγόρου που παρέστη χωρίς να προσκομίσει γραμμάτια, μνημονεύοντας τα στοιχεία των διαδίκων Β και Γ, εντολών του, την δικονομική τους θέση, την ημερομηνία δικασίμου, το δικαστήριο, το είδος της διαδικασίας. (2,5 ΜΟΝΑΔΕΣ)

3.-Κατ' άρθρον 61 παρ. 5 ο δικηγόρος Α που εν προκειμένω παραβίασε την υποχρέωση προκαταβολής της παρ. 1 και 4 του ιδίου άρθρου υποχρεούται να καταβάλει το ποσό που όφειλε να προκαταβάλει και τιμωρείται με πρόστιμο ύψους από 1.000 έως 20.000 ευρώ. Το ποσό προστίμου και κάθε ποσό που έπρεπε να προκαταβληθεί από τον δικηγόρο Α καταβάλλονται στο ταμείο του οικείου δικηγορικού συλλόγου και εισπράττονται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ. (2,5 ΜΟΝΑΔΕΣ)

4.-Κατ' άρθρον 61 παρ. 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 82 παρ.2 του σχετικού νόμου, ο δικηγόρος Α απαλλάσσεται της υποχρέωσης της εκδόσεως γραμματίου για τον εντολέα του Γ, που έχει την ιδιότητα του δικηγόρου, ο οποίος υποχρεούται μόνο να προκαταβάλλει τα δικαστικά έξοδα. (2,5 ΜΟΝΑΔΕΣ)

ΘΕΜΑ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ Β' 2017

Ο εισαγωγέας αυτοκινήτων Ε επιθυμεί την μετάφραση ενός εγγράφου από την γερμανική στην ελληνική γλώσσα, προκειμένου να το προσκομίσει στις τελωνειακές αρχές. Για το λόγο αυτό επισκέπτεται το γραφείο του δικηγόρου «Δ», ο οποίος έχει επαρκή γνώση της γερμανικής γλώσσας και αφού τον ενημέρωσε ότι πριν λίγο επισκέφθηκε και απασχόλησε για μισή περίπου ώρα τον δικηγόρο «Χ» για το ίδιο θέμα, αλλά τελικώς δεν του ανέθεσε το έργο της μετάφρασης του εγγράφου, του θέτει τα εξής ερωτήματα:

1) Προκειμένου να έχει ισχύ έναντι των τελωνειακών αρχών η μετάφραση του εγγράφου που θα πραγματοποιηθεί από το δικηγόρο «Δ» αρκεί μόνο η μετάφραση του εγγράφου ;

2) Σε περίπτωση που η μετάφραση έχει ισχύ, μπορεί ο δικηγόρος «Δ» να έκδοση επικυρωμένο αντίγραφο του μεταφρασμένου εγγράφου, προκειμένου αυτός (Ε) να το χρησιμοποιήσει μελλοντικά και σε άλλη υπηρεσία;

3) Επειδή ο ίδιος (Ε) θα εξουσιοδοτήσει τον υπάλληλο του γραφείου του να καταθέσει στο τελωνείο το έγγραφο που θα μεταφραστεί, μπορεί ο δικηγόρος «Δ» να θεωρήσει το γνήσιο της υπογραφή του «Ε»;

4) Ποια υποχρέωση έχει ο δικηγόρος «Δ» έναντι του δικηγόρου «Χ», πριν αναλάβει την υπόθεση της μετάφρασης που του αναθέτει ο «Ε»;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1.Έχει πλήρη ισχύ η μετάφραση έναντι οποιασδήποτε Δικαστικής ή άλλης Αρχής, εφόσον συνοδεύεται από επικυρωμένο αντίγραφο του εγγράφου που μεταφράστηκε και ο δικηγόρος βεβαιώνει ότι έχει επαρκή γνώση της γλώσσας από και προς την οποία μετέφρασε. (άρθρο 36 παρ.2 γ του Ν 4194/2013 Κώδικας Δικηγόρων).

(2,5 ΒΑΘΜΟΙ)

2. Σε περίπτωση που η μετάφραση έχει ισχύ, μπορεί ο δικηγόρος «Δ» να προβεί στην έκδοση επικυρωμένου αντιγράφου του μεταφρασμένου εγγράφου, προκειμένου αυτός (Ε) να το χρησιμοποιήσει μελλοντικά και σε άλλη υπηρεσία. (άρθρο 36 παρ.2 β του Ν 4194 /2013 Κώδικας Δικηγόρων).

(2,5 ΒΑΘΜΟΙ)

3) Δεν μπορεί ο Δικηγόρος Δ να βεβαιώσει το γνήσιο της υπογραφής του Ε διότι δεν προβλέπεται τούτο στο νόμο, παρά μόνον στις περιπτώσεις του άρθρου 42 παρ.2 Κ.Ποινικής Δικονομίας καθώς και σε άλλη ειδική διάταξη η οποία δεν συντρέχει εν προκειμένω. (άρθρο 36 παρ. 2δ του Ν 4194/2013 Κώδικας Δικηγόρων).

(2,5 ΒΑΘΜΟΙ)

4) Ο Δικηγόρος «Δ» έχει υποχρέωση προς το συνάδελφό του πριν αναλάβει την υπόθεση να καταβάλει προσπάθεια να πείσει τον «Ε» να μην ανακαλέσει την εντολή από τον «Χ», αν δεν το πετύχει, να βεβαιωθεί ότι αυτός (ο Χ) έχει λάβει την αμοιβή για την απασχόλησή του και τα τυχόν έξοδά του από τον ως άνω εντολέα και εφόσον δεν έχει συμβεί αυτό να αρνηθεί την ανάληψη της υπόθεσης, χωρίς την έγγραφη συγκατάθεσή του.

(Άρθρο 21 παρ. α, β, γ Κώδικα Δεοντολογίας)

(2,5 ΒΑΘΜΟΙ)

[ΣΥΝΟΛΟ 10 ΒΑΘΜΟΙ]

ΘΕΜΑ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ Α΄2018

Ο εντολέας Α συναντάται στη Θεσσαλονίκη στις 15.10.2015 με το δικηγόρο Δ, μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, και του παραδίδει αντίγραφο μιας αγωγής, η οποία συζητείται ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης στις 15.12.2015. Η αγωγή έχει συνταχθεί από το δικηγόρο Θεσσαλονίκης Ε. Ο Δ, αφού μελετά εμβριθώς το κείμενο, αποφαινεται ότι η αγωγή είναι κακογραμμένη, ότι ως έχει διατυπωθεί στερείται νόμιμης βάσης και είναι βέβαιο ότι θα απορριφθεί. Συνιστά δε στον Α να αλλάξει άμεσα δικηγόρο, γιατί με την παρούσα εκπροσώπησή του δεν θα έχει καμία απολύτως τύχη. Ο Α πείθεται και την επομένη ημέρα ανακαλεί την πληρεξουσιότητα και αναθέτει τον χειρισμό της υπόθεσης στον Δ. Ακολούθως, ο Δ καταθέτει στα δικαστήρια της Θεσσαλονίκης δήλωση παραίτησης από το δικόγραφο της προηγούμενης αγωγής και εν συνεχεία καταθέτει εκ νέου το ίδιο δικόγραφο που είχε συντάξει ο Ε με δική του υπογραφή. Ο Ε, που συν τοις άλλοις δεν έχει πληρωθεί για την εργασία του για τη σύνταξη της αγωγής, είναι βαθύτατα δυσαρεστημένος από τα παραπάνω και επιθυμεί να προχωρήσει σε πειθαρχικά μέτρα κατά του Δ.

Πόσα και ποια πειθαρχικά παραπτώματα έχει διαπράξει ο Δ και ποιο είναι το αρμόδιο όργανο για την κίνηση της πειθαρχικής διαδικασίας και την επιβολή των νόμιμων πειθαρχικών ποινών;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 140 στ. γ΄ Κδικ κάθε υπαίτια και καταλογιστή παράβαση του Κώδικα Δεοντολογίας συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα. Στην προκειμένη περίπτωση ο Δ έχει μετέλθει μέσων απόκτησης πελατείας που δεν συμβιβάζονται με την αξιοπρέπεια του Λειτουργήματος (10 στ. α΄ ΚΔΔεοντ), δεν κατέβαλε καμία προσπάθεια να πείσει τον εντολέα να μην ανακαλέσει την εντολή (21 στ. α΄ ΚΔΔεοντ), δεν έδειξε το παραμικρό ενδιαφέρον να επιβεβαιώσει το κατά πόσον ο προηγούμενος συνάδελφος είχε όντως εξοφληθεί (21 στ. β΄ ΚΔεοντ) και πολύ περισσότερο δεν αρνήθηκε να προβεί σε περαιτέρω ενέργειες από την στιγμή που ο προηγούμενος συνάδελφος δεν είχε εξοφληθεί (21 στ. γ΄ ΚΔεοντ). Επιπλέον ο Δ κατέθεσε εκ νέου με δική του υπογραφή την αγωγή του Ε χωρίς να επιφέρει αλλαγές, οπότε υπέπεσε και σε παράβαση του άρθρου 10 στ. δ΄ ΚΔΔεοντ. Όλα τα παραπάνω συνιστούν ισομερώς πειθαρχικά παραπτώματα εκ μέρους του Δ. Αρμόδιο για την εκδίκαση των πειθαρχικών παραπτωμάτων θα είναι το Πειθαρχικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης στην περιφέρεια του οποίου έχει τελεστεί το παράπτωμα (151 παρ. 1 ΚΔικ). Σύμφωνα με το άρθρο 153 Κδικ η πειθαρχική δίωξη ασκείται από τον Πρόεδρο του οικείου δικηγορικού συλλόγου (153 παρ. 1 ΚΔικ) μετά την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής εξέτασης που θα διενεργηθεί σύμφωνα με το άρθρο 152 Κδικ. Ως οικείος δικηγορικός σύλλογος θα πρέπει να νοηθεί εκείνος υπό την ανίδια του οποίου ενεργεί το πειθαρχικό και όχι εκείνος στον οποίο ανήκει ο καταγγελλόμενος δικηγόρος. Επομένως αρμόδιος για την κίνηση της πειθαρχικής δίωξης θα είναι εν προκειμένω ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης. Το γεγονός ότι ο καταγγελλόμενος δικηγόρος είναι μέλος του ΔΣΑ δεν ασκεί επίδραση.

Τα κατ' ιδίαν σκέλη των απαντήσεων εκάστου πρακτικού αξιολογούνται ισοβαρώς.

ΘΕΜΑ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ Β΄2018

Η δικηγόρος Ζ δημιούργησε ιστοσελίδα για την επαγγελματική της προβολή. Καταχώρησε το βιογραφικό της, στις σπουδές και τις δημοσιεύσεις της. Σε άλλα σημεία αναφέρει ότι της ανατέθηκε το διαζύγιο της γνωστής τραγουδίστριας Λ και ότι πέτυχε σοβαρή αποζημίωση για τον γνωστό επιχειρηματία Ψ από ιατρικό σφάλμα. Δηλώνει επίσης ότι αναλαμβάνει υποθέσεις συγκεκριμένων αντικειμένων με αμοιβή 10% πλέον του γραμματίου προκαταβολής εισφορών και του ΦΠΑ.

Ο Πρόεδρος του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου είδε την ιστοσελίδα και περιέτρεξε το περιεχόμενό της.

Α) Έχει παραβιάσει η Ζ τον Κώδικα Δικηγόρων και αν ναι ποιες διατάξεις του και γιατί;

Β) Πρέπει ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου να προβεί σε κάποιες ενέργειες και αν ναι σε ποιες;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α) Κατά το άρθρο 40 ΚΔ § 1, 2 επιτρέπεται η επαγγελματική προβολή του δικηγόρου μέσω ιστοσελίδας.

Κατά την § 3 περ. δ δεν επιτρέπεται η αναφορά ονομάτων πελατών (2) και κατά την περ. δ δεν επιτρέπεται η αναφορά σε αμοιβή.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η δικηγόρος παραβιάζει τις διατάξεις αυτές και συνεπώς διαπράττει πειθαρχικό αδίκημα κατά το άρθρο 140 § 1 περ. γ ΚΔ.

(ΒΑΘΜΟΙ 5)

Β) Ο Πρόεδρος του οικείου δικηγορικού συλλόγου δεν μπορεί να κινήσει αυτεπαγγέλτως την πειθαρχική διαδικασία, καθώς κατά το άρθρο 152 § 1 ΚΔ μπορεί να προβεί στην άσκηση πειθαρχικής δίωξης κατά το άρθρο 153 § 1 ΚΔ μόνον αφού έχει περατωθεί η προκαταρκτική πειθαρχική εξέταση, για την κίνηση της οποίας δεν προβλέπεται δυνατότητα αυτεπάγγελτης ενέργειας του Προέδρου παρά μόνο κατόπιν λήψης αναφοράς από τρίτο ή μόνο αν πριν έχει λάβει γνώση του καταγγελλόμενου πειθαρχικού παραπτώματος από τρίτον ή αν έχει λάβει γνώση αυτού με οποιοδήποτε τρόπο από ανακοίνωση δικαστικής ή εν γένει δημόσιας αρχής.

(ΒΑΘΜΟΙ 5)

ΘΕΜΑ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ Α΄2019

Ο Α είναι νεαρός δικηγόρος, εγγεγραμμένος σε ένα Δικηγορικό Σύλλογο στην Ελλάδα. Πρόσφατα, ανέλαβε για λογαριασμό κάποιων νέων πελατών του και ολοκλήρωσε μάλιστα με ιδιαίτερη επιτυχία, τη σύσταση μιας Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας με αντικείμενο τη διαδικοτική πώληση διαφόρων ειδών για επαγγελματίες όπως τσάντες, χαρτοφύλακες, είδη γραφείου κτλ. Ο Α επέδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για τα συγκεκριμένα προϊόντα, τα οποία πράγματι ήταν εξαιρετικής ποιότητας και ταυτόχρονα λογικής τιμής, ενώ παράλληλα ανέπτυξε φιλικές σχέσεις με τους πελάτες –εταίρους της νεοσυσταθείσας εταιρίας. Λόγω των παραπάνω σχέσεων, οι πελάτες του πρότειναν να συμμετέχει και ο ίδιος στην εταιρία ως εταίρος αλλά και ως διαχειριστής αυτής, με ένα μικρό ποσοστό συμμετοχής, αποβλέποντας όχι μόνο στην επαγγελματική του συνδρομή αλλά και στην μέσω αυτού διαφήμιση των προϊόντων τους. Άλλωστε, ο Α εκτός από ικανός δικηγόρος ήταν και ιδιαίτερος κοινωνικός, με μεγάλο κύκλο γνωριμιών και η εταιρία βάσιμα ανέμενε αύξηση των πωλήσεων της μέσω της σύμπραξης του. Ο Α αρνήθηκε την πρόταση συμμετοχής του ως διαχειριστής, αποφάσισε ωστόσο να συμμετέχει ως εταίρος, αποκτώντας ένα μέρος των εταιρικών μεριδίων που αντιστοιχούσε στο 20% του εταιρικού κεφαλαίου.

Σε μια από τις τελευταίες αναρτήσεις του, στο προσωπικό του χρονολόγιο στο Facebook, που αφορούσε προσωπικό σχολιασμό του για μια πρόσφατη αλλαγή στη νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών, ανέβηκαν «σχόλια» δύο συναδέλφων του από τον ίδιο Δικηγορικό Σύλλογο, του Β και της Γ, οι οποίοι επιτέθηκαν φραστικά στο συνάδελφό τους, αφήνοντας σαφείς υπαινιγμούς σε βάρος της επαγγελματικής του ικανότητας, όπως «καλύτερα να μας προτείνεις τι τσάντα να κρατάμε - άσε το εμπορικό δίκαιο για αυτούς που το ξέρουμε» και «Έξω οι άσχετοι από το δικηγορικό σώμα!» και αρκετές άλλες δηλώσεις-σχόλια μεγαλύτερης εμπάθειας που δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα καθώς ο Α ήταν συνεπής και επιμελής στην παροχή των υπηρεσιών του.

Οι ίδιοι συνάδελφοι του, ο Β και η Γ, ακολούθησαν την ίδια συμπεριφορά και τις αμέσως επόμενες μέρες κοινοποιώντας μάλιστα την ίδια ανάρτηση του Α, σε άλλες δικηγορικές ομάδες στις οποίες συμμετείχαν, προσθέτοντας ανάλογα σχόλια.

Αποτέλεσμα των παραπάνω ήταν να δει τις επίμαχες αναρτήσεις-σχόλια μεγάλο αριθμός προσώπων, τόσο γιατί η συγκεκριμένη αρχική ανάρτηση του Α με το σχολιασμό των νέων ρυθμίσεων της προστασίας των καταναλωτών ήταν δημόσια, αφού ο ίδιος εξειδικεύονταν στον εμπορικό δίκαιο και επιθυμούσε και με τον τρόπο αυτό να προβάλλει τη δουλειά του, όσο και γιατί οι δικηγορικές ομάδες στις οποίες κοινοποίησαν οι Β και Γ περαιτέρω την ανάρτηση αριθμούσαν πολύ μεγάλο αριθμό μελών-δικηγόρων.

Ερωτάται:

- Μπορούσε ο Α να συμμετέχει στην προαναφερθείσα εταιρία; Ποιες θα ήταν οι συνέπειες και ποια υποχρέωση θα είχε ο Α, αν είχε αποδεχθεί την πρόταση των πελατών του για τη συμμετοχή του ως διαχειριστής αυτής;
- Είναι επιτρεπτή η ανάρτηση από το δικηγόρο Α στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης του προσωπικού σχολιασμού του αναφορικά με το προαναφερθέν νομικό ζήτημα (αλλαγή στη νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών) με σκοπό την προβολή της δουλειάς του;
- Πώς αξιολογείται η συμπεριφορά των Β και Γ; Εφαρμόζονται και αν ναι ποιες διατάξεις του Κώδικα περί Δικηγόρων και του Κώδικα Δεοντολογίας Δικηγορικού Λειτουργήματος;
- Με ποιόν τρόπο μπορεί να αντιδράσει ο Α έναντι των συμπεριφορών του Β και Γ βασιζόμενος στον Κώδικα περί Δικηγόρων; Ποιες συνέπειες μπορεί να παράξει η συμπεριφορά των Β και Γ με βάση τον Κώδικα περί Δικηγόρων και τον Κώδικα Δεοντολογίας Δικηγορικού Λειτουργήματος;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1η Απάντηση:

Ο Δικηγόρος δύναται να συμμετέχει ως απλός εταίρος σε Ι.Κ.Ε καθώς η συμμετοχή αυτή δε προσδίδει την εμπορική ιδιότητα. Στην ΙΚΕ οι εταίροι ούτε αποκτούν την εμπορική ιδιότητα ούτε πτωχεύουν. Ούτε ο διαχειριστής αποκτά την εμπορική ιδιότητα ακόμα και αν είναι εταίρος. Η ΙΚΕ ωστόσο συνιστά μορφή κεφαλαιουχικής εταιρίας. Ως εκ τούτου και σύμφωνα με το αρ. 7 & 1δ του Κώδικα Δικηγόρων δ) Εκείνος που αποκτά την εμπορική ιδιότητα με βάση τον εμπορικό νόμο ή ασκεί έργα ή καθήκοντα διευθύνοντος ή εντεταλμένου συμβούλου, διοικητή, διαχειριστή ή εκπροσώπου σε οποιαδήποτε κεφαλαιουχική ή προσωπική εμπορική επιχείρηση ή κοινοπραξία (εκτός αν στην τελευταία περίπτωση άλλος ειδικός νόμος ορίζει διαφορετικά) αποβάλλει αυτοδίκαια την ιδιότητα του δικηγόρου και διαγράφεται από το μητρώο του συλλόγου του οποίου είναι μέλος.

Συνεπώς, ο Α δε μπορούσε να συμμετάσχει ως διαχειριστής στην συσταθείσα ΙΚΕ διότι αυτή η συμμετοχή του θα οδηγούσε στην αυτοδίκαιη αποβολή της ιδιότητάς του ως δικηγόρου. Ορθώς συνεπώς αρνήθηκε και αρκίστηκε στην απλή συμμετοχή του ως εταίρου η οποία δεν απαγορεύεται καθόσον δεν του προσδίδει εμπορική ιδιότητα.

Αν είχε αποδεχθεί την πρόταση, τότε θα όφειλε, κατ' άρθρο 7 παρ 3 να προβεί σε σχετική δήλωση, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, στο σύλλογο που ανήκει και να υποβάλλει την παραίτηση του. (ΒΑΘΜΟΙ 3)

2η Απάντηση:

Άρθρο 40 Κώδικα Δικηγόρων

Επαγγελματική προβολή

- Επιτρέπεται η προβολή και δημοσιοποίηση των τομέων της επαγγελματικής δραστηριότητας δικηγόρου ή Δικηγορικής Εταιρείας, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, με τρόπο που προσιδιάζει στο δικηγορικό λειτουργήμα και συνάδει με το κύρος του και την αξιοπρέπεια του δικηγορικού λειτουργήματος.

(ΒΑΘΜΟΙ 2)

3η Απάντηση:

Άρθρο 140 Κώδικα Δικηγόρων

Πειθαρχικά παραπτώματα

- Το πειθαρχικό παράπτωμα συντελείται με υπαίτια και καταλογιστή πράξη, ενέργεια ή παράλειψη του δικηγόρου, στο πλαίσιο του λειτουργήματος του ή και έξω από αυτό, εφόσον αυτή:

γ) αντίκειται προς τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τις διατάξεις κωδίκων δεοντολογίας, εσωτερικών κανονισμών του οικείου δικηγορικού συλλόγου, αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και των Γενικών Συνελεύσεων αυτού.

ε) θίγει το κύρος του δικηγορικού λειτουργήματος.

- Πειθαρχικά παραπτώματα του δικηγόρου αποτελούν:

γ) Η εν γένει αναξιοπρεπής ή απρεπής συμπεριφορά του.

Κώδικας Δεοντολογίας Δικηγορικού Λειτουργήματος –ΙΑ` ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Άρθρο 39

Ο Δικηγόρος πρέπει, όχι μόνο κατά την άσκηση του Λειτουργήματός του, αλλά και στον ιδιωτικό του βίο να έχει αξιοπρέπεια, ώστε να μην προκαλούνται σχόλια και δυσφήμιση σε βάρος του Δικηγορικού Σώματος. Να έχει συνέπεια σε όλες τις συναλλαγές του και οι δηλώσεις του προς τους αντισυμβαλλόμενους ή οποιουδήποτε τρίτους να είναι σοβαρές και αληθινές. Να μην εκμεταλλεύεται την άγνοια, ή την απειρία, τη γνωριμία, τη συγγένεια, τη φιλία ή την εμπιστοσύνη του εντολέα του, ή του αντίδικου ή οποιουδήποτε τρίτου προς αυτόν, ή το Λειτουργήμα του.

Στους τόπους της κατοικίας του και της εργασίας του, στα σωματεία και διάφορες Οργανώσεις όπου μετέχει, στους πολυσύχναστους χώρους, στα δημόσια μέσα συγκοινωνίας, σε συγκεντρώσεις του κοινού, πρέπει να επιδεικνύει συμπεριφορά υποδειγματική για τους άλλους.

Κώδικας Δεοντολογίας Δικηγορικού Λειτουργήματος -ΙΒ` ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 40

Η παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον Κώδικα Δικηγόρων ή άλλους νόμους και από τον Κώδικα Δεοντολογίας αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα και τιμωρείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 66 έως 79 του (παλιού) Κώδικα Δικηγόρων. (ΒΑΘΜΟΙ 2)

4η Απάντηση:

ΤΜΗΜΑ Δ` Πειθαρχικό Δίκαιο Κώδικα Δικηγόρων

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρο 152

Προκαταρκτική πειθαρχική εξέταση

«1. Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου, ευθύς ως λάβει αναφορά με την οποία καταγγέλλονται πειθαρχικά επιλήψιμες πράξεις δικηγόρου ή λάβει με οποιονδήποτε τρόπο γνώση από ανακοίνωση δικαστικής ή εν γένει δημόσιας αρχής σχετικά με την τέλεση τέτοιων πράξεων, παραγγέλλει τη διενέργεια προκαταρκτικής πειθαρχικής εξέτασης, αναθέτοντάς την σε μέλος του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Ο Πρόεδρος του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, ευθύς ως λάβει ίδια γνώση, με οποιονδήποτε τρόπο, πειθαρχικά επιλήψιμων πράξεων δικηγόρου ή δικηγορικής εταιρείας, μπορεί να παραγγείλει ανέξοδα τη διενέργεια προκαταρκτικής πειθαρχικής εξέτασης, αναθέτοντάς την σε μέλος του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Σε περίπτωση περισσότερων πειθαρχικών τμημάτων του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, στην παραγγελία προβαίνει ο αρχαιότερος από τους Προέδρους των πειθαρχικών τμημάτων. Με τις παραγγελίες αυτές ο Δικηγορικός Σύλλογος καθίσταται διάδικος σε όλες τις δίκες που ανακύπτουν επί των πειθαρχικών αποφάσεων.»

2. Η προκαταρκτική εξέταση είναι συνοπτική και κατά το δυνατόν σύντομη και σε κάθε περίπτωση δεν επιτρέπεται να διαρκέσει πέραν των τριάντα (30) ημερών. Περαιτώνεται είτε με γραπτές ή προφορικές εξηγήσεις του προσώπου κατά του οποίου στρέφεται είτε με πράξη με την οποία τίθεται η υπόθεση στο αρχείο.

3. Το μέλος του πειθαρχικού συμβουλίου που διενεργεί την προκαταρκτική εξέταση μπορεί να εξετάζει μάρτυρες και να αναζητά κάθε άλλο πρόσφορο νόμιμο αποδεικτικό μέσο. Κατά τη διεξαγωγή της προκαταρκτικής εξέτασης φροντίζει έτσι ώστε να μην προσβάλλεται δυσανάλογα η τιμή και η υπόληψη του δικηγόρου, του οποίου η συμπεριφορά ερευνάται.

4. Ανώνυμες καταγγελίες δεν λαμβάνονται υπόψη και αρχειοθετούνται αμέσως.

5. Σε περίπτωση που η αναφορά δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία ή ανεπίδεκτη οποιασδήποτε εκτίμησης, ο Πρόεδρος του δικηγορικού συλλόγου την αρχειοθετεί με συνοπτική αιτιολογία και ανακοινώνει στον Πρόεδρο του Πειθαρχικού Συμβουλίου την πράξη αρχειοθέτησης.

6. Δεν διενεργείται προκαταρκτική εξέταση για πράξεις, για τις οποίες έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη για κακούργημα ή πλημμέλημα.

7. Ο αρμόδιος Εισαγγελέας έχει την υποχρέωση να ενημερώσει τον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο σε περίπτωση άσκησης ποινικής δίωξης σε βάρος δικηγόρου. Την ίδια υποχρέωση έχει και σε περίπτωση έκδοσης παραπεμπτικού ή απαλλακτικού βουλεύματος, τηλεσίδικης αθωωτικής ή καταδικαστικής απόφασης σε βάρος δικηγόρου, αποστέλλοντας πλήρη αντίγραφα, εντός δέκα (10) ημερών από την έκδοσή τους.

ΤΜΗΜΑ Β`

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ

Άρθρο 142

Πειθαρχικές ποινές

1. Οι πειθαρχικές ποινές είναι:

α) η σύσταση, β) η επίπληξη

(ΒΑΘΜΟΙ 3)

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΘΕΜΑΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Β' 2015

Ο Α πώλησε στον Β στη Αθήνα στις 20-1-2014 ένα μεταχειρισμένο αυτοκίνητο σε άριστη κατάσταση, αντί τιμήματος 4.000 ευρώ. Επειδή κατά τη σύναψη της σύμβασης και την παράδοση του αυτοκινήτου σε εκείνον, ο αγοραστής (Β) δεν είχε μετρητά να εξοφλήσει το τίμημα, συμφώνησαν αυτό να πιστωθεί για 3 μήνες. Συμφώνησαν λοιπόν ότι ο Β θα κατέβαλε στον Α το τίμημα στις 21-4-2014. Σε εξασφάλιση της απαίτησης του Α συμφωνήθηκε μεταξύ των προαναφερομένων να εκδοθεί, την ίδια ημέρα (20-1-2014) ισόποση συναλλαγματική πληρωτέα την 21-4-2014, με αποδέκτη τον Β, που κατά τους όρους της συμφωνίας, θα παρέμενε στα χέρια του πωλητή (Α), ο οποίος είχε υποχρέωση, μόλις εξοφλείτο το τίμημα να την επιστρέψει στον αγοραστή (Β). Ο Α εξέδωσε στις 20-1-2014 τη συναλλαγματική, χωρίς, από παραδρομή, να σημειώσει επ' αυτής τον τόπο της έκδοσής της, την αποδέχθηκε δε αυθημερόν ο Β. Ο τελευταίος όμως δεν κατέβαλε το τίμημα μέχρι τις 21-4-2014, όπως είχε συμβατική υποχρέωση.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ:

- α) Η μη αναγραφή του τόπου έκδοσης της συναλλαγματικής επιδρά επί του κύρους της;
- β) Με ποιο τρόπο ο εκδότης Α μπορεί να ικανοποιήσει την αξίωσή του κατά του Β από το αξιόγραφο; Ποια ενέργεια προκρίνετε και γιατί;
- γ) Ποιος είναι ο χρόνος παραγραφής της αξίωσης από τη συναλλαγματική κατά του Β;
- δ) Μετά την παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας αυτής, μπορεί ο Α να διεκδικήσει με άλλο τρόπο την ικανοποίηση της αξίωσής του από το αξιόγραφο και με βάση ποιές διατάξεις;
- ε) Στην υποθετική περίπτωση που η συναλλαγματική μεταβιβαζόταν με οπισθογράφηση στον Γ, κατά ποίων θα είχε δικαίωμα να στραφεί ο τελευταίος που είναι και κοιμιστής (Γ) και σε ποιο χρόνο θα υπέκυπτε σε παραγραφή η σχετική αξίωσή του;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Σε περίπτωση που δεν έχει σημειωθεί ο τόπος έκδοσης της συναλλαγματικής, θεωρείται ότι εκδόθηκε στον τόπο που αναγράφεται δίπλα από το όνομα του εκδότη (άρθρο 2 εδ. δ' Ν. 5325/1932).

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

Ερώτημα 2:

Όσον αφορά την ικανοποίηση της αξίωσης από τη συναλλαγματική ο Α μπορεί να απευθυνθεί στον αρμόδιο λόγο ποσού Ειρηνοδίκη και να ζητήσει την έκδοση διαταγής πληρωμής, λόγω της δυνατότητας εξοπλισμού της απαίτησής του με εκτελεστό τίτλο μέσα σε σύντομο χρόνο. Έχει όμως επιπλέον και τη δυνατότητα να ασκήσει τακτική αγωγή όχι από τον τίτλο, αλλά από τη σύμβαση της πώλησης.

Σημείωση: Οποιαδήποτε ενέργεια προκριθεί, θεωρείται ορθή εφόσον αιτιολογηθεί.

(ΒΑΘΜΟΙ: 4)

Ερώτημα 3:

Η αξίωση από τη συναλλαγματική κατά του αποδέκτη παραγράφεται σε 3 έτη από τη χρονολογία της λήξης (άρθρο 70 εδ. δ' Ν. 5325/1932).

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

Ερώτημα 4:

Σε περίπτωση παραγραφής της αξίωσης από τη συναλλαγματική, ο κομιστής αυτής, που στην προκειμένη περίπτωση είναι ο εκδότης (Α) μπορεί να ασκήσει κατά του αποδέκτη (Β) αγωγή από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό (άρθρο 80 εδ. α' Ν. 5325/1932).

(ΒΑΘΜΟΙ: 2)

Ερώτημα 5:

Στην περίπτωση αυτή ο Γ, ως κομιστής του τίτλου, έχει ευθεία αξίωση κατά του αποδέκτη (Β) και αναγωγική αξίωση κατά του εκδότη συναλλαγματικής (Α), οι οποίοι ευθύνονται απέναντί του αλληλεγγύως (άρθρο 47 εδ. α' Ν. 5325/1932). Η σχετική απαίτηση του Γ κατά μεν του εκδότη (Α) παραγράφεται σε ένα έτος από τη χρονολογία του εμπροθέσμως συνταχθέντος διαμαρτυρικού ή από τη χρονολογία της λήξης, στην περίπτωση που υπάρχει η ρήτρα «ανέξοδος επιστροφή» (άρθρο 70 εδ. β' Ν. 5325/1932), κατά δε του αποδέκτη (Β) παραγράφεται σε τρία έτη από τη χρονολογία της λήξης (άρθρο 70 εδ. α' Ν. 5325/1932).

(ΒΑΘΜΟΙ: 2)

ΘΕΜΑΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Α' 2016

Ο ιδιοκτήτης εργοστασίου μεταλλουργίας Α εκδίδει την 07-01-2016 σε διαταγή του εισαγωγέα Β μια επιταγή 100.000 ευρώ, για την πληρωμή ενός μηχανήματος επεξεργασίας μετάλλων που αγόρασε από αυτόν. Μια μέρα μετά την παράδοση του μηχανήματος, αυτό σταματάει να λειτουργεί λόγω βλάβης και ο Α στις 13-01-2016, με εξώδικη διαμαρτυρία που επιδίδεται στον Β, του γνωστοποιεί ότι υπαναχωρεί από την πώληση και ταυτόχρονα ανακαλεί την επιταγή.

1) Μπορεί ο Β στις 14-01-2016 να εμφανίσει την ως άνω επιταγή στη πληρώτρια τράπεζα και να ζητήσει την πληρωμή της;

2) Σε περίπτωση που η πληρώτρια βεβαιώσει τη μη πληρωμή της ποια δικαιώματα έχει ο Β κατά του Α;

3) Πότε παραγράφεται η αξίωση του Β κατά του Α με βάση την ως άνω επιταγή;

Οι απαντήσεις να έχουν αιτιολογία και αναφορά στις διατάξεις που στηρίζονται.»

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Σύμφωνα με το άρθρο 32 του ν. 5960/1933 «Η ανάκληση της επιταγής ισχύει μόνον μετά την έκπνευσιν της προθεσμίας εμφανίσεως. Ελλείψει ανακλήσεως ο πληρωτής δύναται να πληρώσει και μετά την έκπνευσιν της

προθεσμίας εμφανίσεως. Σύμφωνα δε με το άρθρο 29 του ίδιου νόμου η επιταγή εμφανίζεται προς πληρωμή εντός προθεσμίας οκτώ (8) ημερών, ενώ αφετηρία της προθεσμίας είναι η επί της επιταγής ως χρονολογία εκδόσεως αναγραφόμενη ημέρα. Εν προκειμένω, ο Β μπορεί στις 14-01-2016 να εμφανίσει την επιταγή στην τράπεζα προς πληρωμή και να ζητήσει την πληρωμή της διότι κατά την ημέρα αυτή δεν έχει εκπνεύσει το οκταήμερο προς εμφάνιση που αρχίζει από την επόμενη της 07-01-2016 (αναγραφόμενη στην επιταγή χρονολογία εκδόσεως)

(ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ: 4)

Ερώτημα 2:

Ο Β έχει τα παρακάτω δικαιώματα:

α) Υποβολή εγκλήσεως κατά του Α μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τη λήξη του οκταημέρου που τρέχει μετά την εμφάνιση της επιταγής (άρθρο 79 του ν. 5960/1933)

β) Αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής σε βάρος του εκδότη Α (άρθρο 40 του ν. 5960/1933)

γ) Αγωγή για καταδίκη του εκδότη σε αποζημίωση κατά τις περί αδικοπραξιών διατάξεις του Αστικού Κώδικα (άρθρο 914 ΑΚ).

[ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ: 3 (1 ΒΑΘΜΟΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΥΠΟ-ΕΡΩΤΗΜΑ)]

Ερώτημα 3:

Κατά το άρθρο 52 του ν. 5960/1933 «περί επιταγής» η αξίωση του Β κατά του Α παραγράφεται μετά έξι (6) μήνες από τη λήξη της προθεσμίας προς εμφάνιση, η οποία είναι οκτώ (8) ημερών από την έκδοση της επιταγής (άρθρο 29 εδ. α του Ν. 5960/1933). Με βάση τα παραπάνω αφετηρία της παραγραφής της αξίωσης του Β κατά του Α για την προκειμένη επιταγή είναι η επόμενη της λήξεως του οκταημέρου της προθεσμίας προς εμφάνιση, ήτοι η 16-01-2016 και τελευταία ημέρα του εξαμήνου η 16-07-2016 μετά την οποία έχουμε επέλευση της παραγραφής (άρθρο 243 εδ. β ΑΚ).

(ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ: 3)

ΘΕΜΑΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Β' 2016

Ο Α ως κομιστής της υπ' αριθμ. 18259702-4 τραπεζικής επιταγής της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος ΑΕ, εκδόσεως του Β κατοίκου Αθηνών την 01-09-2015 στην Αθήνα για ποσό 25.000ευρώ, αφού εμφάνισε (ο Α) αυτήν προς πληρωμή στην πληρώτρια τράπεζα στις 03-09-2015 και δεν πληρώθηκε, και επέτυχε μετά την υποβολή στις 04-03-2016 αίτησης στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών την έκδοση της υπ' αριθμ. 43/04-03-2016 διαταγής πληρωμής του Δικαστηρίου αυτού. Ακολούθως αντίγραφο αυτής της διαταγής πληρωμής, επέδωσε με δικαστικό επιμελητή στον Β στις 07-03-2016 με επιταγή προς πληρωμή, με την οποία επέτασσε αυτόν να του καταβάλει για κεφάλαιο το ποσό των 25.000 ευρώ με τους νόμους τόκους και τα δικαστικά έξοδα.

Μετά την ως άνω επίδοση της διαταγής πληρωμής ο Β δεν ασκεί ανακοπή εναντίον αυτής και παρέρχεται άπρακτη η δεκαπενθήμερη προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 632 ΚΠολ.Δ. Στη συνέχεια ο Α δεν επιδίδει μέχρι σήμερα εκ νέου τη διαταγή πληρωμής προς τον Β.

Ερωτήματα:

1. Ποια είναι η έναρξη και ο χρόνος παραγραφής της εκ της ως άνω επιταγής αξίωσης του Α; Ο Α επέτυχε την έκδοση της διαταγής πληρωμής πριν παραγραφεί η αξίωσή του από την επιταγή αυτή;

2. Από ποιες διατάξεις διέπονται οι λόγοι αναστολής και διακοπής της παραγραφής του νόμου περί επιταγής; Εν προκειμένω, μετά την έκδοση της επιταγής μεσολάβησε κάποιο γεγονός που να διέκοψε μια φορά την παραγραφή της εξ επιταγής αξίωσης του Α;

3. Αν σήμερα (05-11-2016) ο Α επιδιώκει αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος του Β με βάση την αναφερόμενη παραπάνω διαταγή πληρωμής, παρέχεται το δικαίωμα στον Β να αρνηθεί την εκπλήρωση της υποχρέωσής του, με την προβολή σχετικής ένστασης επικαλούμενος επιγενόμενο λόγο παραγραφής της αξίωσης εκ της ως άνω επιταγής;

Οι απαντήσεις να είναι αιτιολογημένες με αναφορά στις διατάξεις που στηρίζονται.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Κατά το άρθρο 52 του ν. 5960/1933 «περί επιταγής» οι αξιώσεις του κομιστή της επιταγής και των οπισθογράφων, κατά την έκδοση και κατά των άλλων υπόχρεων παραγράφονται μετά έξι μήνες από τη λήξη της προθεσμίας προς εμφάνιση, η οποία είναι οκτώ ημερών από την έκδοση της επιταγής (άρθρο 29 εδ. Α Ν. 5960/1933). Εν προκειμένω η αφετηρία – έναρξη της παραγραφής της αξίωσης της επίδικης επιταγής αποτελεί η 10-09-2015 (επομένη της όγδοης ημέρας από την 01-09-2015, ημερομηνία έκδοσης της επιταγής). Επομένως, εφόσον ο χρόνος της εξάμηνης παραγραφής παρέχεται στις 10-03-2016 ο Α πέτυχε την έκδοση της διαταγής πληρωμής πριν παραγραφεί η αξίωσή του από την επίδικη επιταγή.

(ΒΑΘΜΟΙ 3)

2. Κατά το άρθρο 61 του ίδιου νόμου (Ν.5960/1933) οι λόγοι διακοπής και αναστολής της παραγραφής (καθώς και των άλλων παραγραφών που προβλέπονται από αυτόν) διέπονται από τους διατάξεις του κοινού δικαίου (255-270 ΑΚ), που αφορούν την παραγραφή και τη βραχυπρόθεσμη παραγραφή. Κατά συνέπεια και ειδικότερα την παραγραφή αυτή διακόπτει: α) η έγερση της αγωγής (άρθρο 261 ΑΚ), β) η επίδοση της επιταγής πληρωμής κάτω από εκτελεστό δικαιογράφο, γ) η με οποιονδήποτε τρόπο αναγνώριση της αξίωσης από τον οφειλέτη (άρθρο 260 ΑΚ) και δ) η επίδοση της διαταγής πληρωμής (άρθρο 634 παρ. 1 ΚΠολΔ), σε κάθε δε περίπτωση διακοπής ο χρόνος που πέρασε ως τότε δεν υπολογίζεται και αφότου συντελέστηκε η διακοπή αρχίζει νέα παραγραφή (άρθρο 270 παρ. 1 ΑΚ). Εν προκειμένω, εχώρησε μια φορά διακοπή της παραγραφής με επίδοση της διαταγής πληρωμής από τον Α στον Β με επιταγή προς πληρωμή στις 07-03-2016 (άρθρο 634 παρ. 1 ΚΠολΔ).

(ΒΑΘΜΟΙ 4)

3. Μετά τη διακοπή της παραγραφής της αξίωσης εκ της ως άνω επιταγής που συνέβη στις 07-03-2016, άρχισε νέα τοιαύτη από τις 08-03-2016, η οποία συμπληρώθηκε στις 08-09-2016. Επομένως, αν μετά ταύτα σήμερα (05-11-2016), επιδιωχθεί από τον Α αναγκαστική εκτέλεση με εκτελεστό τίτλο τη διαταγή πληρωμής που εκδόθηκε με βάση την ως άνω επιταγή, τότε παρέχεται δικαίωμα στον Β να αρνηθεί την εκπλήρωση της παροχής (πληρωμής) ασκώντας ανακοπή κατά της εκτέλεσης (άρθρο 933 ΚΠολΔ) προβάλλοντας ένσταση (ισχυρισμό) παραγραφής της αξίωσης, η οποία προέκυψε μετά την έκδοση της διαταγής πληρωμής.

(ΒΑΘΜΟΙ 3)

ΘΕΜΑΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Α' 2017

«Ο Α εξέδωσε σε διαταγή του, στην Αθήνα, μια τραπεζική επιταγή ποσού 15.000 ευρώ, πληρωτέα από την Τράπεζα Δ, σε χρέωση του λογαριασμού που τηρούσε σ' αυτήν, την οπισθογράφησε και την παρέδωσε στην Β, προς εξόφληση οφειλής του, με την συμφωνία τους να συμπληρωθεί από την Β η ημερομηνία εκδόσεως κατόπιν συνεννοησεώς τους. Η Β έθεσε στην επιταγή, αυθαίρετα, ως ημερομηνία εκδόσεως την 31.10.2015, οπισθογράφησε αυτήν και την παρέδωσε στην Τράπεζα Γ προς μερική κάλυψη οφειλής της. Όταν η Τράπεζα Γ, στις 31-10-2015, την εμφάνισε προς πληρωμή στην πληρώτρια Τράπεζα Δ, διαπιστώθηκε από το μηχανογραφικό κέντρο της τελευταίας, ότι υπήρχε προηγούμενη εντολή του Α περί μη πληρωμής της επιταγής αυτής, μολοντί υπήρχε επαρκές υπόλοιπο στο λογαριασμό του, με αποτέλεσμα η επιταγή να μείνει απλήρωτη. Το γεγονός αυτό βεβαιώθηκε στο σώμα της επιταγής από την πληρώτρια τράπεζα Δ στις 4-11-2015. Στη συνέχεια η Β πλήρωσε την εν λόγω επιταγή στην Τράπεζα Γ και ανέλαβε αυτήν. Η Β με βάση την επιταγή αυτή ζήτησε και εκδόθηκε διαταγή πληρωμής κατά του Α στις 10.4.2016 και την επέδωσε σε αυτόν αυθημερόν. Ο Α άσκησε ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής, αιτούμενος την ακύρωσή της, ισχυριζόμενος: α) ότι την επιταγή την είχε παραδώσει στην Β λευκή ως προς την ημερομηνία έκδοσης και ότι συμπληρώθηκε χωρίς να προηγηθεί συνεννόησή τους, όπως είχαν συμφωνήσει, και β) ότι σε κάθε περίπτωση η αξίωση της Β εκ της επιταγής έχει παραγραφεί».

Ερωτάται υπό τα δεδομένα αυτά:

1) Νομίμως εκδόθηκε η άνω επιταγή χωρίς να αναγράφεται σ' αυτήν η ημεροχρονολογία έκδοσης; Μπορεί να συμπληρωθεί εκ των υστέρων, παρά τα συμφωνηθέντα;

2) Η δήλωση ανάκλησης της επιταγής, δηλαδή της εντολής για πληρωμή, που έγινε από τον εκδότη Α προς την πληρώτρια τράπεζα Δ, πριν από την ως άνω εμφάνιση της επιταγής προς πληρωμή, έχει κάποιο έννομο αποτέλεσμα;

3) Η Β νομίμως ανέλαβε την επιταγή από την Τράπεζα Γ, εφόσον πλήρωσε σε αυτήν το αναγραφόμενο ποσό;

4) Ο Α είχε δικαίωμα να προτείνει με την ασκηθείσα ανακοπή του κατά της Β τον υπό στοιχείο (α) ισχυρισμό του (ένσταση);

5) Αν υποθεθεί ότι η ημεροχρονολογία 31.10.2015, που τέθηκε στην επιταγή, είχε πράγματι συμφωνηθεί, η αξίωση της Β εκ της επιταγής κατά του εκδότη Α ήταν παραγεγραμμένη κατά τον άνω χρόνο επίδοσης της διαταγής πληρωμής;

ΣΗΜΕΙΩΣΗ : Να δοθεί σύντομη και σαφής απάντηση σε κάθε ερώτηση χωριστά και να παρατεθούν στο τέλος κάθε απάντησης τα σχετικά άρθρα του νόμου στα οποία στηρίζεται αυτή.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1) Κατ' αρχήν όχι, καθόσον κατά το άρθρο 1 εδ. 6 του Ν 5960/33 η επιταγή πρέπει να φέρει την ημερομηνία έκδοσης, κατά δε το άρ. 2 εδ. 1 του ίδιου νόμου, η έλλειψη αυτού καθιστά την επιταγή ανίσχυρη. Κατ' άρθρο 13 του Ν 5960/33 είναι επιτρεπτή η μετά την έκδοση συμπλήρωση της ατελούς επιταγής υπό τον όρον ότι δεν αντίκειται σε γενόμενη συμφωνία.

(Βαθμολογία 2)

2) Όχι, καθόσον κατά το άρθρο 32 εδ 1 του ν. 5960/33 η ανάκληση της επιταγής ισχύει μόνον εάν γίνει μετά την εκπνοή της προθεσμίας εμφανίσεως).

(Βαθμολογία 2)

3) Ναι, διότι ήταν κατ' άρθρο 47 του ν. 5960/33 κάθε εξ αναγωγής υπόχρεος, εφόσον πληρώσει την επιταγή δικαιούται να απαιτήσει τη προς αυτόν παράδοση της επιταγής).

(Βαθμολογία 2)

4) Ναι, έχει το δικαίωμα, διότι κατ' άρθρο 22 του ν. 5960/33 τα εξ επιταγής εναγόμενα πρόσωπα δύναται να αντιτάξουν κατά του κομιστού τις ενστάσεις τις στηριζόμενες στις προσωπικές τους σχέσεις με τον εκδότη ή τους προηγούμενους κομιστές, και μόνον εάν ο κομιστής ενήργησε κατά τη κτήση της επιταγής εν γνώσει του προς βλάβη του οφειλέτου, και εν προκειμένω ο Α (ως οφειλέτης) είχε γραπτή συμφωνία με την Β (λήπτρια της επιταγής) για τον τρόπο που θα συμπληρωνόταν μεταγενέστερα η ημερομηνία στην επιταγή, η οποία και ενήργησε ενάντια σ' αυτήν τη συμφωνία σε βάρος του Α (οφειλέτου).

(Βαθμολογία 2)

5) Όχι, δεν έχει παραγραφεί διότι κατ' άρθρο 52 ν. 5960/33 η παραγραφή επέρχεται εάν παρέλθει εξάμηνο από την λήξη της προθεσμίας προς εμφάνιση (αρ 28 ν 5960/33) και εν προκειμένω η αξίωση ασκήθηκε εμπρόθεσμα στις 10.4.2016, ημερομηνία κατά την οποία εκδόθηκε η διαταγή και ταυτόχρονα κοινοποιήθηκε στον εκδότη, διακοπείσας έτσι της παραγραφής.

(Βαθμολογία 2)

[Σύνολον επιτυχούς Βαθμολογίας 10]

ΘΕΜΑΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Β' 2017

Ο Κ εκδίδει την 20 Μαρτίου 2017 σε διαταγή του Ε εμπόρου καυσίμων τραπεζική επιταγή για την αγορά ποσότητας πετρελαίου για τη θέρμανση της κατοικίας του. Κατά τη συμπλήρωση της επιταγής ο Κ παραλείπει να αναγράψει τον τόπο έκδοσής της, θέτει όμως στο χώρο της υπογραφής του τη σφραγίδα του, στην οποία αναφέρεται η διεύθυνση της κατοικίας του. Επίσης από προφανή παραδρομή αναγράφει στο ποσό της επιταγής ολογράφως το ποσό των δύο χιλιάδων τριακοσίων (2.300,00) ευρώ και αριθμητικά το ποσό των τριών χιλιάδων διακοσίων (3.200,00) ευρώ. Ο Ε μεταβιβάζει με οπισθογράφηση την επιταγή αυτή στον προμηθευτή του Π για προμήθεια καυσίμων. Ο Π εμφανίζει την επιταγή για πληρωμή στην πληρώτρια τράπεζα την 22-03-2017. Η επιταγή δεν πληρώνεται λόγω έλλειψης διαθεσίμων κεφαλαίων του εκδότη της Κ, γεγονός το οποίο βεβαιώνεται πάνω στο σώμα της επιταγής με δήλωση της πληρώτριας τράπεζας περί μη πληρωμής και σημείωση της ημέρας εμφάνισης. Την 26-09-2017 ο Π καταθέτει και επιδίδει στους Κ και Ε αγωγή από την επιταγή.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

- 1) Επιδρά στο κύρος της επιταγής η έλλειψη σημείωσης του τόπου έκδοσής της;
- 2) Είναι έγκυρη η επιταγή, εφόσον το ποσό που αναγράφεται σ' αυτή ολογράφως είναι διαφορετικό από εκείνο, που αναγράφεται αριθμητικά;
- 3) Είναι εμπρόθεσμη η εμφάνιση της επιταγής προς πληρωμή από τον Π;
- 4) Έχει υποκύψει σε παραγραφή η αξίωση του Π κατά των Κ και Ε από την επιταγή κατά τον χρόνο επίδοσης της αγωγής;
- 5) Έχουν δικαίωμα ο Κ και ο Ε να αντιτάξουν κατά του Π ενστάσεις, οι οποίες στηρίζονται στις μεταξύ τους προσωπικές σχέσεις (του Κ με τον Ε);

6) Θα ήταν ισχυρή η ανάκληση της επιταγής με δήλωση του εκδότη της κατά τον χρόνο εμφάνισής της προς πληρωμή από τον Π στην πληρώτρια τράπεζα;

7) Εάν η επιταγή έφερε ημερομηνία έκδοσης μεταγενέστερη από την ημερομηνία της συμπλήρωσής της (μεταχρονολογημένη) θα έπρεπε να πληρωθεί από την πληρώτρια τράπεζα, εφόσον υπήρχαν επαρκή διαθέσιμα κεφάλαια, αν ο Π την εμφάνιζε για πληρωμή πριν από την ημερομηνία έκδοσης, η οποία αναγράφεται σ' αυτήν;

(Να αναφέρετε σύντομη αιτιολογία και διατάξεις των άρθρων στις οποίες αυτή στηρίζεται)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1) Όχι διότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 4 του Ν. 5960/1933 «περί επιταγής» η επιταγή στην οποία δεν έχει σημειωθεί ο τόπος έκδοσής της θεωρείται ότι έχει εκδοθεί στον τόπο που σημειώνεται παράπλευρα στο όνομα του εκδότη. (ΜΟΝΑΔΑ 1)

2) Είναι έγκυρη και σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 1 του Ν. 5960/1933 «περί επιταγής» ισχύει για το ποσό που αναγράφεται ολογράφως. (ΜΟΝΑΔΑ 1)

3) Ναι διότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 29 παρ. 1 του Ν. 5960/1933 «περί επιταγής» η επιταγή που εκδίδεται και είναι πληρωτέα στην Ελλάδα εμφανίζεται για πληρωμή μέσα σε προθεσμία οκτώ ημερών. (ΜΟΝΑΔΑ 1)

4) Όχι, διότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 52 παρ.1 του Ν. 5960/1933 «περί επιταγής» οι αγωγές του κομιστή κατά του εκδότη και των άλλων υπόχρεων παραγράφονται μετά την πάροδο έξι μηνών από τη λήξη της προθεσμίας προς εμφάνιση. (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)

5) Όχι διότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 22 του Ν. 5960/1933 «περί επιταγής» τα πρόσωπα που ενάγονται από επιταγή είναι δυνατό να αντιτάξουν κατά του κομιστή της τις ενστάσεις που στηρίζονται στις προσωπικές τους σχέσεις με τον εκδότη ή τους προηγούμενους κομιστές μόνο αν ο κομιστής κατά τον χρόνο κτήσης της επιταγής ενήργησε εν γνώσει με σκοπό να βλάψει τον οφειλέτη. (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)

6) Όχι διότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 32 παρ. 1 του Ν. 5960/1933 «περί επιταγής» η ανάκληση της επιταγής ισχύει μόνο μετά τη λήξη της προθεσμίας εμφανίσεως. (ΜΟΝΑΔΑ 1)

7) Ναι, διότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 28 παρ. 2 του Ν. 5960/1933 «περί επιταγής» η επιταγή που εμφανίζεται για πληρωμή πριν από την ημέρα που σημειώνεται ως χρονολογία εκδόσεώς της είναι πληρωτέα κατά την ημέρα της εμφανίσεώς της. (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)

[ΣΥΝΟΛΟ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ : 10]

ΘΕΜΑΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Α' 2018

Ι. Ο Α εξέδωσε επιταγή 10.000 ευρώ υπέρ του Β. Ο Β οπισθογράφησε την επιταγή στον Γ. Ο Γ εμφάνισε εμπρόθεσμα την επιταγή στην πληρώτρια Τράπεζα. Η Τράπεζα δεν πλήρωσε εκτελώντας εντολή του εκδότη Α. Ο Γ άσκησε αγωγή κατά του Α και ζήτησε να υποχρεωθεί να του καταβάλει, λόγω της παράνομης συμπεριφοράς του, το ποσό της επιταγής νομισμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και να απαγγελθεί προσωπική κράτηση κατά του Α ως μέσο είσπραξης της απαίτησης. Ο εναγόμενος Α αντέτεινε ότι: α) ο Γ δεν έχει απαίτηση εναντίον του διότι η ποινική δίωξη για το αδίκημα της ακάλυπτης επιταγής έπαυσε οριστικά λόγω μη υποβολής έγκλησης από αυτόν σύμφωνα με το άρθρο 79 παρ. 5 ν. 5960/1933, β) το ποσόν της επιταγής αφορούσε τίμημα εμπορευμάτων που

αγόρασε από τον Β και είχαν πραγματικά ελαττώματα. Αξιολογήστε αιτιολογημένα τη νομική βασιμότητα της αγωγής και τους ισχυρισμούς του εναγομένου Α.

II. Ο Α, ο οποίος εμπορεύεται καφέ, επιθυμεί να καταθέσει ως σήμα τη λέξη «NANA». Σημειώτεν ότι υπάρχει προκατατεθειμένο το σήμα «NANA» το οποίο έχει δηλωθεί για να διακρίνει γυναικεία καλλυντικά. Θα πρέπει, κατά την γνώμη σας, να γίνει δεκτή προς καταχώριση η κατατεθείσα ένδειξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

I α) Νομική βασιμότητα τη αγωγή: Ο Α έχει ανακαλέσει την επιταγή κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προς εμφάνιση. Η ανάκληση αυτή δεν είναι νόμιμη (άρθρο 32 ν. 5960/1933) και η μη πληρωμή της επιταγής λόγω ανάκλησής της γίνεται πάγια δεκτό ότι ισοδυναμεί με μη πληρωμή της λόγω έλλειψης διαθεσίμων. Ο κομιστής Γ της ακάλυπτης επιταγής έχει κατά του εκδότη Α αξίωση αποζημίωσης κατά το άρθρο 914 ΑΚ. Ο εκδότης παραβιάζει τη διάταξη του άρθρου 79 ν. 5960/1933 η οποία θεσπίζει ειδικό ποινικό αδίκημα. Η διάπραξη της αξιόποινης πράξης καθιστά τη συμπεριφορά του εκδότη παράνομη και από τη σκοπιά του αστικού δικαίου γιατί η διάταξη προστατεύει το ιδιωτικό συμφέρον του κομιστή ακάλυπτης επιταγής. (ΒΑΘΜΟΣ 3)

β) Ο πρώτος ισχυρισμός του εναγομένου Α προβάλλεται αλυσιτελώς γιατί η άσκηση από τον κομιστή αγωγής αποζημίωσης δεν προϋποθέτει και την υποβολή έγκλησης προκειμένου να διωχθεί και ποινικά. (ΒΑΘΜΟΣ 2)

γ) Ο δεύτερος ισχυρισμός του Α είναι ένσταση που στηρίζεται στην προσωπική σχέση που τον συνδέει με το λήπτη Β. Λόγω του αναιτιώδους χαρακτήρα της επιταγής, η ένσταση αυτή δεν προτείνεται κατά του Γ, κομιστή από οπισθογράφηση, παρά μόνο εάν ο Γ κατά την κτήση της επιταγής ενήργησε εν γνώσει προς βλάβην του οφειλέτη (άρθρο 22 ν. 5960/1933), ήτοι εάν την απέκτησε για να μην μπορέσει ο Α να προτείνει τη σχετική ένσταση στον Γ, γεγονός που πρέπει να αποδείξει ο Α. (ΒΑΘΜΟΣ 2)

II. Η ένδειξη «NANA» είναι δεκτική καταχώρισης ως σήμα για καφέ, γιατί το προκατατεθειμένο σήμα «NANA» διακρίνει τελείως διαφορετικά προϊόντα (καλλυντικά) και δεν δημιουργείται κίνδυνος σύγχυσης (άρθρο 124 παρ. 1 στοιχείο β' ν. 4072/2012). (ΒΑΘΜΟΣ 3)

[ΣΥΝΟΛΟ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ 10]

ΘΕΜΑΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Β' 2018

I. Ο δικηγόρος Α, που εκδίδει και πωλεί εβδομαδιαία εφημερίδα, παύει την πληρωμή των χρεών του. Ο Δ, ιδιοκτήτης του ακινήτου, όπου ο Α έχει εγκαταστήσει τα γραφεία της εφημερίδας και που έχει απαίτηση από ενοίκια, ζητά από το πρωτοδικείο την πτώχευση του Α. Ο Α αντιτείνει ότι:

(α) Δεν είναι έμπορος.

(β) Η απαίτηση για καταβολή ενοικίων δεν αποτελεί εμπορική απαίτηση.

Αξιολογήστε από άποψη εμπορικού δικαίου τους ως άνω ισχυρισμούς.

II. Η γενική συνέλευση μιας ανώνυμης εταιρείας εκλέγει νέο διοικητικό συμβούλιο χωρίς το θέμα να έχει περιληφθεί στην ημερήσια διάταξη. Το νεοεκλεγέν διοικητικό συμβούλιο συνάπτει μια σύμβαση η οποία αποδενκνύεται ιδιαίτερα ζημιόγωνα για την εταιρεία.

(α) Με τι μέσα μπορούν να προστατευθούν οι μέτοχοι που δεν ενέκριναν την εκλογή του νέου διοικητικού συμβουλίου;

(β) Δεσμεύεται η εταιρεία από τη σύναψη της ανωτέρω σύμβασης;

(γ) Το γεγονός ότι η σύμβαση εκ των υστέρων αποδεικνύεται ζημιόγωνα για την εταιρεία αποτελεί λόγο ευθύνης του διοικητικού συμβουλίου;

Οι απαντήσεις θα πρέπει να είναι αιτιολογημένες.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Iα) Η κήρυξη προσώπου σε πτώχευση προϋποθέτει εμπορική ιδιότητα (βλ. άρθρο 2 παρ. 1 3558/2007 και Περάκη Γενικό μέρος, σ. 312, Γεωργακόπουλο Γενικό μέρος, σ. 83). Επομένως εδώ ενδιαφέρει να διαπιστωθεί η συνδρομή του στοιχείου αυτού. Η έκδοση εφημερίδας αποτελεί εμπορική πράξη (βλ. Περάκη Γενικό μέρος, 1999, σ. 209, 221, Γεωργακόπουλο Γενικό μέρος, σ. 59) και η τακτική ανά εβδομάδα έκδοση της σημαίνει "συνήθη" ενασχόληση του Α, που του προσδίδει εμπορική ιδιότητα, παρά το ασυμβίβαστο (βλ. Περάκη Γενικό μέρος, σ. 269, Γεωργακόπουλο Γενικό μέρος, σ. 90). (ΒΑΘΜΟΣ 2,5)

Iβ) Ως προς την εμπορικότητα της απαίτησης από ενοίκια, ο Δ μπορεί να ισχυρισθεί, ότι η μίσθωση του ακινήτου για άσκηση σ' αυτό εμπορικής δράσης είναι παράγωγα εξ υποκειμένου εμπορική (βλ. Περάκη Γενικό μέρος, σ. 214, 217 Γεωργακόπουλο Γενικό μέρος, σ. 64). Μάλιστα τεκμαίρεται ότι η μίσθωση γίνεται για τις ανάγκες της εμπορίας, αν ο έμπορος δεν αποδείξει το αντίθετο (τεκμήριο εμπορικότητας - βλ. Περάκη Γενικό μέρος σ. 215, Γεωργακόπουλο Γενικό μέρος, σ. 65). Παράγωγη εξ αντικειμένου εμπορικότητα δεν πρέπει επίσης να αποκλείεται. (ΒΑΘΜΟΣ 2,5)

II. (α) Άρθρο 35α για την ακυρωσία αποφάσεων της γενικής συνέλευσης και 26 για την πρόσκληση της γενικής συνέλευσης. Για την άσκηση της αγωγής ακύρωσης από μέλη του δ.σ. ή μετόχους, βλ. Ν. Ρόκα, σελ. 282. (ΒΑΘΜΟΣ 1,5)

(β) Η αγωγή ακύρωσης στρέφεται κατά της εταιρίας και ασκείται σε σύντομη προθεσμία 3 μηνών από την υποβολή του σχετικού πρακτικού στην αρμόδια αρχή ή, αν η απόφαση υποβάλλεται σε δημοσιότητα, από την καταχώρισή της στο ΓΕΜΗ. Η πάροδος άπρακτης της προθεσμίας έχει ως συνέπεια την ίαση της απόφασης. Η ακύρωση της απόφασης δρα αναδρομικά, χωρίς όμως να θίγονται δικαιώματα καλόπιστων τρίτων, ισχύει δε έναντι πάντων (35α παρ. 9). (ΒΑΘΜΟΙ 1,5)

(γ) Εν προκειμένω βρίσκει εφαρμογή ο κανόνας της επιχειρηματικής κρίσης, άρθρο 22α. (ΒΑΘΜΟΙ 2)

[ΣΥΝΟΛΟ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ : 10]

ΘΕΜΑΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Α' 2019

Ο Ε για να διευκολύνει τον γνωστό του Α στην πληρωμή οφειλής του προς το Δημόσιο δανείζει σε αυτόν το ποσό των οκτώ χιλιάδων εννιακοσίων (8.900,00) ευρώ. Για την εξασφάλιση της απαίτησής του ο Ε εκδίδει σε διαταγή του με τη ρήτρα ανέξοδος επιστροφή ισόποση συναλλαγματική, την οποία αποδέχεται ο Α και τριτεγγυάται ο Τ χωρίς οποιαδήποτε περαιτέρω σημείωση. Κατά την συμπλήρωση της συναλλαγματικής ο Ε θέτει δίπλα στην υπογραφή

του σφραγίδα με τη διεύθυνση κατοικίας του, αλλά από παραδρομή δεν αναγράφει τον τόπο έκδοσης της συναλλαγματικής. Επίσης στη θέση του ποσού πληρωμής αναγράφει ολογράφως το ποσό των οκτώ χιλιάδων εννιακοσίων (8.900,00) ευρώ και αριθμητικά το ποσό των εννέα χιλιάδων οκτακοσίων (9.800,00) ευρώ. Ως ημέρα λήξης της συναλλαγματικής αναγράφεται το μέσον του μηνός Ιανουαρίου 2017 και αναγράφεται ρήτρα απαλλαγής του εκδότη Ε από την ευθύνη για την πληρωμή της. Την συναλλαγματική αυτή ο Ε μεταβιβάζει με οπισθογράφηση στον Κ έμπορο αυτοκινήτων για εξόφληση μέρους του τιμήματος για την αγορά αυτοκινήτου. Η συναλλαγματική δεν πληρώνεται κατά την λήξη της από αυτούς, που ήταν υποχρεωμένοι να την πληρώσουν. Ο Κ στρέφεται με αγωγή κατά των Ε, Α και Τ για την πληρωμή της συναλλαγματικής.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

- 1) Επιδρά στο κύρος της συναλλαγματικής η έλλειψη σημείωσης του τόπου έκδοσής της;
- 2) Είναι έγκυρη η συναλλαγματική, εφόσον το ποσό που αναγράφεται σ' αυτή ολογράφως είναι διαφορετικό από εκείνο, που αναγράφεται αριθμητικά;
- 3) Είναι ισχυρή η ρήτρα απαλλαγής του εκδότη από την ευθύνη πληρωμής της συναλλαγματικής;
- 4) Είναι έγκυρη η τριτεγγύηση του Τ και υπέρ ποίου έχει αυτή δοθεί;
- 5) Ποια είναι η συγκεκριμένη ημέρα λήξης της συναλλαγματικής;
- 6) Είναι δυνατόν ο κομιστής Κ να στραφεί κατά του εκδότη Ε χωρίς να συντάξει διαμαρτυρικό για μη πληρωμή;
- 7) Έχουν δικαίωμα ο Α, ο Ε και ο Τ να αντιτάξουν κατά του Κ ενστάσεις, οι οποίες στηρίζονται στις μεταξύ τους προσωπικές σχέσεις (στις σχέσεις μεταξύ των Α, Ε και Τ);
- 8) Ποια είναι η προθεσμία παραγραφής της αξίωσης του κομιστή Κ κατά του αποδέκτη Α, του εκδότη Ε και του τριτεγγυητή Τ από την συναλλαγματική;

(Να αναφέρετε σύντομη αιτιολογία και διατάξεις των άρθρων στις οποίες αυτή στηρίζεται).

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Όχι, γιατί σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 4 του Ν. 5325/1932 «περί συναλλαγματικής και γραμματίου εις διαταγήν» εάν στη συναλλαγματική δεν σημειωθεί ο τόπος έκδοσης, θεωρείται ότι έχει εκδοθεί στον τόπο που αναφέρεται δίπλα στο όνομα του εκδότη της. (ΜΟΝΑΔΑ 1)
2. Ναι, γιατί σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 6 παρ.1 του Ν. 5325/1932 «περί συναλλαγματικής και γραμματίου εις διαταγήν» όταν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο ποσό που έχει γραφεί ολογράφως και σε αυτό που έχει γραφεί αριθμητικά, η συναλλαγματική ισχύει για το ποσό που έχει γραφεί ολογράφως. (ΜΟΝΑΔΑ 1)
3. Όχι γιατί σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 3 του Ν. 5325/1932 «περί συναλλαγματικής και γραμματίου εις διαταγήν» κάθε ρήτρα με την οποία ο εκδότης απαλλάσσεται της ευθύνης για την πληρωμή της συναλλαγματικής θεωρείται ως μη γεγραμμένη. (ΜΟΝΑΔΑ 1)
4. Ναι και σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 31 παρ. 3 του Ν. 5325/1932 «περί συναλλαγματικής και γραμματίου εις διαταγήν» θεωρείται ότι έχει δοθεί υπέρ του εκδότη της συναλλαγματικής, εφόσον δεν υπάρχει σημείωση για λογαριασμό ποίου δίδεται. (ΜΟΝΑΔΑ 1)

5. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 36 παρ. 3 του Ν. 5325/1932 «περί συναλλαγματικής και γραμματίου εις διαταγήν» όταν στη συναλλαγματική έχει ορισθεί ως ημέρα λήξης το μέσον του Ιανουαρίου 2017 εννοείται η 15η Ιανουαρίου 2017. (ΜΟΝΑΔΑ 1)
6. Ναι, εφόσον στη συναλλαγματική έχει αναγραφεί η ρήτρα ανέξοδος επιστροφή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 46 παρ. 1 του Ν. 5325/1932 «περί συναλλαγματικής και γραμματίου εις διαταγήν». (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)
7. Όχι, διότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 17 του Ν. 5325/1932 «περί συναλλαγματικής και γραμματίου εις διαταγήν» τα πρόσωπα που ενάγονται από συναλλαγματική είναι δυνατό να αντιτάξουν κατά του κομιστή της τις ενστάσεις που στηρίζονται στις προσωπικές τους σχέσεις με τον εκδότη ή τους προηγούμενους κομιστές μόνο αν ο κομιστής κατά τον χρόνο κτήσης της συναλλαγματικής ενήργησε εν γνώσει με σκοπό να βλάψει τον οφειλέτη. (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)
8. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 70 παρ. 1 και 2 και 32 παρ.1 του Ν. 5325/1932 «περί συναλλαγματικής και γραμματίου εις διαταγήν» η αξίωση του κομιστή Κ κατά του αποδέκτη Α παραγράφεται μετά τρία έτη και κατά του εκδότη Ε και του τριτεγγυητή Τ μετά ένα έτος από την χρονολογία της λήξης της συναλλαγματικής. (ΜΟΝΑΔΑ 1)

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β' 2015

Μετά από προεξέταση και προσυεννόηση με τον δερματολόγο του, κ. Ιωάννη (Ι), ο ασθενής Αντώνης (Α), 20χρονος φοιτητής, μετέβη στις 30.10.2011 στο ιατρείο του Ι προς αφαίρεση δερματικών θηλωμάτων στην περιοχή του προσώπου έναντι συμφωνημένης αμοιβής. Πριν από την αφαίρεση ο Ι συνέστησε, όπως συνηθίζεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, την πλύση του σημείου με διάλυμα οξικού οξέως προς εντοπισμό αόρατων θηλωμάτων. Η κυρία Πηνελόπη (Π), επί σειρά ετών βοηθός του Ι, πήρε από το ράφι ένα μπουκάλι με το υγρό και άρχισε να το επαλείφει σε επαρκή ποσότητα στο δέρμα του Α. Αμέσως μετά την πρώτη επάλειψη ο Α διαμαρτυρήθηκε για πόνο και η Π σταμάτησε αμέσως τη θεραπεία. Ο Α είχε υποστεί τοπικά εγκαύματα τρίτου βαθμού. Όπως αποδείχθηκε εκ των υστέρων, το μπουκάλι περιείχε αυτούσιο οξικό οξύ και όχι διάλυμα, όπως προδιαγράφεται από την θεραπευτική διαδικασία.

Μετά από θεραπευτική αγωγή αρκετών εβδομάδων από ειδικό εγκαυματολόγο ιατρό θεραπεύτηκαν τα εγκαύματα του Α και, στη συνέχεια, χρειάστηκε να γίνει και πλαστική εγχείρηση στο πρόσωπο, η οποία ήταν επιτυχής και οδήγησε στην πλήρη αποκατάστασή του. Ο Α είχε συνολικές ιατρικές δαπάνες 2.500 € για την αποκατάστασή του και θεωρεί ότι πρέπει να πάρει και 75.000 € ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

Ερωτήματα

1. Ποια είναι, από άποψη ενοχικού δικαίου, η σχέση που συνδέει τον Ι και τον Α;
2. Ποια πρόσωπα και με βάση ποιες διατάξεις ευθύνονται για τον τραυματισμό του Α;
3. Ενώπιον ποίου καθ' ύλην αρμοδίου δικαστηρίου θα ασκηθεί η αγωγή του Α;
4. Με βάση το άρθρο 932 ΑΚ, κρίνετε εύλογο και βάσιμο το ποσό της χρηματικής ικανοποίησης που ζητεί ο Α από τον Ι;
5. Μπορεί ο Ι, εναντίον του Α, να προσεπικαλέσει στην εκκρεμή δίκη την ασφαλιστική του εταιρεία Γ, με την οποία έχει συνάψει έγκυρη ασφάλιση αστικής επαγγελματικής ευθύνης; Αν ναι, ποιά θα είναι το βασικό περιεχόμενο και το αίτημα της προσεπικλήσης του Ι;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Η σχέση που συνδέει τον Ι και τον Α είναι σύμβαση παροχής υπηρεσιών (ιατρικών υπηρεσιών), με αντικείμενο την εκτέλεση της συμφωνημένης ιατρικής πράξης από τον Ι (αφαίρεση θηλωμάτων) έναντι της συμφωνημένης αμοιβής που οφείλει ο Α.

Είναι λάθος η τοποθέτηση ότι είναι σύμβαση έργου (άρθρ. 681 ΑΚ).

Πρόκειται για μη ρυθμισμένη σύμβαση (άρθρ. 361 ΑΚ). Ορθή και η τοποθέτηση ότι ρυθμίζεται κατ'εφαρμογή των διατάξεων των άρθρ. 648 επ. ΑΚ. Η παράλειψη αναφοράς στη νομική βάση (άρθρ. 361 ΑΚ ή 648 επ. ΑΚ) δεν θεωρείται σφάλμα. (ΒΑΘΜΟΣ: 1)

Ερώτημα 2:

Ευθύνη του Ι λόγω πλημμελούς εκτέλεσης υποχρεώσεων από τη σύμβαση και λόγω αδικπραξίας (άρθρ. 914) - συρροή. Αιτιολόγηση παράνομης και υπαίτιας πράξης: κακή οργάνωση ιατρείου, όφειλε να μεριμνήσει να μην υπάρχει το μπουκάλι με το επικίνδυνο υγρό στο ιατρείο ή να φέρει σαφή και διακριτή ένδειξη για το περιεχόμενό

του ή να έχει επιστήσει την προσοχή της Π στο επικίνδυνο μπουκάλι. – Πρέπει να αιτιολογείται η συνδρομή παράνομης και υπαίτιας πράξης έστω με μία εκ των ως άνω αιτιολογιών. (ΒΑΘΜΟΣ: 1)

Ευθύνη της Π λόγω παράνομης και υπαίτιας πράξης (άρθρ. 914): Δεν έλεγξε το περιεχόμενο της φιάλης, πριν το επαλείψει στο δέρμα του Α. (ΒΑΘΜΟΣ: 1)

Ευθύνη του Ι εκ του άρθρ. 922 ΑΚ λόγω παράνομης και υπαίτιας πράξης της Π που είναι αναμφίβολα προστηθείσα του Ι. Δεν απαιτείται προβληματισμός για το αν η εφαρμογή του άρθρ. 922 ΑΚ προϋποθέτει μόνο παράνομη ή παράνομη και υπαίτια πράξη του προστηθέντος. (ΒΑΘΜΟΙ: 2)

[ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ: 4]

Ερώτημα 3:

Άρθρο 14 παρ. 2 ΚΠολΔ: Μονομελές Πρωτοδικείο. (ΒΑΘΜΟΣ: 1)

Ερώτημα 4:

Κριτήρια κατ'εφαρμογή άρθρ. 932 ΑΚ για επιδίκαση εύλογης χρηματικής ικανοποίησης: είδος και φύση τραυματισμού, βαθμός υπαιτιότητας, συνέπειες άδικης πράξης για τον παθόντα, οικονομική και κοινωνική κατάσταση εμπλεκόμενων, λοιπές περιστάσεις.

Βαριά αμέλεια Ι επειδή αφήνει έκθετη στο ιατρείο του επικίνδυνη ουσία (οξικό οξύ) λαμβανομένης υπόψη και της επαγγελματικής του θέσεως.

Ενδεικτικά, με βάση το είδος του τραυματισμού (μεμονωμένα σημεία θηλωμάτων στο πρόσωπο), την πλήρη αποκατάσταση της υγείας του, την έλλειψη οποιασδήποτε συνέπειας του τραυματισμού στην προσωπική ή επαγγελματική ζωή του θύματος, λαμβάνοντας υπόψη και την αρχή της αναλογικότητας, κρίνεται υπερβολικό το αίτημα για επιδίκαση 75.000 €. Για την αποκατάσταση της στενοχώριας που προκάλεσε το ατύχημα, φαίνεται ένα ποσό 5.000 € έως 10.000 € ως εύλογη χρηματική ικανοποίηση.

Προσχή: Δεν είναι λάθος αν ο εξεταζόμενος θεωρεί ότι το ποσό των 75.000 € είναι εύλογο. Εκείνο που θέλουμε, είναι να αναφερθεί στα κριτήρια του άρθρ. 932 ΑΚ για την επιμέτρηση της χρηματικής ικανοποίησης και στην εφαρμογή τους στη συγκεκριμένη περίπτωση. (ΒΑΘΜΟΙ: 2)

Ερώτημα 5:

Άρθρ. 88 ΚΠολΔ: Η ασφαλιστική εταιρεία είναι δικονομικός εγγυητής με την έννοια της διάταξης αυτής, αφού ο Ι, σε περίπτωση ήττας του στη δίκη με τον Α, έχει απαίτηση αποζημίωσης από την Γ βάσει της μεταξύ τους σύμβασης ασφάλισης. Ο Ι δικαιούται να προσεπικαλέσει την Γ στην εκκρεμή δίκη με τον Α μέχρι τη συζήτηση στο ακροατήριο (άρθρ. 89 ΚΠολΔ)

Το δικόγραφο της προσεπίκλησης του Ι πρέπει να αναφέρεται στην συμβατική σχέση που συνδέει τον Ι με την Γ και την εξ αυτής προκύπτουσα απαίτηση αποζημίωσης του Ι, στην αγωγή που έχει ασκηθεί εναντίον του με ενσωμάτωσή της στο δικόγραφο της προσεπίκλησης, πρόσκληση να παρέμβει στη δίκη η Γ, κοινοποίηση της προσεπίκλησης στη Γ και, προαιρετικώς, αίτημα καταδίκης της σε αποζημίωσή του σε περίπτωση ήττας του στην εκκρεμή δίκη που θεωρείται ως παρεμπύπτουσα αγωγή. Στην πράξη ασκείται πάντοτε η παρεμπύπτουσα αγωγή στις περιπτώσεις αυτές. (ΒΑΘΜΟΙ: 2)

ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α'2016

Ο Α, κάτοικος Πειραιώς, έχει κατά του Β, κατοίκου Αθηνών, απαίτηση από καθυστερούμενα μισθώματα, ύψους 100.000 ευρώ, η οποία (απαίτηση) του έχει επιδικαστεί με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία έχει καταστεί ήδη τελεσίδικη. Ο Β, έχοντας και άλλα χρέη προς τρίτους και αποσκοπώντας να «περισώσει» την περιουσία του από τους δανειστές του, μεταβιβάζει λόγω γονικής παροχής στον ενήλικο υιό του Γ, κάτοικο Κορίνθου, ένα ακίνητό του που βρίσκεται στην Κόρινθο, αξίας 40.000 ευρώ, ενώ ένα άλλο ακίνητό του, αξίας 70.000 ευρώ, που βρίσκεται στη Λάρισα, το μεταβιβάζει λόγω δωρεάς εν ζωή στη επίσης ενήλικη θυγατέρα του Δ, κάτοικο Αθηνών. Μετά από αυτά, ο Α, επικαλούμενος την παραπάνω τελεσίδικη απόφαση και ισχυριζόμενος ότι τα παραπάνω ακίνητα αποτελούν τα μοναδικά εμφανή περιουσιακά στοιχεία του Β, ασκεί αγωγή κατά των Β, Γ και Δ, με την οποία ζητά:

- α) Τη διάρρηξη των μεταξύ Β και Γ και Β και Δ δικαιοπραξιών ως καταδολιευτικών,
- β) Να υποχρεωθεί καθένας από τους Γ και Δ να αναμεταβιβάσει την κυριότητα του ακινήτου του στον Β,
- γ) Να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και
- δ) Να καταδικαστούν οι Β, Γ και Δ στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης του Α.

Ερωτάται:

- 1) Είναι νόμιμα τα παραπάνω αιτήματα της αγωγής;
- 2) Η αγωγή ασκείται ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Είναι υλικά αρμόδιο το Δικαστήριο αυτό;
- 3) Απαιτείται εγγραφή της αγωγής στα βιβλία διεκδικήσεων;
- 4) Υπό τα ανωτέρω δεδομένα ο Β μπορεί να αμφισβητήσει την ύπαρξη ή το ύψος της απαίτησης του Α κατ'αυτού;
- 5) Ο αναγόμενος Γ προς απόκρουση της αγωγής ισχυρίζεται ότι αυτή ασκήθηκε σε τοπικά αναρμόδιο Δικαστήριο λόγω του ότι είναι κάτοικος Κορίνθου. Ορθά παραπονείται;
- 6) Προς απόκρουση της αγωγής αμφότεροι οι Γ και Δ ισχυρίζονται ότι δεν γνώριζαν ότι ο οφειλέτης πατέρας τους Β απαλλοτριώνει προς βλάβη του Α. Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός τους;
- 7) Ο Β προς απόκρουση της αγωγής ισχυρίζεται ότι έχει εμφανή περιουσιακά στοιχεία και συγκεκριμένα ότι είναι κύριος οικοπέδου στη Μύκονο, αξίας 250.000 ευρώ. Τι συνιστά ο ισχυρισμός αυτός; Σε περίπτωση που αποδεχτεί και ουσιαστικά βάσιμος ποία η τύχη της αγωγής;
- 8) Η αγωγή γίνεται δεκτή. Οι Β, Γ και Δ ασκούν κοινή έφεση επισυνάπτοντας στην έκθεση κατάθεσης παράβολο 200 ευρώ.
 - α) Ποιό είναι το αρμόδιο για την εκδίκαση της έφεσης Δικαστήριο;
 - β) Ορθά ο εφεσίβλητος Α ισχυρίζεται ότι για το παραδεκτό της έφεσης έπρεπε καθένας εκ των εκκαλούντων Β, Γ και Δ να καταθέσει παράβολο 200 ευρώ;

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Σε κάθε μία από τις απαντήσεις σας να παραθέτετε και τους αριθμούς των άρθρων (με παραγράφους και εδάφια) του Αστικού Κώδικα και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στα οποία στηρίζονται οι απαντήσεις αυτές.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Το υπό στοιχ. α' αίτημα είναι νόμιμο στηριζόμενο στη διάταξη του άρθρου 939 ΑΚ.

Το υπό στοιχ. β' αίτημα είναι μη νόμιμο καθόσον αίτημα της αγωγής διαρρήξεως είναι μόνον η απαγγελία της διάρρηξης υπέρ του ενάγοντος δανειστή και όχι η επαναμεταβίβαση του αντικειμένου της απαλλοτριώσεως. (αρθρ. 939 ΑΚ).

Σημείωση : Να θεωρηθεί σωστή και η απάντηση ότι το β' αίτημα είναι μη νόμιμο χωρίς περαιτέρω αιτιολογία.

Το υπό στοιχ. γ' αίτημα είναι μη νόμιμο διότι η απόφαση που θα εκδοθεί είναι διαπλαστική και επομένως δεν μπορεί να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή καθόσον για την επέλευση των εννόμων αποτελεσμάτων της απαιτείται να καταστεί τελεσίδικη (αρθ. 909 περ.3).

Το υπό στοιχ. δ' αίτημα είναι νόμιμο (αρθρ. 176 ΚΠΔ).

[ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ : 2 (0,5 για τη σωστή απάντηση επί κάθε αιτήματος)]

Ερώτημα 2:

Ναι σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 1 ΚΠολΔ καθόσον η αγωγή διάρρηξης είναι διαπλαστική (αρθρ. 71 ΚΠολΔ) και ως εκ τούτου το αντικείμενό της δεν είναι αποτιμητό σε χρήμα.

(ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ : 1)

Ερώτημα 3:

Ναι σύμφωνα με το άρθρο 220 παρ. 1 ΚΠολΔ.

(ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ : 1)

Ερώτημα 4:

Όχι εφόσον για την ύπαρξη και το ύψος της απαίτησης υπάρχει δεδικασμένο που απορρέει από την πιο πάνω τελεσίδικη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου, το οποίο (δεδικασμένο) αποκλείει την αμφισβήτηση από τον εναγόμενο Β της ύπαρξης και του ύψους της απαίτησης (αρθρ. 321, 322 παρ. 1, 324, 325 παρ. 1 ΚΠολΔ).

(ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ : 2)

Ερώτημα 5:

Όχι. Η ένσταση τοπικής αναρμοδιότητας που προτείνει είναι μη νόμιμη αφού στην περιφέρεια του Πρωτοδικείου Αθηνών έχουν την κατοικία τους οι λοιποί ομόδικοι Β και Δ (αρθρ. 37 παρ. 1 ΚΠολΔ, σύμφωνα με το οποίο, όταν ενάγονται περισσότερα πρόσωπα που συνδέονται με το δεσμό της ομοδικίας, αρμόδιο είναι το Δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του κ.λ.π οποιοσδήποτε από τους ομόδικους).

(ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ : 1)

Ερώτημα 6:

Όχι διότι, εφόσον πρόκειται για απαλλοτριώσεις από χαριστική αιτία, στην έννοια της οποίας, εκτός από τη δωρεά, περιλαμβάνεται και η γονική παροχή, δεν απαιτείται η κατά το άρθρο 941 ΑΚ γνώση του τρίτου (αρθρ.942 ΑΚ).

(ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ : 1)

Ερώτημα 7:

Ο ισχυρισμός αυτός συνιστά ένσταση, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 939 ΑΚ, η οποία εφόσον αποδειχθεί ουσιαστικά βάσιμη, οδηγεί στην απόρριψη της αγωγής, αφού προϋπόθεση της διάρρηξης είναι η υπόλοιπη περιουσία του οφειλέτη (εν προκειμένω του Β) να μην αρκεί για την ικανοποίηση της απαίτησης του δανειστή δηλ. του Α, η οποία (απαίτηση του Α) είναι στην προκειμένη περίπτωση μικρότερη των 250.000 ευρώ.

(ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ : 1)

Ερώτημα 8:

α) Αρμόδιο για την εκδίκαση της έφεσης Δικαστήριο είναι το Τριμελές Εφετείο Αθηνών (αρθρ. 19 ΚΠολΔ).

β) Όχι. Σύμφωνα με την παρ. 3 εδ. β' του άρθρου 495 ΚΠολΔ, σε περίπτωση που ένα ένδικο μέσο ασκήθηκε από περισσότερους διαδίκους (ως εν προκειμένω) κατατίθεται ένα παράβολο από τους εκκαλούντες.

(ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ : 1 (0,5 για τη σωστή απάντηση κάθε υπο-ερωτήματος))

ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β' 2016

Ιστορικό

Ο Α' συμφωνεί με τον Β', ο οποίος είναι πολιτικός μηχανικός και ενεργεί στη συγκεκριμένη περίπτωση ως νόμιμος εκπρόσωπος της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία Γ', να κατασκευάσει σε οικόπεδο ιδιοκτησίας του στο Διόνυσο Αττικής, μία μονοκατοικία.

Ειδικότερα συμφώνησαν να προχωρήσει στην μελέτη και εκπόνηση των απαραίτητων σχεδιαγραμμάτων, στην επίβλεψη των οικοδομικών εργασιών, που θα εκτελεστούν στο άνω οικόπεδο αλλά και στην εκτέλεση των εργασιών αυτών με συνεργεία εργατοτεχνιτών που θα επιλεγούν, θα προσληφθούν και θα παίρνουν εντολές από τον Β', με την ιδιότητα πάντοτε του νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας Γ', χωρίς καμμία ανάμειξη του Α'. Επίσης συμφώνησαν τα οικοδομικά υλικά θα αγοράζονται από την εταιρεία Γ' και θα τοποθετούνται στο εκτελούμενο έργο, χωρίς και πάλι καμμία ανάμειξη του Α'.

Η εταιρεία Γ' προκειμένου να καλύψει την αστική της ευθύνη για τυχόν ατυχήματα σε εργαζομένους για την εκτέλεση του έργου, συνήψε ασφαλιστήριο για την κάλυψη της αστικής της ευθύνης με γνωστή ασφαλιστική εταιρεία.

Κατά την εκτέλεση του έργου συνέβη ένα ατύχημα: προεβλήθησαν σωματικές βλάβες σε κάποιο ανήλικο παιδί, που είχε εισέλθει με άλλα παιδιά στο εργοτάξιο για να παίξουν, σε ημέρα αργίας.

Ερωτήματα:

1. Ποία η σχέση, που συνδέει τον Α' με τον Β' και την εταιρεία Γ' ;
2. Ο Α' ευθύνεται για το ατύχημα που συνέβη στην προς εκτέλεση μονοκατοικία, ιδιοκτησίας του; Αν ναι, ποία είναι η νομική βάση;
3. Αν ο Α' ευθύνεται, μπορεί να ευθύνονται παράλληλα με αυτόν ο Β' ή/και η εταιρεία Γ' ;
4. Αν η Γ' ευθύνεται (ή συνευθύνεται) για το άνω ατύχημα μπορεί να προσεπικαλέσει την προαναφερθείσα ασφαλιστική εταιρεία; Αν ναι, με ποια νομική βάση και ποια αιτήματα μπορεί να προβάλλει;
5. Μπορεί/ούν ο/οι ευθυνόμενος/οι να ισχυρισθεί/ούν ότι οι γονείς του ανηλίκου ευθύνονται για το άνω ατύχημα; Αν ναι, με ποια νομική βάση και με ποιο αίτημα;
6. Εκτός από την αποκατάσταση της σωματικής υγείας του ανηλίκου, μπορεί να ζητηθεί και χρηματική ικανοποίηση λόγω της στενωχώρας, που δοκίμασαν ο ανήλικος και οι γονείς του; Ποίοι είναι δικαιούχοι της αξίωσης αυτής;
7. Πως προσδιορίζεται στη σχετική διάταξη το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης; Ποίοι παράγοντες συμπροσδιορίζουν το ύψος αυτής;
8. Τυχόν μόνιμη αναπηρία του ανηλίκου πως αντιμετωπίζεται στο νόμο, στις διατάξεις περί αδικοπραξιών του Α.Κ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Η σχέση που συνδέει τον Α' με την εταιρεία Γ' είναι σύμβαση παροχής υπηρεσιών, ως προς την παροχή υπηρεσιών για την εκπόνηση-μελέτη των σχεδιαγραμμάτων και την επίβλεψη του έργου και σύμβαση έργου ως προς την εκτέλεση του όλου έργου.

Ο Α' δεν συνδέεται με κάποια σχέση με τον Β', εφόσον αυτός ενεργεί όχι για τον εαυτόν του αλλ' «επ' ονόματι» και για λογαριασμό της εταιρείας Γ'. (Βαθμολογία 1,5)

2. Ο Α' δεν ευθύνεται για το ατύχημα, εφ' όσον δεν είχε καμμία ανάμειξη στην εκτέλεση του έργου, αφού αυτός την ανέθεσε «en bloc» στην εταιρεία Γ'. (Βαθμολογία 1)

3. Ο Β' εφόσον ενήργησε μέσα στα πλαίσια των εντολών και εξουσιών που είχε ως νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας Γ' και εφ' όσον ως προστηθείς δεν προκύπτει να βαρύνεται με κάποιο προσωπικό πταίσμα π.χ. την τήρηση των μέτρων ασφαλείας, μοναδικός υπεύθυνος είναι η εταιρεία Γ. (Βαθμολογία 1,5)

4. Η Γ' μπορεί να προσεπικαλέσει την ασφαλιστική εταιρεία ως δικονομική εγγυήτρια, αφού έχει δικαίωμα να απαιτήσει παν ό,τι κατέβαλε σε τρίτους σε περίπτωση ήττας της (άρθρ. 88 ΚΠολΔ). (Βαθμολογία 0,5)

5. Η εταιρεία Γ' και η ασφαλιστική εταιρεία μπορούν να ισχυρισθούν ότι οι γονείς του ανηλίκου παρέλειψαν να λάβουν τα προσήκοντα μέτρα για την εποπτεία του παιδιού τους, αν και μπορούσαν να λάβουν τέτοια μέτρα. Αν δε λάμβαναν αυτά, θα αποτρέπονταν ο τραυματισμός του παιδιού τους και επομένως θα πρέπει να απαλλαγούν (η

εταιρεία Γ' και η ασφαλιστική εταιρεία) από κάθε ευθύνη (άρθρ. 300 ΑΚ) ή έστω να καταλογισθεί συνυπατιότητα των γονέων του ανηλίκου σε ποσοστό π.χ. 90%. (Βαθμολογία 1,5)

6. Μόνον ο ανήλικος μπορεί να ζητήσει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ως ο αμέσως ζημωθείς. Βεβαίως την αγωγή θα την ασκήσουν οι γονείς αλλά στο όνομα και για λογαριασμό του παιδιού τους. (Βαθμολογία 1,5)

7. Η χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης πρέπει να είναι «εύλογη κατά τη κρίση του δικαστηρίου» (άρθρ. 932 ΑΚ).

Παράγοντες που προσδιορίζουν την εύλογη χρηματική ικανοποίηση είναι:

-το μέγεθος του πταίσματος του υπαιτίου,

-το ύψος της προκληθείσας υλικής ζημίας,

-η τυχόν συνυπατιότητα του θύματος,

-η κοινωνική και οικονομική κατάσταση των διαδίκων μερών. (Βαθμολογία 1,5)

8. Αν η αναπηρία του ανηλίκου επιδρά στη μελλοντική προσωπική ή/και επαγγελματική ζωή του επιδικάζεται να αποζημιωθεί ένα εφάπαξ ποσό (931 ΑΚ), πέραν της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης. (Βαθμολογία 1)

ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α' 2017

Ο Α, ο οποίος απεβίωσε στην Αθήνα στις 20.1.2005, κατέλυτε, με την από 15.5.2001 ιδιόγραφη διαθήκη του, ολόκληρη την κινητή και ακίνητη περιουσία του στη κόρη του Β, μοναδικό τέκνο από το νόμιμο γάμο του με την προαποβιώσασα αυτού σύζυγό του Σ. Η άνω ιδιόγραφη διαθήκη δημοσιεύθηκε και κηρύχθηκε κυρία στις 2.10.2005 και η Β αποδέχθηκε νομότυπα την επαχθείσα σ' αυτήν κληρονομιά στις 10.11.2008. Κατά τον χρόνο του θανάτου του Α ευρίσκοντο στη ζωή οι αδελφοί αυτού Γ και Δ, οι οποίοι, ισχυριζόμενοι ότι η προαναφερόμενη ιδιόγραφη διαθήκη φέρει εσφαλμένη ημεροχρονολογία, ζήτησαν, με αγωγή την οποία άσκησαν κατά της Β ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών στις 15.1.2008, την ακύρωση αυτής.

Ερωτάται :

α) Σε ποιές ενέργειες πρέπει να προβεί η Β ώστε να θεωρηθεί νομότυπη η αποδοχή της κληρονομιάς εκ μέρους της και ν' αποκτήσει την κυριότητα των κινητών και των ακινήτων κληρονομιών πραγμάτων; Ποίος ο χρόνος επαγωγής της κληρονομιάς στην από διαθήκη διαδοχή και ποίος στην από το νόμο (εξ αδιαθέτου) διαδοχή;

β) Ασκει έννομη επιρροή στην κτήση της κληρονομιάς το γεγονός ότι η Β αποδέχθηκε την επαχθείσα σ' αυτήν κληρονομιά τρία και πλέον έτη μετά τον θάνατο του κληρονομούμενου πατέρα της και την δημοσίευση της διαθήκης;

γ) Με την εκδοχή ότι η ιδιόγραφη διαθήκη φέρει πράγματι ασφαμένη ημεροχρονολογία ασκεί τούτο έννομη επιρροή στην εγκυρότητα της;

δ) Έχουν έννομο συμφέρον οι Γ και Δ να ζητήσουν την ακυρότητα της ιδιόγραφης διαθήκης του αδελφού τους Α;

ε) Το γεγονός ότι η ιδιόγραφη διαθήκη δημοσιεύθηκε και κηρύχθηκε κυρία παράγει τεκμήριο γνησιότητάς της; Σε ποία περίπτωση μπορεί να παραχθεί το τεκμήριο αυτό;

στ) Εάν η κληρονόμος Β, προκειμένου να εισπράξει χρήματα από το τραπεζικό λογαριασμό που τηρούσε αποκλειστικά στο όνομά του ο αποβιώσας πατέρας της, ζητήσει την έκδοση του πιστοποιητικού περί του κληρονομικού της δικαιώματος (κληρονομητηρίου):

ι) σε ποιο δικαστήριο θα απευθύνει την αίτησή της και

ιι) η Τράπεζα έχει δικαίωμα να της αρνηθεί την ανάληψη των χρημάτων παρά την προσκόμιση του άνω πιστοποιητικού (κληρονομητηρίου);

Σημείωση : Να δοθεί σύντομη και σαφής απάντηση σε κάθε ερώτηση χωριστά και να παρατεθούν στο τέλος κάθε απάντησης τα σχετικά άρθρα του ΑΚ και του ΚΠολΔ στα οποία στηρίζεται αυτή.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

α) Εφόσον στην κληρονομιά περιλαμβάνονται κινητά και ακίνητα, η Β, για ν' αποκτήσει την κυριότητα των κληρονομιών πραγμάτων, πρέπει, όσον αφορά στα ακίνητα, να αποδεχθεί την επαχθείσα σ' αυτήν κληρονομιά με δημόσιο (συμβολαιογραφικό) έγγραφο και να μεταγράψει στο γραφείο μεταγραφών ή να καταχωρήσει στο αρμόδιο γραφείο κτηματολογίου (όπου υπάρχει) της περιφέρειας του ακινήτου την πράξη αποδοχής της κληρονομιάς. Με την μεταγραφή ή την καταχώρηση, η κυριότητα στα ακίνητα θεωρείται ότι περιήλθε στην Β από το θάνατο του κληρονομούμενου πατέρα της (άρθρα 1193, 1195, 1198, 1199, 1846 ΑΚ). Όσον αφορά στα κινητά η Β αποκτά αυτοδικαίως την επ' αυτών κυριότητα μόλις γίνει η επαγωγή της κληρονομιάς και, συνεπώς, δεν χρειάζεται καμία δικαιοπρακτική δήλωσή της (άρθρ. 1846 ΑΚ). Είναι δε χρόνος επαγωγής της κληρονομιάς ο χρόνος του θανάτου του κληρονομούμενου, τόσο στην από διαθήκη όσο και στην από το νόμο (εξ αδιαθέτου) διαδοχή (άρθρ. 1710 ΑΚ). (βαθμολογία 2)

β) Το γεγονός ότι η Β αποδέχθηκε νομότυπα την επαχθείσα σ' αυτήν κληρονομιά τρία και πλέον έτη μετά τον θάνατο του πατέρα της και την δημοσίευση της διαθήκης, δεν ασκεί καμία έννομη επιρροή στην κτήση της κληρονομιάς εκ μέρους της και τούτο διότι από το νόμο (δηλαδή τον ΑΚ) τάσσεται μόνον προθεσμία αποποίησης και όχι αποδοχής της κληρονομιάς. Η προθεσμία αποποίησης είναι τετράμηνη και στην επαγωγή από διαθήκη δεν αρχίζει πριν από τη δημοσίευση της διαθήκης. Αν περάσει η προθεσμία άπρακτη, η κληρονομιά θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή, η δε αποδοχή είναι αμετάκλητη και στην εξεταζόμενη περίπτωση η Β δεν προέβη σε αποποίηση της κληρονομιάς (άρθρα 1847, 1850, 1857 ΑΚ). (βαθμολογία 2)

γ) Η τυχόν ασφαμένη ημεροχρονολογία της ιδιόγραφης διαθήκης του Α δεν ασκεί, μόνη αυτή, έννομη επιρροή στην εγκυρότητα της (άρθρ. 1721 ΑΚ). (βαθμολογία 1)

δ) Οι Γ και Δ δεν έχουν έννομο συμφέρον να ζητήσουν την ακυρότητα της διαθήκης του αδελφού τους Α. Τούτο δε διότι δεν βλέπονται από την ύπαρξή της, δεδομένου ότι και αν ακόμη επιτύχουν την ακύρωσή της δεν έχουν δικαίωμα να κληρονομήσουν αυτόν, αφού ευρίσκεται στη ζωή η κόρη του Β, η οποία τον κληρονομεί και εξ αδιαθέτου, ως μόνη κατιούσα αυτού της πρώτης τάξης της εξ αδιαθέτου διαδοχής και η ύπαρξή της οποίας αποκλείει αυτούς, ως συγγενείς της δεύτερης τάξης (άρθρα 1813, 1814, 1777 ΑΚ). (βαθμολογία 2)

ε) Το γεγονός ότι η ιδιόγραφη διαθήκη του Α δημοσιεύθηκε και κηρύχθηκε κυρία δεν παράγει τεκμήριο γνησιότητάς της, παρά μόνο στην περίπτωση που πέρασε πενταετία από τη δημοσίευσή της και δεν

αμφισβητήθηκε η γνησιότητά της σε δική ανάμεσα στην Β και σε κάποιον από αυτούς που βλέπονται από την ύπαρξή της (άρθρ. 1777 ΑΚ). (βαθμολογία 1)

στ) ι) Αρμόδιο δικαστήριο για την έκδοση κληρονομητηρίου είναι το Ειρηνοδικείο της κληρονομιάς (1956 ΑΚ και 819 ΚΠολΔ). (βαθμολογία 1)

ιι) Η τράπεζα έχει υποχρέωση να αποδεχθεί την ανάληψη των χρημάτων παρά της Β, διότι με βάση το πιστοποιητικό κληρονομητηρίου τεκμαίρεται ότι η Β είναι μόνη κληρονόμος του Α σύμφωνα με τα άρθρα 1962 ΑΚ και 821 του ΚΠολΔ και άρα δικαιούχος και του προϊόντος του τραπεζικού λογαριασμού. (βαθμολογία 1)

[ΣΥΝΟΛΟ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ : 10]

ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β' 2017

Ο Ε εκμισθώνει για ένα χρόνο στον Μ ένα διαμέρισμα ιδιοκτησίας του, που βρίσκεται στην οδό Ακαδημίας στην Αθήνα, για να το χρησιμοποιήσει ως κατοικία αυτού, της συζύγου του και των δύο ανήλικων παιδιών τους, με μηνιαίο μίσθωμα 400,00 ευρώ. Ο Μ καθυστερεί την πληρωμή δύο μηνιαίων μισθωμάτων. Ο Ε καταθέτει κι επιδίδει στον Μ αγωγή λόγω καθυστέρησης, με την οποία καταγγέλλει τη σύμβαση μίσθωσης και ζητά την επιδίκαση των καθυστερουμένων μισθωμάτων και την απόδοση της χρήσης του μισθίου διαμερίσματος. Ο Ε παραλαμβάνει το μίσθιο διαμέρισμα από τον Μ τον Φεβρουάριο του έτους 2017 και διαπιστώνει ότι κατά τη διάρκεια της μίσθωσης έχουν προκληθεί σ' αυτό ανεπίτρεπτες μεταβολές και φθορές. Τον μήνα Οκτώβριο του ίδιου έτους ο Ε ασκεί σε βάρος του Μ αγωγή και αξιώσει αποζημίωση για τις μεταβολές και φθορές.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

1) Ποιο δικαστήριο είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο για την εκδίκαση της αγωγής του Ε κατά του Μ λόγω καθυστέρησης;

2) Είναι έγκυρη η καταγγελία της σύμβασης μίσθωσης του Ε με την κατάθεση της αγωγής και την επίδοσή της στον εναγόμενο Μ;

3) Με ποιο τρόπο είναι δυνατό ο Μ να καταστήσει αναποτελεσματική την καταγγελία της σύμβασης μίσθωσης από τον Ε;

4) Ποια θα πρέπει να είναι η απόφαση του δικαστηρίου για την αξίωση του Ε κατά του Μ για αποζημίωση, λόγω των μεταβολών και φθορών του μισθίου διαμερίσματος;

5) Με ποια άλλη διαδικασία θα ήταν δυνατό ο Ε να επιδώσει την επιδίκαση των οφειλομένων μισθωμάτων και την απόδοση της χρήσης του μισθίου διαμερίσματος από τον Μ;

(Να αναφέρετε σύντομη αιτιολογία και διατάξεις των άρθρων στις οποίες αυτή στηρίζεται)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1) Εφόσον το μίσθιο ακίνητο βρίσκεται στην Αθήνα και το μηνιαίο μίσθωμα ανέρχεται στο ποσό των 400,00 ευρώ, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ. 1β και 29 παρ. 1 του ΚΠολΔ αρμόδιο δικαστήριο είναι το Ειρηνοδικείο Αθηνών. (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)

2) Όχι διότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 612Α του Α.Κ. η καταγγελία της σύμβασης μίσθωσης μισθίου, το οποίο χρησιμεύει ως οικογενειακή στέγη είναι άκυρη, εφόσον δεν κοινοποιηθεί και στο σύζυγο του μισθωτή. (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)

3) Εφόσον η μίσθωση έχει συναφθεί για χρονικό διάστημα ενός χρόνου ο εκμισθωτής δικαιούται να καταγγείλει τη μίσθωση τουλάχιστον πριν από ένα μήνα (άρθρο 597 παρ.1 του Α.Κ.) και κατά συνέπεια η καταγγελία μένει χωρίς αποτέλεσμα αν ο μισθωτής πριν από την πάροδο ενός μηνός από την καταγγελία καταβάλει τα καθυστερούμενα μισθώματα μαζί με τα τυχόν έξοδα της καταγγελίας (άρθρο 597 παρ. 2 του Α.Κ.). (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)

4) Το δικαστήριο θα πρέπει να απορρίψει την αγωγή, αφού σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 602 του Α.Κ. οι αξιώσεις του εκμισθωτή για αποζημίωση εξαιτίας μεταβολών ή φθορών στο μίσθιο παραγράφονται ύστερα από έξι μήνες αφότου αυτός το ανέλαβε. (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)

5) Με τη διαδικασία της διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου λόγω δυστροπίας κατά τις διατάξεις των άρθρων 638 – 645 ΚΠολΔ. (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)

[ΣΥΝΟΛΟ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ : 10]

ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α' 2018

Με ιδιωτικό συμφωνητικό που καταρτίστηκε στην Καβάλα ο Α εκμισθώνει στον Β ένα καινούργιο διαμέρισμα στον Πειραιά για χρονικό διάστημα τριών ετών αντί μηνιαίου μισθώματος 350 ευρώ, που θα καταβάλλεται τις 5 πρώτες μέρες κάθε μισθωτικού μήνα, υποχρεωμένου του μισθωτή να καταβάλει και τις δαπάνες κοινοχρήστων. Ρητά συμφωνείται ότι ο μισθωτής υποχρεούται σε καλή χρήση του μισθίου ευθυνόμενος για τις τυχόν φθορές που θα προξενηθούν σ' αυτό κατά τη διάρκεια της μισθωτικής σύμβασης, υποχρεούται δε πέραν του μισθώματος να καταβάλει και τις δαπάνες κοινοχρήστων. Πέραν αυτών συμφωνείται ότι αρμόδια δικαστήρια για την εκδίκαση των διαφορών που θα προκύψουν από τη σύμβαση μισθώσεως είναι τα Δικαστήρια της Καβάλας. Μετά την πάροδο του 1ου έτους της μισθώσεως, ο μισθωτής δεν καταβάλει το συμφωνηθέν μίσθωμα για διάστημα 5 μηνών, ούτε τις κοινόχρηστες δαπάνες. Πέραν αυτών προξενεί φθορές στο μίσθιο, καταστρέφοντας το μπάνιο και τα ντουλάπια κουζίνας. Για την αποκατάσταση αυτών θα απαιτηθεί δαπάνη ανερχόμενη σε 21.000 ευρώ.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

1.- Τι δικαιώματα έχει ο εκμισθωτής κατά του μισθωτή από την σύμβαση μισθώσεως? Με ποιες διατάξεις του ΑΚ δικαιούται να διεκδικήσει αυτά;

2.- Υπάρχει εξασφάλιση του εκμισθωτή για τα οφειλόμενα μισθώματα και ποια είναι αυτή? Στην προκειμένη περίπτωση έχει κάποια εξασφάλιση ο εκμισθωτής;

3.- Ποιο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση της αγωγής? Ο όρος ότι αρμόδια είναι τα Δικαστήρια της Καβάλας είναι δικονομικά νόμιμος;

4.- Ο ενάγων ασκεί μία αγωγή για τα μισθώματα και μία αγωγή για τις φθορές. Κατά την ημέρα εκδίκασης της αγωγής των μισθωμάτων, η οποία σημειωτέον προσδιορίζεται εντός μηνός από την κατάθεση, αν ο μισθωτής καταβάλει όλα τα ληξιπρόθεσμα μισθώματα, καταργείται η δίκη με την καταβολή αυτή;

5.- Ποιο είναι το καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση της αγωγής αποζημίωσης από τις φθορές, γνώση των οποίων (φθορών) έλαβε γνώση ο εκμισθωτής στις 15/5/2017. Την αγωγή κατέθεσε στις 15/9/2017 και κοινοποίησε αυτή στις 15/12/2017. Ποια ένσταση μπορεί να προταθεί κατά τη συζήτηση αυτής;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Ο εκμισθωτής δικαιούται να διεκδικήσει με αγωγή :

Α. τα ληξιπρόθεσμα μισθώματα, τις δαπάνες κοινοχρήστων, ως και τη δαπάνη αποκατάστασης των ζημιών που προξένησε ο μισθωτής στο μίσθιο διαμέρισμα (άρθ.574 ΑΚ, 595 ΑΚ, 361ΑΚ, και 592, 594 599 ΑΚ και 330 ΑΚ). (ΒΑΘΜΟΣ 1,5)

Β. να καταγγείλει τη μίσθωση (άρθ. 597 ΑΚ) και να ζητήσει την απόδοση της χρήσης του μισθίου. (ΒΑΘΜΟΣ 1,5)

2. ο εκμισθωτής για τα καθυστερούμενα μισθώματα έχει νόμιμο ενέχυρο επί των εισκομισθέντων κινητών πραγμάτων του μισθωτή (πλην των ακατασχέτων) επί του συνόλου της απαιτήσεως του εκ των μισθωμάτων αφού είναι μισθώματα 5 μηνών άρθ.604 ΑΚ. (ΒΑΘΜΟΣ 2)

3. αρμόδιο καθ' ύλην δικαστήριο το Ειρηνοδικείο (άρθ. 14 & 1.β ΚΠολΔ) μίσθωμα 350 ευρώ, αφού από το ύψος του μισθώματος κρίνονται όλες οι διαφορές κύριες και παρεπόμενες. Κατά τόπο αρμόδιο το Ειρηνοδικείο Καβάλας. (ΒΑΘΜΟΣ 1)

Ο όρος ότι αρμόδια είναι τα δικαστήρια της Καβάλας είναι νόμιμος, αφού έχουμε ρητά παρέκταση της κατά τόπο αρμοδιότητας και η συμφωνία αυτή ως περιουσιακή δεν αντίκειται στο νόμο (άρθ. 42, 43 και 44 ΚΠολΔ). (ΒΑΘΜΟΣ 1)

4. Η καταγγελία της μίσθωσης, επιφέρει την λύση αυτής. Αν ο μισθωτής εντός της προθεσμίας που τάσσει ο νόμος καταβάλει τα ληξιπρόθεσμα μισθώματα και τα έξοδα η καταγγελία είναι άνευ αποτελέσματος (άρθ. 597 ΑΚ) Στην προκειμένη περίπτωση, ο χρόνος της καταγγελίας είναι ένας μήνας μίσθωση μεγαλύτερη του έτους- η αγωγή προσδιορίστηκε εντός μηνός, με την καταβολή από των μισθωτή των ληξιπρόθεσμων μισθωμάτων και των εξόδων καταγγελίας καταργείται η δίκη. Όμως ο μισθωτής εν προκειμένω κατέβαλε μόνο τα ληξιπρόθεσμα μισθώματα και όχι και τα έξοδα και συνεπώς η δίκη δεν καταργείται. (ΒΑΘΜΟΣ 1,5)

5. αρμόδιο δικαστήριο και για την αγωγή αποζημιώσεως για τις φθορές το Ειρηνοδικείο Καβάλας (ύψος μισθώματος παρεπόμενη απαίτηση) και ο εναγόμενος μπορεί να προτείνει την ένσταση παραγραφής της αξίωσης του εκμισθωτή, αφού η αγωγή κοινοποιήθηκε για τις απαιτήσεις από φθορές παραγράφονται κατ' άρθ. 602 ΑΚ μετά την πάροδο του εξαμήνου από της γνώσεως αυτών, και εν προκειμένω δεν αρκεί η κατάθεση της αγωγής εντός του εξαμήνου, αλλά απαιτείται και κοινοποίηση αυτής εντός του εξαμήνου, αφού κατ' αρθ. 215 ΚΠολΔ η αγωγή ασκείται με κατάθεση και επίδοση. Επομένως αφού η αγωγή κοινοποιήθηκε στις 15.12.2017 η απαίτηση έχει παραγραφεί. (ΒΑΘΜΟΣ 1,5)

ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β' 2018

Α) Ο έμπορος Α οφείλει στο συνάδελφό του Β σημαντικό χρηματικό ποσό, την πληρωμή του οποίου εγγυήθηκε ο Γ με προφορική δήλωσή του προς τον Β και αποδοχή αυτής από τον τελευταίο. Ακολούθως ο Α αρνείται να εξοφλήσει την οφειλή του προς τον Β και αυτός (Β) επιθυμεί να στραφεί κατά του Γ με βάση την ως άνω σύμβαση που είχε συνάψει μαζί του. Ο τελευταίος (Γ) αρνείται την υποχρέωσή του, ισχυριζόμενος ότι η εγγύηση που παρέσχε στο Β ήταν άκυρη, αφ' ενός μεν γιατί έγινε εν αγνοία του Α και αφ' ετέρου γιατί δεν τηρήθηκε ο νόμιμος τύπος. Ερωτάται αν είναι βάσιμες οι αντιρρήσεις του Γ και εάν ο Β έχει δικαίωμα να στραφεί κατ' αυτού δικαστικά για την ικανοποίηση της αξιώσεώς του.

Β) Ο Α, ιδιοκτήτης ανερχόμενου τηλεοπτικού σταθμού, διαπραγματεύεται την αγορά τηλεοπτικού παιχνιδιού με την εταιρεία Χ. Ο Β, ιδιοκτήτης μεγάλου τηλεοπτικού σταθμού, για να εμποδίσει την άνοδο και εξέλιξη του ανταγωνιστή του Α, προσφέρει στην εταιρεία Χ κατά πολύ υψηλότερο τίμημα και «αγοράζει» το παιχνίδι αλλά δεν

το χρησιμοποιεί, αφού το πρόγραμμα του σταθμού του είναι πλήρες τουλάχιστον για τα επόμενα δύο έτη. Ο Α υφίσταται από την απώλεια της αγοράς του εν λόγω παιχνιδιού ανατροπή των σχεδίων του και ζημία υπολογιζόμενη σε 300.000 ευρώ. Μπορεί ο Α να προσφύγει δικαστικά και να ασκήσει τις αξιώσεις του κατά του Β; Σε καταφατική περίπτωση σε ποιές διατάξεις του Α.Κ. στηρίζονται οι αξιώσεις του και ποιά είναι τα στοιχεία που πρέπει να επικαλεστεί για τη θεμελίωση της σχετικής αγωγής του.

Γ) Ο Δ ασκεί ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου διεκδικητική αγωγή (1094 ΑΚ) κατά του Κ με αίτημα να αναγνωριστεί ότι είναι κύριος του διεκδικουμένου ακινήτου και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του το αποδώσει. Κατά τη συζήτηση της πιο πάνω αγωγής εισάγονται προς συνεκδίκαση και : α) η παρέμβαση του Λ, ο οποίος ισχυρίζεται ότι έγινε κύριος του ίδιου επιδικού ακινήτου κατά τον αναφερόμενο τρόπο και ζητεί να απορριφθεί η προηγούμενη αγωγή, να αναγνωριστεί αυτός κύριος του επιδικού ακινήτου και υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του το αποδώσει και β) η παρέμβαση της Τράπεζας Ε, ενυπόθηκης δανείστριας του Κ, η οποία (Τράπεζα) έχει εγγράψει υποθήκη μέχρι του ποσού των 100.000 ευρώ για εξασφάλιση απαίτησής της κατ' αυτού από τη χορήγηση δανείου. Με την εν λόγω παρέμβαση η Τράπεζα Ε ζητεί να απορριφθεί η πιο πάνω αγωγή του Δ. Να χαρακτηρίσετε το είδος των πιο πάνω παρεμβάσεων, τις διατάξεις του ΚΠολΔ στις οποίες αυτές θεμελιώνονται και να αναφέρετε τον τρόπο με τον οποίο αυτές πρέπει να έχουν ασκηθεί.

Δ) Ο Α άσκησε αγωγή κατά της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «Ν. ΝΙΚΟΛΑΟΥ-Κ. ΚΑΡΑΣ Ο.Ε.» με αίτημα να υποχρεωθεί αυτή να του καταβάλει το ποσό των 50.000 ευρώ ως υπόλοιπο πιστωθέντος τιμήματος από την πώληση ακινήτου του Α στην εναγομένη εταιρεία. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθ. 435/2017 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία υποχρεώθηκε η εναγομένη εταιρεία να καταβάλει στον ενάγοντα το πιο πάνω ποσό. Στις 20-4-2017 ο Α επέδωσε την απόφαση στην εν λόγω εταιρεία. Κατά της αποφάσεως αυτής άσκησε εμπρόθεσμα έφεση ο Ν. Νικολάου, ομόρρυθμος εταίρος της ως άνω εταιρείας, ο οποίος δεν συμμετείχε στη δίκη. Ερωτάται αν είναι παραδεκτή η άσκηση έφεσης κατά της παραπάνω απόφασης από τον ομόρρυθμο εταίρο της ως άνω εταιρείας.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α) Κατά τη διάταξη του άρθρου 847 ΑΚ εγγύηση είναι η σύμβαση με την οποία ο εγγυητής αναλαμβάνει έναντι του δανειστή την ευθύνη ότι θα καταβληθεί η οφειλή. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι η εγγύηση συνάπτεται μεταξύ του εγγυητή και του δανειστή, χωρίς την ανάγκη συμπράξεως ή συναινέσεως του οφειλέτη. Έτσι είναι έγκυρη η εγγύηση που συνάπτεται παρά την άγνοια ή ακόμη και την άρνηση του οφειλέτη. Συνεπώς, η εν άγνοια του Α παρασχεθείσα εγγύηση εκ μέρους του Γ προς τον Β είναι απολύτως έγκυρη και ισχυρή και ως εκ τούτου ο σχετικός ισχυρισμός-αντίρρηση του Γ είναι αβάσιμος. Εξάλλου, κατά την αναγκαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 849 ΑΚ η εγγύηση είναι άκυρη αν δεν δηλωθεί εγγράφως. Ο έγγραφος τύπος είναι συστατικός, η δε τήρησή του απαιτείται για τη δήλωση του εγγυητή προς το δανειστή ότι αναλαμβάνει την ευθύνη εκπληρώσεως της οφειλής, ενώ η αποδοχή της δήλωσης του εγγυητή από το δανειστή μπορεί να γίνει και προφορικά. Η λόγω μη τήρησεως του τύπου ακυρότητα λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως. Επομένως, η ως άνω παρασχεθείσα προφορικά εκ μέρους του Γ εγγύηση είναι άκυρη λόγω μη τήρησεως του εγγράφου τύπου και ως εκ τούτου ο σχετικός ισχυρισμός-αντίρρηση αυτού είναι βάσιμος. [2,5 βαθμοί]

Β) Ο Α μπορεί να προσφύγει δικαστικά για την πιο πάνω πράξη του Β και να ασκήσει αξιώσεις του από τις διατάξεις των άρθρων 919 και 932 ΑΚ με αιτήματα την καταβολή αποζημιώσεως ύψους 300.000 ευρώ καθώς και χρηματική του ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Ειδικότερα, ως προς τη διάταξη του άρθρου 919 ΑΚ πρέπει να επικαλεστεί ότι η πιο πάνω συμπεριφορά από την προαναφερόμενη πράξη του Β αντίκειται στα χρηστά ήθη,

δηλαδή τη γενική αντίληψη του χρηστών και εμφρόνως σκεπτομένου κοινωνικού ανθρώπου, ενόψει του ότι ο τελευταίος προέβη στην κατάρτιση της πιο πάνω σύμβασης χωρίς να του είναι απαραίτητη με μοναδικό σκοπό να επιτύχει τη ματαίωση της απόκτησης του συγκεκριμένου «παιχνιδιού» από τον Α και έτσι να εμποδίσει την άνοδο και εξέλιξη αυτού. Επίσης, πρέπει να επικαλεστεί δόλο του εναγομένου και συγκεκριμένα την πρόθεση αυτού να του προκαλέσει ζημία, την επέλευση της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς του δράστη και της ζημίας. Επιπλέον, ως προς τη διάταξη του 932 ΑΚ πρέπει να επικαλεστεί αφ' ενός μεν την τέλεση της ως άνω αδικοπραξίας και αφ' ετέρου την πρόκληση σ' αυτόν ηθικής βλάβης, δηλαδή ψυχικής στενοχωρίας από την προσβολή των δικαιωμάτων, εννόμων συμφερόντων και μη περιουσιακών αγαθών του. [2,5 βαθμοί]

Σημείωση : Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης ως προς τη δυνατότητα δικαστικής προσφυγής για τις σχετικές αξιώσεις του Α, η απάντηση θα θεωρηθεί ορθή, εφόσον αιτιολογημένα γίνεται αποκλεισμός της συνδρομής των ως άνω προϋποθέσεων του άρθρου 919 ΑΚ.

Γ) Η παρέμβαση του Λ χαρακτηρίζεται ως κυρία παρέμβαση (άρθρ. 79 ΚΠολΔ), εφόσον αυτός ως τρίτος αντιποικείται ολόκληρο το αντικείμενο της δίκης που εκκρεμεί ανάμεσα στους Δ και Κ και ζητεί να περιέλθει τούτο (αντικείμενο) σ' αυτόν. Η παρέμβαση της Τράπεζας Ε χαρακτηρίζεται ως πρόσθετη (άρθρ. 80 ΚΠολΔ), εφόσον αυτή ως τρίτη παρεμβαίνει στη μεταξύ των Δ και Κ εκκρεμή δίκη μόνο προς υποστήριξη του Κ και συγκεκριμένα ζητώντας να απορριφθεί η αγωγή κατ' αυτού, χωρίς η ίδια (Τράπεζα) να ζητεί κάτι για τον εαυτό της. Επίσης, απαραίτητη προϋπόθεση και στις δύο ως άνω παρεμβάσεις είναι η επίκληση εννόμου συμφέροντος εκ μέρους του παρεμβαίνοντος. Για την άσκηση των παρεμβάσεων αυτών απαιτείται η κατάθεση δικογράφου, το οποίο πρέπει να περιέχει και τα αναφερόμενα στο άρθρο 81 παρ.1 ΚΠολΔ στοιχεία, καθώς και η επίδοση αυτού σε όλους τους διαδίκους. [2,5 βαθμοί]

Δ) Κατά τη διάταξη του άρθρου 516 παρ. 1 ΚΠολΔ δικαίωμα έφεσης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στην πρωτόδικη δίκη, ο ενάγων, ο εναγόμενος, εκείνοι που άσκησαν κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, οι καθολικοί διάδοχοί τους, οι ειδικοί διάδοχοί τους εφόσον απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση της αγωγής και οι εισαγγελείς πρωτοδικιών, αν ήταν διάδικοι. Το ως άνω άρθρο αναφέρει περιοριστικά τα πρόσωπα, τα οποία νομομοποιούνται σε άσκηση έφεσεως, σ' αυτά δε δεν περιλαμβάνεται ο ομόρρυθμος εταίρος ομόρρυθμης εταιρείας. Επομένως, ο ομόρρυθμος εταίρος Ν. Νικολάου, αφού δεν έχει κάποια από τις προαναφερόμενες ιδιότητες, στερείται του δικαϊώματος να ασκήσει έφεση και η ασκηθείσα έφεσή του είναι απαράδεκτη. Μόνο εφόσον αυτός είχε συμμετάσχει στην πρωτόδικη δίκη, είτε ως εναγόμενος, είτε ως παρεμβαίνων, έτσι ώστε να καταστεί διάδικος, θα μπορούσε να ασκήσει παραδεκτά έφεση. Τα παραπάνω δεν αναιρούνται από το ότι το ως άνω πρόσωπο (ομόρρυθμος εταίρος) δεσμεύεται από το δεδικασμένο της απόφασης και την εκτελεστότητά της (329, 920 ΚΠολΔ). [2,5 βαθμοί]

ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α' 2019

Την 19.06.2018 απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη ο Κ, κάτοικος εν ζωή Θεσσαλονίκης, καταλείποντας μοναδικούς πλησιέστερους συγγενείς τους γιους του Α και Β.

Με την από 10.05.2017 ιδιόγραφα διαθήκη του ο Κ εγκατέστησε μοναδικό του κληρονόμο τον γιο του Α στο σύνολο της περιουσίας του , ενώ για τον Β δεν θεώρησε σκόπιμο να τον καταστήσει κληρονόμο του. Η κληρονομία αποτελείται από ένα διαμέρισμα και ένα φορτηγό αυτοκίνητο.

Ο Α χρησιμοποιεί αμέσως το φορτηγό του στην επιχείρηση εμπορίας ξυλείας που διαθέτει. Κατά τη μεταφορά ενός φορτίου, το φορτηγό που οδηγούσε ο Π, εργαζόμενος στην επιχείρηση του Α, συγκρούεται με Ι.Χ. αυτοκίνητο που οδηγούσε ο Ζ. Από τη σύγκρουση τραυματίζεται σοβαρά ο Ζ, ο οποίος αναγκάζεται να απέχει από την εργασία του για χρονικό διάστημα 3 μηνών, ενώ και το όχημά του υφίσταται σοβαρές υλικές ζημιές.

Την 30.09.2018 ο Ζ ασκεί αγωγή αποζημίωσης κατά του Π ζητώντας να του καταβάλει: α) τα έξοδα νοσηλείας του που ανέρχονται σε 5.000 ευρώ, β) τα διαφυγόντα κέρδη από την αναγκαστική αποχή του από την εργασία του, ως αποτέλεσμα του τραυματισμού του, συνολικού ύψους 4.000 ευρώ, γ) το ποσό των 2.000 ευρώ που κατέβαλε για την επισκευή του οχήματός του και δ) ποσό ύψους 50.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από το ατύχημα.

Ερωτάται:

1. α) Ποια η αιτία κτήσης της κληρονομιάς από τον Α;

β) Είχε ο Κ τη δυνατότητα να αποκλείσει τον Β από την κληρονομική διαδοχή;

γ) Με βάση ποιες διατάξεις του Α.Κ. μπορεί ο Β να διεκδικήσει μέρος από την κληρονομία και σε τι ποσοστό επ' αυτής θα ανέλθει το δικαίωμά του;

2. Εάν ο Β ισχυριστεί ότι διαθέτει ιδιόγραφη διαθήκη του πατρός του Κ με την οποία όλη η κληρονομία περιουσία περιέρχεται σε αυτόν, η οποία όμως φέρει ημερομηνία 10.03.2016, ποια από τις δύο διαθήκες θα ισχύσει;

3. Εάν ο Β θελήσει να ασκήσει αγωγή ακύρωσης της διαθήκης του Κ που καταλείπει όλη την κληρονομία στον Α, ποιο θα είναι αρμόδιο κατά τόπο Δικαστήριο;

4. α) Ποια ενοχική σχέση συνδέει τους Α και Π;

β) Νομιμοποιείται παθητικά ο Π στην άσκηση της αγωγής;

γ) Ποια η ευθύνη του Α έναντι του Ζ;

5. Ποιο Δικαστήριο είναι καθ' ύλην αρμόδιο για την εκδίκαση της ανωτέρω αγωγής;

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ : Οι απαντήσεις να είναι αιτιολογημένες και να αναφέρονται οι διατάξεις στις οποίες στηρίζονται.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. α) Αιτία κτήσης είναι η κληρονομική διαδοχή εκ διαθήκης (αρ. 1710 και 1712 ΑΚ) .

β) Ο Κ μπορεί να προβεί στον αποκλεισμό του Β (άρ. 1713 Α.Κ.) όχι όμως και από τη νόμιμη μοίρα (άρ. 1825 Α.Κ.)

γ) Με βάση τη διάταξη για τη νόμιμη μοίρα (1825 ΑΚ) σε συνδυασμό με το αρ. 1813 ΑΚ (για την α' τάξη) και 1871 ΑΚ (περί κλήρου αγωγής) θα διεκδικήσει το μισό της εξ αδιαθέτου μερίδας.

(από μία μονάδα το κάθε υποερώτημα, σύνολο 3 μονάδες)

2. Σύμφωνα με το άρθρο 1763 του ΑΚ, κάθε διαθήκη μπορεί να ανακληθεί: 1) με σχετική δήλωση σε μεταγενέστερη διαθήκη, αν δε αυτή η μεταγενέστερη διαθήκη ανακληθεί, η διαθήκη ενεργεί σαν να μην είχε καταργηθεί, 2) με δήλωση που γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου με την παρουσία τριών μαρτύρων και με τις λοιπές διατυπώσεις των συμβολαιογραφικών εγγράφων. Αν αυτή η δήλωση ανακληθεί με όμοιο τρόπο, η διαθήκη ενεργεί σαν να μην είχε ανακληθεί. Κατά δε το άρθρο 1764 § 1 του ίδιου Κώδικα, «μεταγενέστερη διαθήκη καταργεί με το περιεχομένο

της την προηγούμενη, μόνο κατά το μέρος που εναντιώνεται σ' αυτήν». Συνεπώς στην περίπτωση του Κ, θα ισχύσει η διαθήκη που φέρει μεταγενέστερη ημερομηνία .

(η απάντηση στο σύνολό της βαθμολογείται με 2 μονάδες)

3. Αρμόδιο θα είναι το Δικαστήριο της κληρονομιάς, δηλαδή της Θεσσαλονίκης, κατ αρ. 30 ΚΠολΔ., καθώς ο Κ ήταν κάτοικος εν ζωή Θεσσαλονίκης.

(η απάντηση βαθμολογείται με 1 μονάδα)

4. α) Οι Α και Π συνδέονται με σχέση πρόστασης (άρ. 334 Α.Κ.) καθώς ο Α αναθέτει στον υπάλληλό του Π την παράδοση του εμπορεύματος.

β) Παθητικά νομιμοποιούνται τόσο ο Α ως προστήσας όσο και ο Π ως προστηθείς (αρ. 922 ΑΚ)

γ) Ο Α ευθύνεται έναντι του Ζ (άρ. 334 ΚΑΙ 922 Α.Κ.) για τη ζημία που προκάλεσε ο προστηθείς παράνομα κατά την υπηρεσία του.

(από μία μονάδα το κάθε υποερώτημα, σύνολο 3 μονάδες)

5. Άρ. 9, 14 παρ. 2 - Αρμόδιο λόγω ποσού είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο.

(η απάντηση βαθμολογείται με 1 μονάδα)

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΘΕΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β' 2015

Με την α/2.6.2014 πράξη του Περιφερειάρχη επιβλήθηκε στη Χ, η οποία έχει λάβει άδεια λειτουργίας πρατηρίου υγρών καυσίμων, το οποίο βρίσκεται σε ακίνητο που έχει μισθώσει από τον Ψ, πρόστιμο ποσού 20.000 ευρώ λόγω λειτουργίας του πρατηρίου της σε ημέρα (Τετάρτη) και ώρα (22.00) που θα έπρεπε κατά το νόμο (νόμος του έτους 1998) να είναι κλειστό. Το πρόστιμο επιβλήθηκε βάσει υπουργικής απόφασης του έτους 1999, με την οποία ορίζεται ότι «επί μη τηρήσεως του ωραρίου λειτουργίας των πρατηρίων υγρών καυσίμων ο Νομάρχης (ήδη Περιφερειάρχης) επιβάλλει πρόστιμο ύψους από 15.000 έως 20.000 ευρώ».

1. Με ποιο ένδικο βοήθημα και σε ποιο δικαστήριο μπορεί η Χ να ζητήσει την ακύρωση της πράξης επιβολής προστίμου; Μπορεί να ζητήσει την αναστολή εκτέλεσης της πράξης, με ποιο τρόπο και τι πρέπει να ισχυριστεί;
2. Έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την πράξη επιβολής προστίμου ο Ψ, ιδιοκτήτης του ακινήτου του πρατηρίου, ισχυριζόμενος ότι «η επιβολή του υπέρογκου αυτού ποσού προστίμου θα έχει ως συνέπεια την αδυναμία καταβολής του μισθώματος εκ μέρους της Χ» προς τον ίδιο;
3. Την 2.7.2014 κοινοποιήθηκε στη Χ η ως άνω πράξη του Περιφερειάρχη. Εμπροθέσμως ασκείται κατά του κύρους της πράξης αυτής ένδικο βοήθημα στις 16.9.2014;
4. Αν μετά την άσκηση του ενδίκου μέσου κατά της πράξης επιβολής προστίμου και πριν την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης στα δικαστήρια της ουσίας με νεότερη υπουργική απόφαση (του έτους 2014, με έναρξη ισχύος από 1.10.2014) οριζόταν το ύψος του προστίμου από 15.000 ευρώ έως 30.000 ευρώ, ποιος θα ήταν ο εφαρμοστέος κανόνας από τα δικαστήρια;
5. Η Χ προβάλλει με το ένδικο βοήθημα που άσκησε, ότι δεν είναι νόμιμη η επιβολή του προστίμου, διότι η θέσπιση ωραρίου λειτουργίας στα πρατήρια υγρών καυσίμων θίγει την προσωπική και οικονομική της ελευθερία, η οποία συνίσταται στην ελευθερία της να λειτουργεί την επιχείρησή της χωρίς ωράριο. Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός της (να αναφέρετε επιχειρήματα και για τις δύο εκδοχές, δηλαδή υπέρ και κατά της συνταγματικότητας της ρύθμισης);

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Με προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου.

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

Στη συνέχεια, στο ίδιο δικαστήριο μπορεί να καταθέσει αίτηση αναστολής εκτέλεσης,

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

επικαλούμενη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη.

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

[ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΠΡΩΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ: 3]

Ερώτημα 2:

Δεν έχει έννομο συμφέρον ο Ψ, διότι δεν έχει προσωπικό έννομο συμφέρον.

(ΒΑΘΜΟΙ: 2)

Ερώτημα 3:

Ναι, διότι κατά το χρονικό διάστημα από 1 Ιουλίου έως 15 Σεπτεμβρίου αναστέλλονται οι σχετικές προθεσμίες λόγω δικαστικών διακοπών.

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

Ερώτημα 4:

Εν προκειμένω, κρίσιμος είναι ο χρόνος έκδοσης της διοικητικής πράξης. Συνεπώς, δεν επιδρά στο κύρος της μεταγενέστερη ρύθμιση χωρίς αναδρομική ισχύ.

(ΒΑΘΜΟΙ: 2)

Ερώτημα 5:

Στην ελευθερία επιχειρηματικής δραστηριότητας είναι δυνατό να επιβληθούν περιορισμοί, οι οποίοι για να είναι συνταγματικώς επιτρεπτοί πρέπει να ορίζονται γενικώς κατά τρόπο αντικειμενικό και να δικαιολογούνται από αποχρώντες λόγους δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος.

Κατά μία άποψη συνιστά λόγο δημοσίου συμφέροντος για την επιβολή ωραρίου στα πρατήρια υγρών καυσίμων η διασφάλιση επαρκούς χρόνου ανάπαυσης των εκμεταλλευόμενων τα καταστήματα και του προσωπικού τους, η διαμόρφωση ομοιόμορφων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των συναφών επιχειρήσεων και η προστασία και του μικρού μεγέθους επιχειρήσεων.

Κατά την αντίθετη γνώμη η επιβολή ωραρίου στα συγκεκριμένα καταστήματα δεν δικαιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος. Αντίθετα λόγω δημοσίου συμφέροντος συνιστά ο συνεχής και απρόσκοπτος εφοδιασμός του κοινού με καύσιμα καθ' όλη τη διάρκεια του εικοσιτετράωρου τις Κυριακές και τις αργίες, εν όψει και του ότι ισχύει ειδική νομοθεσία για την προστασία των εργαζομένων.

(ΒΑΘΜΟΙ: 2)

ΘΕΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α' 2016

1. Με απόφαση του Διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Αθηνών, ύστερα από εισήγηση της ειδικής Επιτροπής Κρίσεων, ο ιατρός Α ορίσθηκε Συντονιστής Διευθυντής στο Ακτινοδιαγνωστικό Τμήμα του Νοσοκομείου. Ο ιατρός Β, ο οποίος είχε συμμετάσχει και αυτός στην διαδικασία της επιλογής παραπονείται για την μη επιλογή του και σας ζητάει να τον ενημερώσετε σχετικά με το ποιο ένδικο βοήθημα μπορεί να ασκήσει, εντός ποιας χρονικής προθεσμίας και ενώπιον ποιου δικαστηρίου, προκειμένου να προσβάλει την απόφαση του Διοικητή και επιπλέον σας ζητάει να τον πληροφορήσετε, εάν μπορεί να ζητήσει ταυτόχρονα και την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης αυτής;

2. Ο ιατρός Α μπορεί να καταστεί διάδικος στην δίκη μεταξύ του Β και του Νοσοκομείου; Με ποιο ένδικο βοήθημα και με ποια διαδικασία;

3. Ο ιατρός Γ, ο οποίος δεν είχε συμμετάσχει στην όλη διαδικασία της κρίσης - επιλογής, μπορεί να καταστεί διάδικος στην ανωτέρω δίκη;

4. Στην περίπτωση που γίνει από το Δικαστήριο δεκτό το ένδικο βοήθημα του Β, το Νοσοκομείο και ο Α δύνανται να ασκήσουν κάποιο ένδικο μέσο κατά της αποφάσεως αυτής;

5. Κατά την γνώμη σας είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα η ρύθμιση του άρθρου 5Α εδάφιο 1 του Ν. 702/1977 με την οποία ορίζεται ότι οι αποφάσεις των διοικητικών εφετειών που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α', β', γ', δ', ε', ια' και ιγ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ίδιου ως άνω νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση, σε συνδυασμό με την θέσπιση των εξαιρέσεων που προβλέπει το εδάφιο 2 του ίδιου άρθρου 5Α;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Άρθρο 1 παρ. 1 εδ. α του ν. 702/77.

1α. Ένδικο βοήθημα είναι η αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου.

1β. Η προθεσμία είναι εξήντα (60) ημέρες και αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης της προσβαλλομένης πράξης ή τη δημοσίευσή της αν την επιβάλλει ο νόμος ή διαφορετικά από τότε που ο Β έλαβε πλήρη γνώση της πράξης.

1γ. Είναι το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών (άρθρο 3 παρ. 1 του ν. 702/77)

1δ. Δύνανται να καταθέσει αίτηση αναστολής, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 52 του ΠΔ 18/89, όπως ισχύει σήμερα, και η κυρίαρχη κρίση του Δικαστηρίου ως προς το παραδεκτό ή το βάσιμο του αιτήματος δεν μας αφορά.

(Συνολική βαθμολογία ερωτήματος: 4 βαθμοί (1 βαθμός για τη σωστή απάντηση κάθε υπο-ερωτήματος))

Ερώτημα 2:

Ο ιατρός Α, ως έχων έννομο συμφέρον, μπορεί να ασκήσει με ξεχωριστό δικόγραφο παρέμβαση για τη διατήρηση της ισχύος της απόφασης του Διοικητή του Νοσοκομείου. Το δικόγραφο θα πρέπει να κατατεθεί και να κοινοποιηθεί σε όλους τους διαδίκους με επιμέλεια του παρεμβαίνοντος έξι (6) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση της αιτήσεως ακυρώσεως.

(Συνολική βαθμολογία ερωτήματος: 2 Βαθμοί)

Ερώτημα 3:

Ο ιατρός Γ δεν έχει έννομο συμφέρον και δεν μπορεί να ασκήσει παραδεκτά κανένα ένδικο βοήθημα.

(Συνολική βαθμολογία ερωτήματος: 1 βαθμός)

Ερώτημα 4:

Και ο Α και το Νοσοκομείο μπορούν να ασκήσουν παραδεκτά ΕΦΕΣΗ στο ΣτΕ σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 5Α του Ν. 702/77.

(Συνολική βαθμολογία ερωτήματος: 1 Βαθμοί)

Ερώτημα 5:

Η ρύθμιση περί ανεκκλήτου των ακυρωτικών διαφορών που αφορούν τις περιπτώσεις α, β, γ, δ, ε, ια και ιγ (εφόσον δεν πρόκειται για κάποια από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5Α του ν. 702/1977, όπως ισχύει) δεν προσκρούει ούτε στο άρθρο 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος, που διασφαλίζει μεν την παροχή δικαστικής προστασίας αλλά δεν καθιερώνει ένδικα μέσα κατά δικαστικών αποφάσεων, λαμβανομένου υπ' όψιν ότι ο κοινός νομοθέτης, ενεργώντας στο πλαίσιο των ρητών σχετικών διατάξεων του άρθρου 95 του Συντάγματος, που επιτρέπουν να εξαιρεθούν από την έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, εν όψει του σκοπού της απαλλαγής του χάριν του γενικότερου συμφέροντος της Δικαιοσύνης, ορισμένες υποθέσεις ήσσονος σημασίας, προέβλεψε και οργάνωσε σύστημα ελέγχου των ακυρωτικών αυτών διαφορών κατά τρόπο παρέχοντα πλήρη και αποτελεσματική δικαστική προστασία.

(Συνολική βαθμολογία ερωτήματος : 2 Βαθμοί)

ΘΕΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β' 2016

Ιστορικό

Από το Συμβούλιο Διοίκησης (εφεξής Σ.Δ.) του Γενικού Νοσοκομείου Κορίνθου, που λειτουργεί ως ν.π.δ.δ. (νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου), προσλήφθηκε ιατρός μεταξύ άλλων συνυποψηφίων του ιατρών, ως «συμβασιούχος», μετά από διαγωνιστική διαδικασία, η οποία προσδιορίζεται επακριβώς (προϋποθέσεις για τη συμμετοχή, αξιολογικά κριτήρια, προφορική συνέντευξη ενώπιον Α' βάθμιας Επιτροπής, δυνατότητα προσφυγής σε Β' βάθμια Επιτροπή για ουσιαστικούς λόγους) σε υπουργική απόφαση (υ.α.), εκδοθείσα σε εκτέλεση νόμου.

Οι μηνιαίες αποδοχές και το, τυχόν, οικογενειακό επίδομα προσδιορίζονται στην άνω υ.α., χωρίς καμία αναφορά σε επιδόματα που χορηγούνται σε άλλους ιατρούς του Νοσοκομείου, συνδεομένου με σχέση δημοσίου δικαίου με αυτό, είναι δηλαδή μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι.

Ο προαναφερθείς ιατρός κατά την εκτέλεση κάποιας ιατρικής πράξης, ενήργησε με αμέλεια, με αποτέλεσμα να προσβληθεί σε μόνιμη βάση η υγεία του ασθενούς.

Ερωτήματα

1. Μπορεί κάποιος από τους συνυποψήφιους ιατρούς, να προσβάλλει την απόφαση πρόσληψης του άνω Νοσοκομείου;

Αν ναι, ενώπιον ποίου Δικαστηρίου, εντός πόσης προθεσμίας από την γνώση της άνω απόφασης και ποίους λόγους μπορεί να προβάλλει; Μπορεί να απευθυνθεί κατ' ευθείαν στο αρμόδιο Δικαστήριο ή πρέπει προηγουμένως να προσφύγει στην Β' βάθμια Επιτροπή της υ.α.;

2. Μπορεί ο τελικός προσληφθείς ιατρός να παρέμβει στην ανοιγείσα δίκη υπέρ του κύρους της απόφασης του Σ.Δ. του Νοσοκομείου;

Αν ναι, εντός πόσης προθεσμίας;

3. Ο προσληφθείς «συμβασιούχος» ιατρός μπορεί να ζητήσει να υποχρεωθεί το άνω Νοσοκομείο να καταβάλλει και σ' αυτόν, κάθε επίδομα που καταβάλλει στους μόνιμους συναδέλφους του;

4. Ποιος/οι ευθύνεται/νονται για την αποζημίωση προς αποκατάσταση της υγείας και για την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του ασθενούς;

Αν υπάρχει αποκλειστική ευθύνη (ή συνευθύνη) του Νοσοκομείου ή του ιατρού, σε ποια νομική βάση στηρίζεται αυτή και ποίο είναι το αρμόδιο Δικαστήριο;

5. Με την υπόθεση ότι υπάρχει ευθύνη του Νοσοκομείου και αυτό υποχρεώνεται πρωτοδικώς να καταβάλλει στον ασθενή το ποσό των 10.000 € για την αποκατάσταση των υλικών ζημιών του ασθενούς και το ποσό των 4.000 € για την χρηματική ικανοποίησή του.

Έχει δικαίωμα το Νοσοκομείο να ασκήσει έφεση κατά της άνω απόφασης; Εντός πόσης προθεσμίας και ενώπιον ποίου Δικαστηρίου;

Ο ασθενής έχει δικαίωμα να ασκήσει και αυτός έφεση αν ναι, εντός πόσης προθεσμίας; Μετά την πάροδο της προθεσμίας της έφεσης, έχει κάποιο ένδικο βοήθημα ο ασθενής για να αντικρούσει την έφεση του Νοσοκομείου;

6. Αν το ένδικο βοήθημα του ασθενούς προσδιορισθεί μετά παρέλευση 6 και πλέον ετών από την άσκησή του, υπάρχει κίνδυνος παραγραφής των αξιώσεων του ασθενούς «εν επιδικία», ενόψει του ότι κατ' αρχήν η παραγραφή των αξιώσεων εξ αδικοπραξίας είναι 5ετής; (άρθρ. 937 ΑΚ και άρθρ. 48 § 1 ν.496/1974).

7. Ο ασθενής μπορεί να ζητήσει προσωρινή επιδικασία κάποιου ποσού για να καλύψει κάποια έξοδα και αμοιβές, που δεν καλύπτονται από τον ΕΟΠΥΥ; Αν ναι, ποιο ένδικο βοήθημα πρέπει να ασκήσει και ενώπιον ποίου Δικαστηρίου;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Κατά αποφάσεως διοικητικού οργάνου μπορεί να ασκήσει αίτηση ακυρώσεως οποιοσδήποτε έχει άμεσο έννομο συμφέρον, καθέναν στον οποίο αφορά η διοικητική πράξη (άρθρ. 47 § 1 π.δ. 18/1989).

Είναι φανερό ότι οποιοσδήποτε από τους συνυποψηφίους ιατρούς έχει έννομο συμφέρον να προσβάλλει την απόφαση του Σ.Δ. του Νοσοκομείου αλλά μόνον για τους λόγους που προβλέπονται στο νόμο (άρθρ. 48 π.δ. 18/1989).

Εφόσον προβλέπεται στην υ.α. για την πρόσληψη του συγκεκριμένου ιατρού, Β/βάθμια Επιτροπή Ενστάσεων κατά των αποφάσεων της Α/βάθμιας Επιτροπής, ο αποκλεισθείς ιατρός θα πρέπει να προσφύγει προηγουμένως στην Β/βάθμια Επιτροπή με ενδικοφανή προσφυγή (άρθρ. 25 Κωδ. Διοικ.Διαδ.), διαφορετικά η άσκηση αίτησης ακυρώσεως είναι απαράδεκτη (άρθρ. 45 π.δ. 18/1989).

Η αίτηση ακυρώσεως πρέπει να ασκηθεί μέσα σε προθεσμία 60 ημερών από της κοινοποιήσεως της απορρίψεως της ενδικοφανούς προσφυγής ή από τότε που έλαβε γνώση της απόφασης επί της ενδικοφανούς προσφυγής του (άρθρ. 46 π.δ. 18/1989) ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Τρίπολης (άρθρ. 1 ν.702/1977 όπως ισχύει μετά το άρθρ. 1 ν.2944/2001). (ΒΑΘΜΟΙ 2)

2. Ο προσληφθείς ιατρός έχει έννομο συμφέρον να παρέμβει στην ανοιγείσα δίκη, εφ' όσον αποσκοπεί στην διατήρηση της ισχύος της προσβαλλομένης αποφάσεως του Σ.Δ. του Νοσοκομείου και της αποφάσεως της Β/βάθμιας Επιτροπής (άρθρ. 49 § 1 π.δ. 18.89).

Η παρέμβαση ασκείται με δικόγραφο που κοινοποιείται, επί ποινή απαραδέκτου, 6 τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση της αιτήσεως ακυρώσεως (άρθρ. 49 § 2 π.δ. 18/89). (ΒΑΘΜΟΣ 1)

3. Ο προσληφθείς ιατρός συνδέεται με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου συνεπώς αρμόδια για την επιδίκαση οποιουδήποτε επιδόματος είναι τα πολιτικά δικαστήρια (άρθρ. 1 ΚΠολΔ), ως διαφορά ιδιωτικού δικαίου. (ΒΑΘΜΟΣ 2)

4. Κατ' αρχήν ευθύνεται το Νοσοκομείο (άρθ. 105 εδ. α ΕισΝΑΚ) και η σχετική αγωγή υπάγεται στην δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων (άρθρ. 1 § 2 περ. η' ν. 1406/1983) και θα πρέπει να εισαχθεί στο Μονομελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Κορίνθου (άρθρ. 6 § 1 και 2 ΚωδΔιοικΔικ), εφόσον δεν υπερβαίνει τις 60.000€, διαφορετικά στο Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Κορίνθου.

Αν όμως ο ιατρός παραβιάσει τους θεμελιώδεις αναγνωρισμένους κανόνες της ιατρικής επιστήμης και η ενέργειά του δεν ήταν σύμφωνη με το αντικειμενικώς επιβαλλόμενο καθήκον επιμελείας τότε ευθύνεται "εις ολόκληρον" με το Νοσοκομείο (άρθρ. 105 εδ. β ΕισΝΑΚ), πλην όμως η αγωγή στρεφόμενη κατά του ιατρού προσωπικά υπάγεται στην δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων γιατί πρόκειται για ιδιωτική διαφορά (ΑΠ 1067/2015 ΝοΒ 2016.923 ΤΝΠ ΔΣΑ). (ΒΑΘΜΟΣ 1,5)

5. Το Νοσοκομείο έχει δικαίωμα να ασκήσει έφεση εντός 60 ημερών από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης (άρθρ. 94 ΚωδΔιοικΔικ), μόνον για το κεφάλαιο των υλικών ζημιών γιατί αυτό υπερβαίνει το ποσό των 5.000 € πάνω από το οποίο επιτρέπεται έφεση (άρθρ. 92 ΚωδΔιοικΔικ). Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση της έφεσης είναι το Μονομελές Διοικητικό Εφετείο Τρίπολης (άρθρ. 6 § 6 ΚωδΔιοικΔικ).

Ο ασθενής έχει και αυτός δικαίωμα να ασκήσει αντιθετή έφεση στο άνω δικαστήριο μέσα στην προαναφερθείσα προθεσμία. Μετά την πάροδο της προθεσμίας της έφεσης έχει δικαίωμα να ασκήσει αντέφεση εφόσον το Νοσοκομείο άσκησε έφεση (άρθρ. 100 ΚωδΔιοικΔικ). (ΒΑΘΜΟΣ 2)

6. Δεν υπάρχει κίνδυνος παραγραφής «εν επιδικία» ούτε για την αγωγή κατά του Νοσοκομείου ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων (άρθρ. 75 ΚωδΔιοικΔικ), ούτε για την αγωγή κατά του ιατρού ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων (άρθρ. 261 ΑΚ). (ΒΑΘΜΟΣ 1)

7. Ναι, μπορεί ο ενάγων να ζητήσει με αίτησή του προσωρινή επιδίκαση της απαίτησής του ενώπιον του διοικητικού (ή πολιτικού) δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η αγωγή του. (άρθρ.211 επ.Κ.Διοικ.Δικ). (ΒΑΘΜΟΣ 0,5)

ΘΕΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α' 2017

Το 2011 έλαβε χώρα αεροπορικό ατύχημα, το οποίο είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο του Α. Για το ατύχημα υπήρχε συνυπευθυνότητα τόσο της αεροπορικής εταιρείας όσο και των ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας του ελληνικού αεροδρομίου. Το 2013 η Β, χήρα του Α, άσκησε ένδικο βοήθημα ενώπιον των Δικαστηρίων της Θεσσαλονίκης, με το οποίο ζητούσε να αναγνωριστεί η ευθύνη του Ελληνικού Δημοσίου και να αναγνωριστεί ότι το Ελληνικό Δημόσιο της οφείλει αποζημίωση ύψους 200.000 Ευρώ νομιμωτικώς.

Ερωτάται:

1) α) Με ποιο ένδικο βοήθημα και ενώπιον ποίου Δικαστηρίου μπορεί να επιδιώξει η Β την ικανοποίηση των απαιτήσεών της κατά του Ελληνικού Δημοσίου;

β) Σε ποιες διατάξεις και σε ποιες ουσιαστικές προϋποθέσεις πρέπει να στηριχθεί η άσκηση του ανωτέρω ενδίκου βοηθήματος;

2) Οι ουσιαστικού δικαίου συνέπειες του ανωτέρω ενδίκου βοηθήματος επέρχονται με την κατάθεση ή την κοινοποίηση αυτού;

3) Θα μπορούσε η υπογραφή και κατάθεση του δικογράφου του ανωτέρω ενδίκου βοηθήματος να γίνει από την Β αυτοπροσώπως;

4) Πρέπει να καταβάλει η Β δικαστικό ένσημο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης;

5) Εάν το ανωτέρω ένδικο βοήθημα απορριπτόταν ως απαραδέκτο, θα μπορούσε να επανέλθει η Β με άλλο ένδικο βοήθημα;

6) Σε περίπτωση απόρριψης του ενδίκου βοηθήματος, με ποιο ένδικο μέσο, σε ποια προθεσμία και ενώπιον ποίου Δικαστηρίου μπορεί να προσβάλει η Β την απόφαση;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1.α) Αγωγή (άρθρο 105 ΕισΝΑΚ) στο Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο (άρθρο 6 ΚΔΔ). (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)

β) Άρθρο 105 ΕισΝΑΚ

Πρέπει να αναγράφονται στο δικόγραφο i) οι πράξεις ή παραλείψεις των οφειλομένων νόμιμων υλικών ενεργειών των οργάνων του Δημοσίου και ii) ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της παράνομης πράξης ή παράλειψης και της επελθούσας ζημίας. (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)

2.Με την κοινοποίηση (άρθρο 75 παρ. 2 ΚΔ). (ΜΟΝΑΔΑ 1)

3.Όχι, από τον ίδιο τον διάδικο είναι απαραίδεκτη (άρθρο 126 ΚΔΔ). (ΜΟΝΑΔΑ 1)

4.Όχι, αφού είναι αναγνωριστική (δεν απαιτείται η αναγραφή διατάξεως). (ΜΟΝΑΔΑ 1)

5.Ναι, άρθρο 76 παρ. 2 ΚΔΔ. (ΜΟΝΑΔΑ 1)

6.Έφεση (άρθρο 92 επ ΚΔΔ) ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου εντός 60 ημερών από την κοινοποίηση της πρωτόδικης απόφασης. (ΜΟΝΑΔΕΣ 2)

ΘΕΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β' 2017

Το Γενικό Νοσοκομείο της πόλης Χ εκκίνησε με απόφαση του Διοικητή του τη νόμιμη διαδικασία για την πλήρωση μιας θέσης δικηγόρου παρ' Εφέτας με σχέση έμμισθης εντολής και με πάγια αντιμισθία στο ανωτέρω νοσοκομείο, σύμφωνα με τις κείμενες ειδικές διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων για την πρόσληψη έμμισθου δικηγόρου (άρθρο 43 επ. Ν. 4194/2013 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει).Σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 43§2 του παραπάνω νόμου προβλέπονται τα παρακάτω για την διαδικασία επιλογής. Ειδικότερα ορίζονται τα εξής κατά λέξη:

«2. Η πρόσληψη δικηγόρων στους φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά με νόμο, γίνεται με επιλογή ύστερα από προκήρυξη, με βάση όσα παρακάτω ορίζονται, εκτός αν πρόκειται για πρόσληψη του προϊσταμένου νομικής ή δικαστικής υπηρεσίας ή νομικού συμβούλου στους φορείς αυτούς, ο οποίος προσλαμβάνεται με απόφαση του αρμοδίου οργάνου του φορέα. Ειδικότερα για τους εμπίσθους δικηγόρους:

α) Η προκήρυξη πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της απασχόλησης του δικηγόρου, τις τυχόν ειδικές ανάγκες του νομικού προσώπου, την έδρα και τους όρους αμοιβής και υπηρεσιακής εξέλιξης του δικηγόρου και απευθύνεται προς τα μέλη των δικηγορικών συλλόγων. Η προκήρυξη καθορίζει προθεσμία για την υποβολή των υποψηφιοτήτων, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 30 ούτε μεγαλύτερη από 60 ημέρες από την τελευταία δημοσίευση της.

β) Η επιλογή γίνεται από πενταμελή επιτροπή που συνέρχεται στην έδρα του δικηγορικού συλλόγου και αποτελείται από: αα) Μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με βαθμό τουλάχιστον Δικαστικού Πληρεξουσίου Α΄ Τάξεως ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, που ορίζεται από τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ββ) τρεις δικηγόρους, από τους οποίους ο ένας με 15ετή τουλάχιστον ευδόκιμη δικηγορική υπηρεσία, που ορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου για κάθε συγκεκριμένη προκήρυξη, γγ) έναν εκπρόσωπο του ενδιαφερόμενου νομικού προσώπου. Καθήκοντα Προέδρου της Επιτροπής ασκεί το μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή ο νόμιμος αναπληρωτής του και καθήκοντα γραμματέα υπάλληλος του νομικού προσώπου.

γ) Η προκήρυξη για την πρόσληψη δικηγόρου κοινοποιείται με επιμέλεια του ενδιαφερόμενου νομικού προσώπου στον Πρόεδρο της Επιτροπής και στον Πρόεδρο του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου. Το ενδιαφερόμενο νομικό πρόσωπο επιμελείται την τοιχοκόλληση της προκήρυξης στο κατάστημα του πρωτοδικείου και στα γραφεία των Δικηγορικών Συλλόγων αντίστοιχα. Επίσης, η προκήρυξη δημοσιεύεται με πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων σε μία τουλάχιστον εφημερίδα, που εκδίδεται στην έδρα του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου, κατά προτίμηση ημερήσια. Μαζί με τις κοινοποιήσεις γνωστοποιείται και ο εκπρόσωπος του νομικού προσώπου που θα μετέχει στην επιτροπή επιλογής. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής, συγκαλεί την επιτροπή μέσα σε πέντε ημέρες από την κοινοποίηση της προκήρυξης. Η επιτροπή με απόφασή της ορίζει τον τόπο και το χρόνο και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη διαδικασία της επιλογής και μπορεί κατά την κρίση της, να ορίσει συμπληρωματικές δημοσιεύσεις για τη γνωστοποίηση της προκήρυξης με δαπάνη του ενδιαφερόμενου νομικού προσώπου.»

*** Οι περιπτώσεις β΄ και γ΄ αντικαταστάθηκαν ως άνω με την παρ.7 άρθρου 60 Ν.4370/2016,ΦΕΚ Α 37/7.3.2016.

δ) Οι υποψήφιοι υποβάλλουν στον ενδιαφερόμενο φορέα, μέσα στην προθεσμία που ορίζει η προκήρυξη, αίτηση συνοδευόμενη από: α) πιστοποιητικό ποινικού μητρώου, β) πιστοποιητικό του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου από το οποίο να προκύπτει ότι ο υποψήφιος δεν έχει τιμωρηθεί πειθαρχικά και ότι δεν κατέχει άλλη έμμισθη θέση, γ) υπεύθυνη δήλωση ότι δεν είναι έμμισθος κατά την έννοια του άρθρου 42 του Κώδικα και δ) βιογραφικό σημείωμα με τα στοιχεία της επιστημονικής και επαγγελματικής του δράσης.

ε) Δικηγόροι που κατέχουν άλλη έμμισθη θέση κατά την έννοια των σχετικών διατάξεων του Κώδικα, μπορούν να εμφανιστούν ως υποψήφιοι, αν συνυποβάλλουν, μαζί με την αίτηση και τα σχετικά δικαιολογητικά της προηγούμενης παραγράφου, υπεύθυνη δήλωση, ότι εφόσον προσληφθούν στη νέα θέση που προκηρύσσεται, θα παραιτηθούν από την άλλη έμμισθη θέση. Στην περίπτωση αυτή δεν μπορούν να αναλάβουν υπηρεσία, αν δεν προσκομίσουν βεβαίωση του εντολέα, στον οποίο παρέχουν τις υπηρεσίες τους, ότι παραιτήθηκαν από την έμμισθη θέση τους ή έπαψαν να αναλαμβάνουν υποθέσεις ή να λαμβάνουν περιοδική αμοιβή.

ζ) Η επιτροπή εξετάζει τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων και τους καλεί σε ατομική συνέντευξη. Μέσα σε ένα μήνα το πολύ από την τελευταία ατομική συνέντευξη εκδίδει αιτιολογημένη απόφαση με τη σειρά αξιολόγησης των υποψηφίων.

η) Για την επιλογή και πρόσληψη λαμβάνονται υπόψη η προσωπικότητα του υποψηφίου, η επιστημονική του κατάρτιση, η εξειδίκευση του στο αντικείμενο της απασχόλησης, η επαγγελματική του πείρα, επάρκεια, η γνώση ξένων γλωσσών και συνεκτιμάται η οικογενειακή του κατάσταση και η πρόβλεψη της εξέλιξης του. Κρίσιμος χρόνος για τον έλεγχο της συνδρομής των πιο πάνω τυπικών προσόντων είναι ο χρόνος λήξης της προθεσμίας για την υποβολή των αιτήσεων. Στην προκήρυξη προβλέπεται συντελεστής βαρύτητας στα κριτήρια, ανάλογα με τις ανάγκες του φορέα.

θ) Η απόφαση της επιτροπής είναι υποχρεωτική και ισχύει μόνο για την κατάληψη θέσης που προκηρύχθηκε. Ο φορέας του Δημοσίου, που προκήρυξε τη θέση, οφείλει μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευση της απόφασης να προσλάβει στις κενές θέσεις επιτυχόντες και να γνωστοποιήσει στον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο την ανάληψη υπηρεσίας ή την έναρξη της συνεργασίας με αμοιβή για κάθε υπόθεση μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν θίγουν τις διατάξεις του Κώδικα, που ρυθμίζουν τις μεταθέσεις των δικηγόρων.

ι) Προσλήψεις στο δημόσιο τομέα κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος είναι άκυρες και συνεπάγονται την ποινική δίωξη των μελών του οργάνου, που ενέργησε την πρόσληψη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 259 Π.Κ., και την πειθαρχική δίωξη των εμπλεκόμενων δικηγόρων.»

Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας επιλογής και του έργου της επιτροπής με την έκδοση της απόφασής της, ο 2ος στη σειρά αξιολόγησης υποψήφιος δικηγόρος πληροφορείται ότι μέλος της επιτροπής αυτής – δικηγόρος που ορίστηκε από το Δ.Σ του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου ήταν (και είναι) ο διαχειριστής εταιρός δικηγορικής εταιρίας στην οποία δικηγορική εταιρία ο πρώτος επιλεγείς κατά τη σειρά αξιολόγησης εργάστηκε 3 συνεχή έτη ως συνεργάτης – δικηγόρος και από την οποία αποχώρησε μόλις 5 ημέρες πριν τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων – υποψηφιοτήτων για την προαναφερθείσα προκήρυξη.

Αφού άσκησε αίτηση θεραπείας αναφέροντας τα παραπάνω κατά της απόφασης (Πρακτικού) της Επιτροπής αυτής, η οποία και απορρίφθηκε, απευθύνθηκε σε συνάδελφο του με τα εξής ερωτήματα:

Ερωτάται:

1α. Η διαδικασία πρόσληψης δικηγόρου στο Δημόσιο από την επιτροπή (συλλογικό όργανο) τι είδους διοικητική ενέργεια αποτελεί;

β. Η απόφασή της (Πρακτικό) προσβάλλεται δικαστικά; Μπορεί δηλαδή ο ενδιαφερόμενος να στραφεί δικαστικά κατά της απόφασης;

2. Αν μπορεί (σύμφωνα με τα προηγούμενα) ερωτώνται τα εξής:

α. με ποιο ειδικό μέσο;

β. ποίο το αρμόδιο δικαστήριο; (ποια η σχετική νομική πρόβλεψη);

3α. Ποιός πιστεύετε θα είναι ο βασικός νομικός λόγος που θα επικαλεσθεί ο δικηγόρος;

β. Υπήρξε παράβαση κάποιου νόμου; ποια ακριβώς;

4α. Ποια εν προκειμένω αρχή του Διοικητικού Δικαίου θεωρείτε ότι παραβιάστηκε;

β. Ερμηνεύστε τη στα πλαίσια του Κράτους Δικαίου.

5α. Τι θεωρείτε ότι θα όφειλε να είχε κάνει ο δικηγόρος – μέλος της Επιτροπής;

β. Τι και πού προβλέπεται ειδικά;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. α. Σύνθετη ενέργεια / εκτελεστή / συλλογικό όργανο της κρατικής διοίκησης.
β. Ναι / ακυρωτικά / διοικητικό όργανο – παράβαση νόμου.

(βαθμοί 2)
2. α. αίτηση ακύρωσης
β. άρθρο 95§ 1α Συντάγματος.

(βαθμοί 2)
3. α. Αμεροληψία διοικητικού οργάνου / ιδιόζουσα σχέση / κακή σύνθεση / ελαττωματική πράξη - ακυρότητα
β. Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας άρθρο 7§2

(βαθμοί 2)
4. α. Αρχή της αμεροληψίας
β. Ισότητα / προστασία δικαιωμάτων / αξιοκρατία

(βαθμοί 2)
5. α. Όφειλε να το δηλώσει αμέσως και να απέχει από οποιαδήποτε ενέργεια.
β. άρθρο 7§3 Κ.Δ.Δ

(βαθμοί 2)

[ΣΥΝΟΛΟ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ : 10]

ΘΕΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α' 2018

Με απόφαση του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος προκηρύχθηκε διαγωνισμός για την κατάταξη στο Πυροσβεστικό Σώμα είκοσι (20) Πλοηγών - Κυβερνητών προς κάλυψη κενών οργανικών θέσεων Αξιωματικών Ειδικών Υπηρεσιών. Ο Α υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στον ως άνω διαγωνισμό προς κάλυψη θέσεων Πλοηγών Κυβερνητών υποβάλλοντας συνημμένα τα απαιτούμενα από την προκήρυξη δικαιολογητικά. Στη συνέχεια, μετά τη βαθμολόγηση των αντικειμενικών κριτηρίων, ακολούθησε το στάδιο των γραπτών εξετάσεων στο οποίο οι υποψήφιοι κλήθηκαν να συμμετάσχουν. Μετά την ολοκλήρωση των γραπτών εξετάσεων και την εξαγωγή των αποτελεσμάτων, συντάχθηκε πίνακας επιτυχόντων υποψήφίων Πλοηγών Κυβερνητών κατά φθίνουσα βαθμολογική σειρά, στον οποίο ο Α καταλάμβανε τη δέκατη πέμπτη (15η) θέση. Ακολούθως, με πρόσκληση του Αρχηγού Πυροσβεστικού Σώματος, ο Α κλήθηκε να συμμετάσχει στο στάδιο της ατομικής συνέντευξης. Η προφορική συνέντευξη για τον ένδικο διαγωνισμό διενεργήθηκε δημόσια και συντάχθηκε από την αρμόδια Επιτροπή έντυπο ατομικής συνέντευξης Υποψηφίου, στο οποίο αναγράφονται τριάντα τέσσερις ερωτήσεις, ομαδοποιημένες σε οκτώ κατηγορίες, σχετικές με την οικογενειακή κατάσταση, επαγγελματική - ακαδημαϊκή κατάσταση, ειδικές γνώσεις, πυροσβεστικές γνώσεις, κίνητρο, γενικές γνώσεις κλπ. του υποψηφίου, παραπλεύρως δε των ερωτήσεων αυτών υπάρχουν ορθογώνια πεδία («κουτάκια»), μέσα στα οποία σημειώνεται ένα «ν» για όσες ερωτήσεις υποβλήθηκαν επιλεκτικώς στον Α, ενώ οι απαντήσεις του Α έχουν αξιολογηθεί αρνητικώς ή θετικώς από την Επιτροπή, με τη σημείωση ενός «ν», αναλόγως, στις παράπλευρες στήλες, με την ένδειξη «θετικά σημεία» και «αρνητικά σημεία»,

σε άλλη δε στήλη, με την ένδειξη «βαθμός», έχει σημειωθεί η βαθμολογία της Επιτροπής για κάθε βαθμολογούμενο πεδίο. Μετά την ολοκλήρωση του σταδίου αυτού συντάχθηκε πίνακας βαθμολογικής προτεραιότητας κατά φθίνουσα σειρά για τους Πλοηγούς - Κυβερνήτες, στον οποίο ο Α κατατάχθηκε στην 23η θέση αποκλειόμενος κατά τον τρόπο αυτό από το επόμενο στάδιο του διαγωνισμού (ψυχοτεχνικές δοκιμασίες - υγειονομικές εξετάσεις), καθόσον σε αυτό καλείται να συμμετάσχει αριθμός υποψηφίων, από τον προαναφερόμενο πίνακα βαθμολογικής προτεραιότητας, ίσος με τον αριθμό των προκηρυχθεισών θέσεων για τη συγκεκριμένη κατηγορία, ο οποίος, στην προκειμένη περίπτωση, ανέρχεται σε είκοσι, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προκήρυξη του διαγωνισμού. Μετά την ολοκλήρωση του διαγωνισμού συντάχθηκε από την Επιτροπή Διενέργειας του διαγωνισμού ο οριστικός πίνακας επιτυχόντων υποψηφίων Αξιωματικών Ειδικών Υπηρεσιών Πλοηγών - Κυβερνητών, ο οποίος κυρώθηκε με απόφαση του Αρχηγού Πυροσβεστικού Σώματος, στη συνέχεια δε εκδόθηκε το προεδρικό διάταγμα με το οποίο κατατάχθηκαν στο Πυροσβεστικό Σώμα, μεταξύ άλλων, οι πρώτοι είκοσι από τους προαναφερόμενους πίνακες με το βαθμό του Ανθυποπαραγού Πλοηγού - Κυβερνήτη, κατά παράλειψη του Α.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

- 1.α) Κατά ποιας ή ποιων πράξεων, πρέπει να στραφεί ο Α;
β) με ποιο ένδικο βοήθημα;
γ) ενώπιον ποιου καθ' ύλην και κατά τόπον δικαστηρίου; (Να μνημονευθούν οι σχετικές διατάξεις).
2. Ο Α προβάλλει, με το ως άνω ένδικο βοήθημα ότι εν προκειμένω δεν συντάχθηκε, έστω συνοπτικά, πρακτικό από το οποίο να προκύπτει ευσύνοπτη αιτιολογία ως προς τη βαθμολογία που του δόθηκε στη συνέντευξη, τούτο δε συνιστά πλημμέλεια κατά τη διεξαγωγή της συνέντευξης.
α) ποιο, κατά τη γνώμη σας, θα έπρεπε να είναι το περιεχόμενο του πρακτικού ατομικής συνέντευξης ενός υποψηφίου;
β) ποιοι σκοποί θάλπονται με τη σύνταξη του εν λόγω πρακτικού συνέντευξης των υποψηφίων;
γ) ευσταθεί ο ως άνω ισχυρισμός του Α ότι εν προκειμένω δεν συντάχθηκε, έστω συνοπτικά, πρακτικό από το οποίο να προκύπτει ευσύνοπτη αιτιολογία ως προς τη βαθμολογία που του δόθηκε στη συνέντευξη;
3. Κατά τις επτά το πρωί της ημέρας της συζήτησης της υπόθεσης στο αρμόδιο δικαστήριο, ο δικηγόρος του Α υπέστη κωλικό του νεφρού. Ενόψει του ότι, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, δεν εμφανίστηκε κανείς για λογαριασμό του Α, το δικαστήριο απέρριψε το ένδικο αυτό βοήθημα, λόγω έλλειψης νομιμοποίησης.
α) Ποιο ένδικο μέσο μπορεί να ασκήσει ο Α κατά της απόφασης αυτής; (Να μνημονευθεί η σχετική διάταξη)
β) Τι γεγονότα μπορεί να επικαλεσθεί ο Α προκειμένου να κριθεί από το δικαστήριο ότι πράγματι, εμποδίστηκε η νομιμοποίηση του πληρεξουσίου δικηγόρου του;
γ) Μπορεί ο Α να επικαλεστεί ως λόγο της μη νομιμοποίησης του υπογράφοντος το δικόγραφο πληρεξουσίου δικηγόρου του, το γεγονός, ότι δεν κοινοποιήθηκε σε αυτόν ή στον πληρεξούσιο δικηγόρο του αντίγραφο του δικογράφου του ενδίκου βοηθήματος και της πράξης του Προέδρου του οικείου Τμήματος του αρμόδιου δικαστηρίου, περί ορισμού εισηγητή δικαστή και δικασίμου της υπόθεσης, ούτε πριν από την πρώτη δικάσιμο, ούτε ύστερα από την τυχόν αναβολή της για άλλη δικάσιμο; (Να μνημονευθούν οι σχετικές διατάξεις).
- 4.α) Υπό την εκδοχή ότι η Διοίκηση προβεί τελικά, σε συμμόρφωση με δικαστική απόφαση που δικαιώνει τον Α, στην κατάταξή του αναδρομικά, από τον χρόνο κατάταξης των επιτυχόντων συνοποψηφίων του στον εν λόγω διαγωνισμό για την κάλυψη στο Πυροσβεστικό Σώμα είκοσι (20) θέσεων Πλοηγών - Κυβερνητών, αλλά, παρά τη

νόμιμη υποχρέωσή της, δεν του καταβάλλει αναδρομικές αποδοχές, ποιο ένδικο βοήθημα μπορεί να ασκήσει ο Α και με βάση ποια διάταξη;

β) Τι θα αξιώσει με αυτό το ένδικο βοήθημα;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. α) Ο Α πρέπει να προσβάλλει: α) την απόφαση του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος, με την οποία κυρώθηκαν οι συνταχθέντες από την Επιτροπή Διενέργειας διαγωνισμού οριστικοί πίνακες επιτυχόντων υποψηφίων Αξιωματικών Ειδικών Υπηρεσιών Πλοηγών – Κυβερνητών στο Πυροσβεστικό Σώμα, και β) το προεδρικό διάταγμα με το οποίο κατατάχθηκαν οι εν λόγω επιτυχόντες στον επίμαχο διαγωνισμό στο Πυροσβεστικό Σώμα, κατά το μέρος που εκδηλώθηκε παράλειψη του Α αφενός να ενταχθεί στους πίνακες επιτυχόντων και αφετέρου να καταταγεί στο Πυροσβεστικό Σώμα. Οι ως άνω πράξεις, ως συναφείς, παραδεκτές συμπεριλαμβάνονται. (1 Μονάδα)

β) Ο Α πρέπει να ασκήσει αίτηση ακυρώσεως. (0,5 Μονάδα)

γ) Εν προκειμένω, καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο είναι, σύμφωνα με τα άρθρα 1 παρ. 1 περ. α' και 3 παρ. 1 του ν. 702/1977, το Διοικητικό Εφετείο (0,25 Μονάδα) Αθηνών (0,25 Μονάδα).

2.α) Στο πρακτικό προφορικής συνέντευξης των υποψηφίων πρέπει να αναφέρεται, έστω συνοπτικά, το περιεχόμενο της συνέντευξης με μνεία των ερωτήσεων που υπέβαλαν τα μέλη της Επιτροπής Διενέργειας του διαγωνισμού και των απαντήσεων που εδόθησαν από τους υποψηφίους, καθώς και να εκφέρεται εξεταστική κρίση για κάθε υποψήφιο από τα μέλη της Επιτροπής ως προς την αξιολόγηση της παρουσίας του και, ειδικότερα, για την προσωπικότητά του και την εν γένει ικανότητά του να ασκεί καθήκοντα Πλοηγού-Κυβερνήτη του Πυροσβεστικού Σώματος. Η εξεταστική κρίση αφορά την παρουσία των υποψηφίων κατά τη συνέντευξη, η δε αξιολόγηση στηρίζεται στην εικόνα που σχηματίζουν τα μέλη της Επιτροπής για τους υποψηφίους καθώς και στις δοθείσες απ' αυτούς απαντήσεις από τις οποίες προκύπτει τόσο η προσωπικότητά τους όσο και η ικανότητά τους προς άσκηση των ως άνω καθηκόντων. (1 Μονάδα)

β) Με τη σύνταξη πρακτικού συνέντευξης των υποψηφίων, υπό το προεκτεθέν περιεχόμενο, αφενός εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις αμερόληπτης και αξιοκρατικής κρίσης και αφετέρου καθίσταται γνωστή στους υποψηφίους και ελέγχιμη από τον ακυρωτικό δικαστή, ενόψει του κατά το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας και του άρθρου 95 παρ.1 εδαφ. α' του Συντάγματος περί κατοχυρώσεως της αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, η αξιολόγηση των υποψηφίων από την Επιτροπή Διενέργειας του διαγωνισμού κατά τη διαδικασία της συνέντευξης. (1 Μονάδα)

γ) Εν προκειμένω στο έντυπο (πρακτικό) ατομικής συνέντευξης υποψηφίου αναγράφονται μεν οι ερωτήσεις που υποβλήθηκαν στον Α κατά τη διενέργεια της προφορικής συνέντευξης, όμως, δεν καταγράφονται, έστω συνοπτικά, οι απαντήσεις που εδόθησαν στις ερωτήσεις αυτές, βάσει των οποίων διαμορφώθηκε από τα μέλη της Επιτροπής, γνώμη σχετικά με την προσωπικότητά και την εν γένει ικανότητα του Α να ανταποκριθεί στα καθήκοντα του Πλοηγού-Κυβερνήτη του Πυροσβεστικού Σώματος. Δεν αρκεί δε προς τούτο η μνεία στο έντυπο ατομικής συνέντευξης υποψηφίου των θεματικών ενοτήτων που αποτέλεσαν το αντικείμενο της συζήτησης των μελών της Επιτροπής με τον Α και η βαθμολόγησή του από την εν λόγω Επιτροπή για κάθε βαθμολογούμενο πεδίο, διότι μόνη η αναφορά αυτή δεν καλύπτει την, κατά τα ανωτέρω, υποχρέωση σύνταξης πρακτικού με το εκτεθέν περιεχόμενο και, επομένως, δεν υπάρχει η εκ του νόμου απαιτούμενη ευσύνοπτη αιτιολογία της βαθμολόγησης. Συνεπώς, η παράλειψη σύνταξης πρακτικού από την Επιτροπή, με το ανωτέρω περιεχόμενο, και η έλλειψη οποιασδήποτε αιτιολογίας ως προς τη βαθμολογία που εδόθη στον Α συνιστούν, κατά τα ήδη εκτεθέντα, πλημμέλειες κατά τη διεξαγωγή της συνέντευξης, όπως βασιμώς προβάλλει ο Α. (1 Μονάδα)

3. α) Ο Α μπορεί να ασκήσει αίτηση επανασυζήτησης της υπόθεσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 5 του π.δ. 18/1989, οι οποίες εφαρμόζονται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 702/1977, και στις αιτήσεις ακυρώσεως που υπάγονται στην αρμοδιότητα των διοικητικών εφετειών. (1 Μονάδα)

β) Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων του άρθρου 27 παρ. 5 του π.δ. 18/1989, ως ανωτέρα βία, η οποία εμποδίζει τη νομιμοποίηση του πληρεξουσίου δικηγόρου του αιτούντος, νοείται κάθε απρόβλεπτο γεγονός, συνεπεία του οποίου ο πληρεξούσιος δικηγόρος του αιτούντος δεν ήταν σε θέση να παραστεί κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ή να ειδοποιηθεί εγκαίρως άλλον δικηγόρο για να παραστεί ή τον ίδιο τον αιτούντα-επιτάχοντα του για να εμφανισθεί ο ίδιος και να δηλώσει ότι εγκρίνει την άσκηση του ενδίκου βοηθήματος ή να προσκομίσει έως τη συζήτηση της υπόθεσης συμβολαιογραφική πράξη παροχής πληρεξουσιότητας στον υπογράφοντα την αίτηση δικηγόρο. Συνεπώς, εν προκειμένω, ο Α πρέπει να επικαλεσθεί την αφινίδια νόσο που υπέστη ο δικηγόρος του, ότι αυτή εκδηλώθηκε λίγη ώρα πριν την έναρξη της συζήτησης της αίτησης ακύρωσης ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και, κυρίως, ότι το γεγονός αυτό κατέστησε ανίκανο τον δικηγόρο να παραστεί, αλλά και να ειδοποιηθεί εγκαίρως για την αδυναμία του αυτή τον Α ή άλλον δικηγόρο. (1 Μονάδα)

γ) Ο Α δεν μπορεί να επικαλεστεί ως λόγο της μη νομιμοποίησης του υπογράφοντος το δικόγραφο πληρεξουσίου δικηγόρου του ότι δεν κοινοποιήθηκε σε αυτόν ή στον πληρεξούσιο δικηγόρο του αντίγραφο του δικογράφου του ενδίκου βοηθήματος και της πράξης του Προέδρου του οικείου Τμήματος του αρμόδιου δικαστηρίου, περί ορισμού εισηγητή δικαστή και δικασίμου της υπόθεσης, ούτε πριν από την πρώτη δικάσιμο, ούτε ύστερα από την τυχόν αναβολή της για άλλη δικάσιμο. Και τούτο διότι οι διατάξεις του άρθρου 21 του π.δ. 18/1989, οι οποίες εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 702/1977, και στις αιτήσεις ακυρώσεως που υπάγονται στην αρμοδιότητα των διοικητικών εφετειών, δεν προβλέπουν την κοινοποίηση στον ασκούντα την αίτηση ακυρώσεως ή στον πληρεξούσιο δικηγόρο του ή στον ορισθέντα με το δικόγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως ως αντικλητό του δικηγόρο, του αντιγράφου του δικογράφου της αιτήσεως αυτής και της πράξεως του Προέδρου του οικείου δικαστηρίου που καθορίζει τον εισηγητή δικαστή και τη δικάσιμο της υποθέσεως, ούτε πριν από την πρώτη δικάσιμο ούτε ύστερα από τυχόν αναβολή της υποθέσεως για άλλη δικάσιμο. (1 Μονάδα)

4. α) Υπό την εκδοχή ότι η Διοίκηση προβεί τελικά, σε συμμόρφωση με δικαστική απόφαση που δικαιώνει τον Α, στην κατάταξη του αναδρομικά, από τον χρόνο κατάταξης των επιτυχόντων συνοποψηφίων του στον εν λόγω διαγωνισμό για την κάλυψη στο Πυροσβεστικό Σώμα είκοσι (20) θέσεων Πλοηγών - Κυβερνητών, αλλά, παρά τη νόμιμη υποχρέωσή της, δεν του καταβάλλει αναδρομικές αποδοχές, τότε ο Α μπορεί να ασκήσει αγωγή (0,5 Μονάδα) του άρθρου 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα. (0,5 Μονάδα)

β) Ο Α θα ζητήσει με την αγωγή την αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη εκ του ότι κατά το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία της αναδρομικής κατάταξής του στο Πυροσβεστικό Σώμα μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία ανέλαβε πράγματι υπηρεσία, δεν εισέπραξε το σύνολο των αποδοχών που θα είχε εισπράξει αν είχε αναλάβει πράγματι υπηρεσία από την ημερομηνία στην οποία ανατρέχει αναδρομικά η κατάταξή του. (1 Μονάδα)

ΘΕΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β' 2018

Ο Α, ο οποίος είχε προσληφθεί με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στον Δήμο Δ, επιθυμώντας να μετατεθεί σε αντίστοιχη δημοτική υπηρεσία της πόλης καταγωγής του (πόλη Κ), υπέβαλε στη Διεύθυνση Προσωπικού του Δήμου Δ σχετική αίτηση στις 2/3/2011. Με την ίδια αίτηση δήλωσε ότι από την επομένη, 3/3/2011, θα κατοικεί μόνιμα στην πόλη Κ, χωρίς έκτοτε να ξαναεμφανισθεί στην υπηρεσία του στον Δήμο Δ. Η ως άνω αίτηση του Α απορρίφθηκε σιωπηρώς, δεδομένου ότι ο νόμος Ν, ο οποίος διέπει το καθεστώς των δημοτικών

υπαλλήλων της κατηγορίας του Α, αποκλείει ρητά τη μετάθεση των υπαλλήλων αυτών. Ο Α κατέθεσε στις 2/5/2011 στη Γραμματεία του Διοικητικού Πρωτοδικείου της περιφέρειάς του αίτηση ακυρώσεως, την οποία υπέγραψε ο ίδιος, απευθυνόμενη προς το διοικητικό αυτό πρωτοδικείο, με την οποία ζήτησε την ακύρωση της σωπηρής αρνήσεως του Δήμου Δ να ικανοποιήσει το αίτημά του. Με την αίτηση προέβαλε, μεταξύ άλλων, ότι ο νόμος Ν, κατά το μέρος που απαγορεύει τη μετάθεση υπαλλήλων, αντίκειται σε σειρά συνταγματικών διατάξεων και ιδίως στο άρθρο 5 παρ. 1 και 22 παρ. 1 του Συντάγματος, που κατοχυρώνουν, αντίστοιχα, το δικαίωμα στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και το δικαίωμα στην εργασία. Στις 30/5/2011 ο Διευθυντής Προσωπικού του Δήμου απέστειλε έγγραφο στον Δήμαρχο, με το οποίο βεβαίωσε ότι ο Α δεν είχε εμφανισθεί έως και την 29/5/2011 στην υπηρεσία του και την ίδια ημέρα (30/5/2011) ο Δήμαρχος κάλεσε σε απολογία τον Α με έγγραφό του, αναφέροντας στο έγγραφο αυτό ότι καλεί τον Α σε απολογία για το προβλεπόμενο από τον νόμο Ν πειθαρχικό παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής υπαλλήλου από τα καθήκοντά του για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 22 συνεχών εργασίμων ημερών, για το οποίο ο ίδιος νόμος προβλέπει ότι μπορεί να επιβληθεί από τον Δήμαρχο η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης. Κατά τα λοιπά στο ως άνω έγγραφο (κλήση σε απολογία) του Δημάρχου γινόταν παραπομπή στο περιεχόμενο του εγγράφου του Διευθυντή Προσωπικού, το οποίο απεστάλη επίσης στον Α. Λόγω της δικαστικής εκκρεμότητας της αιτήσεως ακυρώσεως ο Δήμαρχος θεώρησε ότι θα έπρεπε να αναμείνει τη σχετική δικαστική απόφαση πριν εκδώσει πειθαρχική απόφαση. Ο Α συνέταξε στις 10/9/2014 και κατέθεσε αυθημερόν απολογητικό υπόμνημα στον Δήμαρχο Δ, στο οποίο ανέφερε ότι καθ' όλη την περίοδο από 3/3/2011 έως 10/9/2014 δικαιολογημένα απείχε από την εργασία του στον Δήμο Δ, δεδομένου ότι είχε ζητήσει να μετατεθεί, είχε δε ασκήσει και σχετική αίτηση ακυρώσεως, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμούσε ακόμη. Τελικώς ο Δήμαρχος εξέδωσε στις 11/9/2014 απόφαση με την οποία επέβαλε στον Α την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης λόγω συνεχούς απουσίας από 3/3/2011 έως 10/9/2014. Κατόπιν αυτού ο Α άσκησε υπαλληλική προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της ανωτέρω αποφάσεως του Δημάρχου, με την οποία προέβαλε: α) ότι για την απόλυσή του έπρεπε να προηγηθεί απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου αποτελούμενου κατά τα δύο τρίτα τουλάχιστον από μόνιμους υπαλλήλους, β) ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, δεδομένου ότι το έγγραφο της κλήσης του Α σε απολογία δεν περιείχε οποιαδήποτε περιγραφή του πειθαρχικού παραπτώματος που του αποδιδόταν και γ) ότι το πειθαρχικό του παράπτωμα, όπως του είχε αποδοθεί αρχικά (αδικαιολόγητη αποχή από 3/3/2011 έως 29/5/2011), είχε υποπέσει στην προβλεπόμενη από τον νόμο Ν διετή παραγραφή, η οποία είχε ανασταλεί για ένα έτος μετά την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης (με αποτέλεσμα η συνολικά επιτρεπόμενη διάρκεια της να είναι τρία έτη).

Με βάση τα ανωτέρω δεδομένα, καλείστε να απαντήσετε συνοπτικά, αλλά αιτιολογημένα, μνημονεύοντας, όπου απαιτείται, τις σχετικές διατάξεις, στα ακόλουθα ερωτήματα:

- Είναι βάσιμοι οι ισχυρισμοί του Α για αντισυνταγματικότητα του νόμου Ν;
- Η αίτηση ακυρώσεως του Α ασκήθηκε αρμοδίως ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου; Η αίτηση ασκήθηκε παραδεκτά κατά τα λοιπά (ως προς την προσβαλλόμενη παράλειψη και τον τρόπο ασκήσεως);
- Ο Α μπορούσε να ασκήσει υπαλληλική προσφυγή κατά της πειθαρχικής αποφάσεως του Δημάρχου;
- Είναι βάσιμοι οι ισχυρισμοί του Α, που προβλήθηκαν με την προσφυγή του;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

α) Οι ισχυρισμοί του Α για αντισυνταγματικότητα του νόμου Ν είναι αβάσιμοι. Τα άρθρα 5 παρ. 1 και 22 παρ. 1 του Συντ. δεν εμποδίζουν τον νομοθέτη να θεσπίσει περιορισμό στο δικαίωμα της μεταθέσεως υπαλλήλου για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Εν προκειμένω, οι λόγοι δημοσίου συμφέροντος συνάπτονται με τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων (άρθρο 102 του Συντ.) από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως, το προσωπικό των οποίων προλαμβάνεται για την εξυπηρέτηση των τοπικών αναγκών της συγκεκριμένης περιοχής. Η αναπόρρευση εξ άλλου της μεταθέσεως δεν αντίκειται ούτε στην αρχή της αναλογικότητας, διότι δεν αποτελεί προδήλως ακατάλληλο ή μη

αναγκαίο μέσο για την εξυπηρέτηση του ως άνω σκοπού δημοσίου συμφέροντος. Σε κάθε περίπτωση, ο υπάλληλος, κατά την κατάρτιση της υπαλληλικής σχέσης, αποδέχεται με τη θέλησή του τους περιορισμούς που αυτή συνεπάγεται σύμφωνα με τον νόμο. [2 βαθμοί]

β) Η αίτηση ακυρώσεως δεν ασκήθηκε αρμοδίως στο Διοικητικό Πρωτοδικείο. Αρμόδιο για διαφορές σχετικές με την υπηρεσιακή κατάσταση προσωπικού του Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όπως οι Δήμοι, ανεξάρτητα από τη φύση της σχέσης που το συνδέει με τον οικείο φορέα, είναι το Διοικητικό Εφετείο (άρθρο 1 παρ. 1 περ. γ' ν. 702/1977). Η άσκηση, πάντως, της αιτήσεως σε αναρμόδιο δικαστήριο δεν συνεπάγεται το απαραδέκτο αυτής, διότι το αναρμόδιο δικαστήριο παραπέμπει το ένδικο βοήθημα στο αρμόδιο (άρθρο 12 παρ. 2 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, άρθρο 34 παρ. 1 και 2 ν. 1968/1991). [2 βαθμοί]

Για τη συντέλεση παραλείψεως οφειλόμενης νόμυης ενέργειας απαιτείται να περάσει η προβλεπόμενη από τον νόμο ειδική προθεσμία ή, αν δεν προβλέπεται, να περάσει τρίμηνο από την κατάθεση της σχετικής αιτήσεως στη Διοίκηση. Αίτηση που ασκείται πριν παρέλθουν οι ανωτέρω προθεσμίες είναι απαράδεκτη (άρθρο 45 παρ. 4 π.δ. 18/1989). Η αίτηση ακυρώσεως του Α ασκήθηκε απαραδέκτως, διότι από την κατάθεση της αιτήσεώς του για μετάθεση (2/3/2011) έως την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως (2/5/2011) δεν είχε παρέλθει τρίμηνο. [1 βαθμός]

Η αίτηση ακυρώσεως υπογράφεται μόνο από δικηγόρο (άρθρο 17 παρ. 4 π.δ. 18/1989, όπως ισχύει). Συνεπώς, απαραδέκτως ασκήθηκε με υπογραφή του Α. [1 βαθμός]

γ) Η υπαλληλική προσφυγή κατοχυρώνεται συνταγματικά μόνο για τους μόνιμους (τακτικούς) υπαλλήλους με σχέση δημοσίου δικαίου και ασκείται μόνο κατά αποφάσεων υπηρεσιακών συμβουλίων (συλλογικών οργάνων) που επιβάλλουν ποινή υποβιβασμού ή οριστικής παύσης (άρθρο 103 παρ. 4 και 6 του Συντ.). Ο Α είναι υπάλληλος με σχέση ιδιωτικού δικαίου, δηλαδή όχι μόνιμος, στρέφεται δε κατά αποφάσεως μονομελούς οργάνου (του Δημάρχου) και όχι υπηρεσιακού συμβουλίου. Συνεπώς δεν μπορούσε να ασκήσει υπαλληλική προσφυγή, αλλά μόνο αίτηση ακυρώσεως. Το ένδικο βοήθημα που άσκησε θα πρέπει, συνεπώς, να εξεταστεί ως αίτηση ακυρώσεως από το αρμόδιο δικαστήριο. [1 βαθμός]

δ) Ο πρώτος ισχυρισμός του Α είναι αβάσιμος, διότι ο Α δεν είναι μόνιμος υπάλληλος και επομένως δεν ήταν αναγκαίο να προηγηθεί απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου για την παύση του (άρθρο 103 παρ. 4 και 6 Συντ.) [1 βαθμός]

Ο δεύτερος ισχυρισμός του Α είναι αβάσιμος, διότι με την κλήση του σε απολογία του κοινοποιήθηκε ταυτόχρονα το έγγραφο του Διευθυντή Προσωπικού, στο οποίο παρέπεμπε η κλήση και το οποίο περιέγραφε λεπτομερώς το αποδιδόμενο στον Α πειθαρχικό παράπτωμα, πέραν δε τούτου ο Α απολογήθηκε με το υπόμνημά του για το παράπτωμα που του αποδόθηκε με την ανωτέρω κλήση. [1 βαθμός]

Ο τρίτος ισχυρισμός είναι απορριπτός ως αβάσιμος, δοθέντος ότι ο Α δεν επέστρεψε ποτέ στην υπηρεσία του, με συνέπεια να καταδικαστεί για συνεχή αποχή από τα καθήκοντά του έως και την προτεραία της εκδόσεως της πειθαρχικής αποφάσεως. Πρόκειται δηλαδή για διαρκές παράπτωμα, το οποίο εξακολουθούσε να τελείται έως την προτεραία της εκδόσεως της πειθαρχικής αποφάσεως. Το ότι η κλήση του Α σε απολογία αφορούσε μικρότερο διάστημα (έως 29/5/2011), από το τέλος του οποίου έως την έκδοση της πειθαρχικής αποφάσεως είχε παρέλθει ο χρόνος παραγραφής (συμπεριλαμβανομένης της αναστολής της), δεν ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της πειθαρχικής καταδίκης του Α για το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα που έλαβε υπόψη η πειθαρχική απόφαση, δεδομένου ότι ο Α απολογήθηκε για όλο το διάστημα της απουσίας του έως και την προηγούμενη ημέρα της πειθαρχικής τιμωρίας του. Τέλος, το ότι ο Α είχε ζητήσει να μετατεθεί και στη συνέχεια άσκησε αίτηση ακυρώσεως κατά της μη μεταθέσεώς του δεν ασκεί επιρροή, διότι κανένα από τα γεγονότα αυτά δεν αναστέλλει το καθήκον του υπαλλήλου να εκπληρώνει τα καθήκοντά του. [1 βαθμός]

*****[Η αντίθετη απάντηση στον τρίτο ισχυρισμό, η οποία θα τον θεωρούσε βάσιμο, είναι υποστηρίξιμη και πρέπει να θεωρηθεί ορθή. Για την τεκμηρίωσή της πρέπει να αναφερθεί το γεγονός ότι, εφόσον ο Α κλήθηκε σε απολογία για ορισμένο χρονικό διάστημα (έως 29/5/2011), δεν μπορούσε να του επιβληθεί τιμωρία για μεγαλύτερο χρονικό**

διάστημα (εφόσον δεν ασκήθηκε γι' αυτό νέα πειθαρχική δίωξη ή δεν συμπληρώθηκε η αρχική), διότι τούτο συνιστά ανεπίτρεπτη μεταβολή της πειθαρχικής κατηγορίας. Η παραγραφή του παραπτώματος υπό την εκδοχή αυτή θα υπολογιστεί με αφετηρία το τέλος του χρόνου αποχής που του είχε αρχικά αποδοθεί και επομένως θα έχει συντελεστεί κατά τον χρόνο επιβολής της πειθαρχικής ποινής (11/9/2014).]

ΘΕΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α' 2019

Ο αρχαιολογικός νόμος, με τον οποίο εξειδικεύεται η κατ' άρθρο 24 παρ. 1 και 6 του Συντάγματος επιταγή για την προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος, προβλέπει ότι για την εκτέλεση έργου πλησίον μνημείου απαιτείται έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού κατόπιν γνωμοδότησεως του οικείου Συμβουλίου. Η έγκριση χορηγείται αν η απόσταση από το ακίνητο μνημείο, στην έννοια του οποίου συμπεριλαμβάνεται ρητώς και το άμεσο περιβάλλον του, ή η σχέση με αυτό είναι τέτοια ώστε να μην κινδυνεύει να επέλθει άμεση ή έμμεση βλάβη σε αυτό, πρέπει δε να προηγείται κάθε υλικής πράξεως είτε επί είτε πλησίον αρχαίων και δεν είναι επιτρεπτό να χορηγηθεί μετά την εκτέλεση του έργου, διότι σκοπός της ρυθμίσεως είναι η εκ των προτέρων εκτίμηση των συνεπειών του έργου προκειμένου να αποτρέπεται βλάβη των μνημείων.

Ο Α και η Β ασκούν στο Διοικητικό Εφετείο αίτηση ακυρώσεως κατά: (α) πράξεως του Υπουργού Πολιτισμού, με την οποία απορρίφθηκε, κατ' επίκληση της αρχαιολογικής νομοθεσίας, αίτημά τους για την έγκριση λειτουργίας και τη μεταβίβαση άδειας λειτουργίας καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος (κέντρου διασκεδάσεως) χωρητικότητας 1000 ατόμων που ευρίσκεται σε ακίνητο ιδιοκτησίας τους στη ζώνη Α' προστασίας αρχαιολογικού χώρου και (β) του πρακτικού συνεδριάσεως του οικείου Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων (ΤΣΜ), επί του οποίου ερείδεται η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη. Με το ως άνω πρακτικό το ΤΣΜ γνωμοδότησε, κατά πλειοψηφία, να μην γίνει δεκτό το αίτημα διότι αφενός μεν η λειτουργία ενός τέτοιου μεγέθους, μορφής και χρήσεως καταστήματος, σε απόσταση μόλις 102 μέτρων από μινωικό ανάκτορο και πλησίον ιδιαίτερα σημαντικών αρχαιολογικών μνημείων, επιφέρει αισθητική όχληση και έμμεση βλάβη στον ευρύτερο αρχαιολογικό χώρο, αφετέρου δε το επίμαχο κέντρο διασκεδάσεως λειτουργούσε ήδη από το έτος 2000 χωρίς την προβλεπόμενη αρχαιολογική έγκριση.

Ως λόγοι ακυρώσεως προβάλλονται τα εξής:

(1) Ότι η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη στερείται αιτιολογίας

(2) Ότι οι διατάξεις του άρθρου 17 του Συντάγματος περί προστασίας της ιδιοκτησίας κατισχύουν των διατάξεων του 24 παρ. 1 και 6 του Συντάγματος και, συνεπώς, δεν είναι νόμιμες οι προσβαλλόμενες πράξεις

(3) Ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις του Υπουργού παραβιάζουν τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της καλής πίστεως και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι ανατρέπουν την ευνοϊκή για τους αιτούντες πραγματική κατάσταση που είχε δημιουργηθεί με την εγκατάσταση και λειτουργία του κέντρου διασκεδάσεως ήδη από το έτος 2000.

Ερωτήματα:

1. α) Είναι αρμόδιο το Διοικητικό Εφετείο για την εκδίκαση των ανωτέρω πράξεων;

β) Πως πρέπει ή μπορεί να ενεργήσει το Δικαστήριο στην περίπτωση που κρίνει εαυτό αναρμόδιο για μία ή περισσότερες πράξεις;

γ) Ποιά είναι η φύση των προσβαλλομένων πράξεων;

2. Ποια δικονομική δυνατότητα έχει ο Δήμος στην περιφέρεια του οποίου ευρίσκεται η επίμαχη δραστηριότητα για την αντίκρουση της αιτήσεως ακυρώσεως;

3. Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως η υπογράφοσα το δικόγραφο της κρινομένης αιτήσεως και παραστάσα στο ακροατήριο δικηγόρος δήλωσε ότι παραιτείται του δικογράφου της αιτήσεως ως προς την Β των αιτούντων. Ποιά πρέπει να είναι η κρίση του Δικαστηρίου ως προς αυτό;

4. α) Είναι νόμιμη από τυπική άποψη η αιτιολογία της αποφάσεως του Υπουργού, η οποία γίνεται δια παραπομπής στην γνωμοδότηση του ΤΣΜ; β) Από ουσιαστική άποψη η αιτιολογία της ίδιας αποφάσεως είναι νόμιμη και επαρκής;

5. Είναι βάσιμος ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως;

6. Είναι βάσιμος ο τρίτος λόγος ακυρώσεως;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. α) Οι προσβαλλόμενες πράξεις, εκδοθείσες κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος, δημιουργούν διαφορά η οποία δεν συμπεριλαμβάνεται στις κατηγορίες ακυρωτικών διαφορών σχετικών με την χορήγηση αδειών για την άσκηση κάθε είδους επαγγελματικής δραστηριότητας και για την ίδρυση και λειτουργία επαγγελματικών εγκαταστάσεων, οι οποίες μεταφέρθηκαν στα διοικητικά εφετεία με τη διάταξη της περ. ιβ' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 (Α' 268), όπως ισχύει. [1 Βαθμός]

β) Το Διοικητικό Εφετείο πρέπει να παραπέμψει την υπόθεση στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατ' εφαρμογή του άρθρου 34 παρ. 1 του ν. 1968/1991 (Α' 150). [1 Βαθμός]

γ) Η άρνηση του Υπουργού Πολιτισμού είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και προσβάλλεται παραδεκτώς. Αντιθέτως, η πράξη του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων αποτελεί απλή γνωμοδότηση, στερούμενη εκτελεστότητας και προσβάλλεται απαραδέκτως. [1 Βαθμός]

2) Έχει δικαίωμα παρεμβάσεως στην ακυρωτική δίκη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) επειδή έχει έννομο συμφέρον να διατηρηθεί η ισχύς των προσβαλλομένων πράξεων. [0,5 Βαθμός]

3) Ως προς την αιτούσα αυτή, η δίκη πρέπει να κηρυχθεί καταργημένη, σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ. 1 του π.δ. 18/1989. [0,5 Βαθμός]

4. α) Από τυπική άποψη η αιτιολογία της αποφάσεως είναι νόμιμη, διότι η αιτιολογία δεν είναι απαραίτητο να προκύπτει από το σώμα της πράξεως, αλλά μπορεί να προκύπτει και από τα στοιχεία του φακέλου. Τούτο ορίζεται ρητώς από το άρθρο 17 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας [ν. 2690/1999 (Α' 45)], προκύπτει δε από την διαμορφωθείσα ήδη πριν από τη θέσπιση του Κώδικα νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας για τον έλεγχο νομιμότητας της αιτιολογίας των διοικητικών πράξεων στις ακυρωτικές διοικητικές διαφορές. [1,5 Βαθμός]

β) Από ουσιαστική άποψη η αιτιολογία της προσβαλλομένης πράξεως είναι νόμιμη και επαρκής. Τούτο δε διότι, όπως προκύπτει από το πρακτικό της συνεδριάσεως του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων η λειτουργία του επίμαχου κέντρου διασκεδάσεως, λόγω μεγέθους, μορφής και χρήσεως, προκαλεί, κατά την κρίση της Διοίκησης, αισθητική όχληση και έμμεση βλάβη στον ευρύτερο αρχαιολογικό χώρο, όπου εκτός του μινωικού ανακτόρου υπάρχουν και πολλά άλλα ιδιαίτερα σημαντικά μνημεία. Η κρίση δε αυτή τεκμηριώνεται με την αναφορά σε συγκεκριμένη απόσταση, πολύ μικρή κατά την ουσιαστική εκτίμηση της Διοίκησης, της εν λόγω δραστηριότητας από το εν λόγω Ανάκτορο και πλησίον μνημείων. Με τα δεδομένα αυτά, ο λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος, εν όψει, άλλωστε, και του γεγονότος ότι ουδέποτε η εν λόγω εγκατάσταση και δραστηριότητα είχε λάβει την προβλεπόμενη αρχαιολογική έγκριση. [1 Βαθμός]

5. Εν όψει της τυπικής νομικής ισοδυναμίας όλων των διατάξεων, οι οποίες περιλαμβάνονται στο ισχύον Σύστημα - κατά την κρατούσα γνώμη, τόσο στη νομολογία όσο και στην επιστήμη- δεν μπορεί να υποστηριχθεί η άποψη ότι το

δικαίωμα της ιδιοκτησίας (άρθρο 17 Σ) υπερισχύει του δικαιώματος της προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς (άρθρο 24 παρ. 1 και 6 Σ). Συνεπώς, δεν είναι βάσιμος ο ισχυρισμός των αιτούντων. [2 βαθμοί]

6. Εφόσον η εγκατάσταση και λειτουργία του επίδικου κέντρου διασκέδασης είχε χωρήσει ήδη από το έτος 2000 χωρίς την απαιτούμενη, κατά το Σύνταγμα και το νόμο, έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δημιουργήθηκε νομική και πραγματική κατάσταση δεκτική προστασίας, βάσει των αρχών που επικαλούνται οι αιτούντες, η οποία θα επέβαλε, ενδεχομένως, τη διατήρηση του κέντρου εντός των ορίων του προστατευόμενου αρχαιολογικού χώρου. Συνεπώς, ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος. [1,5 βαθμοί]

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ
ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΘΕΜΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β'2015

Τον Ιανουάριο του 2014 απεβίωσε αφνίδια στην Αθήνα συνεπεία καρδιακού επεισοδίου ο υπέργηρος Γ, του οποίου η σύζυγος είχε προαποβιώσει.

Η θυγατέρα του Α, που για προσωπικούς λόγους μισούσε την μοναδική αδελφή της Β, αναζητούσε τρόπο ώστε με διαθήκη του πατέρα της όλη η περιουσία του (ακίνητα και κινητά συνολικής αξίας 800.000 ευρώ) να περιέλθει αποκλειστικά σε αυτή.

Τότε, τον Απρίλιο του 2014, απευθύνθηκε στο γνωστό πλαστογράφο διαθηκών Π και αφού του παρέδωσε το ποσό των 20.000 ευρώ, του ζήτησε να συντάξει ιδιόγραφη διαθήκη του πατέρα της ώστε αυτή να γίνει η μοναδική κληρονόμος του. Μάλιστα, του παρέδωσε διάφορα έγγραφα του πατέρα της, στα οποία υπήρχαν και υπογραφές του. Ο Π πείστηκε και συνέταξε ιδιόγραφη διαθήκη μμιούμενος τη γραφή και υπογραφή του Α, με την οποία όριζε ως μοναδική κληρονόμο του την Α.

Μετά από αυτό η Α τον Ιούνιο του 2014 προσκόμισε τη διαθήκη στο δικαστήριο, που την κήρυξε κυρία.

Στο δικαστήριο αυτό εξετάστηκε ως μάρτυρας η Δ, στενή φίλη της Α, που κατέθεσε ενόρκως, ότι η διαθήκη είναι γνήσια, παρά το ότι γνώριζε το παραπάνω εγκληματικό σχέδιο της Α.

Όλα τα παραπάνω περιστατικά τα κατήγγειλε με σχετική έγκλησή της στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών η Β, δηλαδή, η αδελφή της Α.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ :

1) Για ποιο ή για ποια εγκλήματα πρέπει να ασκηθεί σε βάρος καθενός των εγκαλουμένων ποινική δίωξη από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών ;

2) i) Ποια πρέπει να είναι η δικονομική πορεία της υπόθεσης αυτής στην προδικασία ; ii) Ποια ένδικα μέσα έχουν οι κατηγορούμενοι κατά της παραπομπής τους ;

3) Ποιο είναι το αρμόδιο δικαστήριο, για να εκδικάσει σε πρώτο βαθμό την ως άνω υπόθεση, στην περίπτωση που προκύψουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής όλων των κατηγορουμένων, για τις πράξεις που ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών τους άσκησε ποινική δίωξη.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ : Σε καθεμιά από τις απαντήσεις σας θα παραθέτετε και τους αριθμούς των άρθρων (με παραγράφους και εδάφια) του Ποινικού Κώδικα ή του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στα οποία στηρίζονται οι απαντήσεις αυτές.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Η Α τέλεσε: α) Ηθική αυτουργία σε πλαστογραφία με χρήση κατά την οποία σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό της συνολικό όφελος που υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ (άρθρα 46 παρ. 1α - 216 παρ. 3 εδ. α σε συνδ. με παρ. 1 ΠΚ).

β) Απάτη σε δικαστήριο από την οποία το περιουσιακό όφελος υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ (άρθρο 386 παρ. 3 εδ. β σε συνδ. με παρ. 1 ΠΚ) και

γ) Ηθική αυτουργία σε ψευδορκία μάρτυρα (άρθρα 46 παρ. 1α και 224 παρ. 2 σε συνδ. με παρ. 1 και 227 ΠΚ).

(ΒΑΘΜΟΙ: 3)

Ο Π τέλεσε: Πλαστογραφία με χρήση κατά την οποία σκόπευε να προσπορίσει σε τρίτο συνολικό όφελος που υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ (άρθρο 216 παρ. 3 εδ. α σε συνδ. με παρ. 1 ΠΚ).

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

Η Δ τέλεσε: α) Ψευδορκία μάρτυρα (άρθρο 224 παρ. 2 σε συνδ. με παρ. 1 και 227 ΠΚ) και

β) Απλή συνέργεια σε απάτη σε δικαστήριο από την οποία το περιουσιακό όφελος υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ (άρθρα 47 και 386 παρ. 3 εδ. β σε συνδ. με παρ. 1 ΠΚ).

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

[ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΠΡΩΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ: 5]

Ερώτημα 2:

i) α) Παραγγελία για προκαταρκτική εξέταση και κατόπιν άσκηση ποινικής δίωξης (άρθρα 31 και 47 παρ. 3 – 43 παρ. 1 ΚΠΔ [Σημ.: Να μη ληφθεί ως σφάλμα η μη αναγραφή του άρθρου 47 παρ. 3 ΚΠΔ]).

β) Παραγγελία για διενέργεια κύριας ανάκρισης (άρθρο 246 ΚΠΔ).

γ) Περάτωση κύριας ανάκρισης, εισαγγελική πρόταση προς το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών και βούλευμα του τελευταίου επί της κατηγορίας (άρθρα 308 και 309 ΚΠΔ και σε περίπτωση παραπομπής των κατηγορουμένων άρθρο 309 παρ. 1ε ΚΠΔ).

(ΒΑΘΜΟΙ: 3)

ii) Οι κατηγορούμενοι μπορούν να ασκήσουν κατά της παραπομπής τους το ένδικο μέσο της εφέσεως για ορισμένους λόγους (άρθρο 478 εδ. πρώτο ΚΠΔ).

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

[ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ: 4]

Ερώτημα 3:

Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση σε πρώτο βαθμό της ως άνω υπόθεσης τυγχάνει το Τριμελές Εφετείο (Κακουργημάτων) σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 111 παρ. 1 ΚΠΔ [Σημ.: Να θεωρηθεί σωστή η απάντηση, ότι αρμόδιο δικαστήριο τυγχάνει το Τριμελές Εφετείο, καθώς και η απάντηση το Τριμελές Εφετείο (Κακουργημάτων) Αθηνών].

(ΒΑΘΜΟΣ: 1)

ΘΕΜΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α'2016

Η Α δημοτικός υπάλληλος, η οποία ήταν αρμόδια για παραλαβή δικαιολογητικών πρόσληψης για θέση σε δημοτική επιχείρηση, αρνήθηκε παρανόμως στην υποψήφια Β την κατάθεση των δικαιολογητικών της, ώστε να προσληφθεί δική της συγγενής, η οποία είχε λιγότερα μόρια από την υποψήφια Β.

Ερωτάται:

- 1) Έχει διαπράξει κάποιο έγκλημα η Α και ποιό;
- 2) Ποιά πρέπει να είναι η δικονομική πορεία της υπόθεσης αυτής στην διαδικασία;
- 3) Ποιό είναι το αρμόδιο δικαστήριο για να εκδικάσει την ως άνω υπόθεση σε πρώτο βαθμό;
- 4) Ποιό ένδικο μέσο έχει η Α κατά της παραπομπής της;

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ: Σε καθεμιά από τις απαντήσεις σας θα παραθέσετε και τους αριθμούς των άρθρων (με παραγράφους και εδάφια) του Ποινικού Κώδικα ή του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στα οποία στηρίζονται οι απαντήσεις αυτές.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Η Α διέπραξε παράβαση καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ), γιατί πραγματώνεται, εδώ τόσον η αντικειμενική όσο και η υποκειμενική υπόσταση του ως άνω εγκλήματος.

(Συνολική βαθμολογία πρώτου ερωτήματος : 5)

Ερώτημα 2:

Το υποχρεωτικό της προκαταρκτικής εξέτασης ισχύει μόνον για τα κακουρήματα, ενώ εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του εισαγγελέα πλέον η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης στα πιο σοβαρά πλημμελήματα (άρθρο 43 ΚΠΔ).

Βεβαίως η παράβαση καθήκοντος είναι σοβαρό πλημμέλημα και γι' αυτό συνήθως διατάσσεται από τον εισαγγελέα η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Η περάτωση της προανακρίσεως ορίζεται από τη διάταξη του άρθρου 245 ΚΠΔ.

Στην ως άνω υπόθεση, λουπόν, εφόσον προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις η προανάκριση περατώνεται με απευθείας κλήση της κατηγορουμένης στο ακροατήριο. Διαφορετικά γίνεται από τον εισαγγελέα πρόταση στο συμβούλιο, εφόσον αυτός κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή της κατηγορουμένης στο ακροατήριο (άρθρο 245 § 2 ΚΠΔ).

(Συνολική βαθμολογία δεύτερου ερωτήματος: 3)

Ερώτημα 3:

Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο είναι αρμόδιο για την εκδίκαση σε πρώτο βαθμό της ως άνω υπόθεσης (άρθρο 114 περ. γ' ΚΠΔ).

(Συνολική βαθμολογία τρίτου ερωτήματος: 1)

Ερώτημα 4:

Η Α έχει το «οιονεί» ένδικο μέσο της προσφυγής κατά της απευθείας κλήσης κατά το άρθρο 322 ΠΚ.

(Συνολική βαθμολογία τέταρτου ερωτήματος: 1)

ΘΕΜΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β΄ 2016

Ο Α, ο οποίος έχει οικονομικές διαφορές με τον Β, διαπληκτίζεται με αυτόν μέσα σε μια καφετέρια. Στην συνέχεια πηγαίνει στο σπίτι του, παίρνει το περιστρόφο του και επιστρέφει στην καφετέρια, όπου πυροβολεί τον Β μία φορά για να τον σκοτώσει. Όμως ο Β τραυματίζεται μόνο στο πόδι ελαφρά με αποτέλεσμα να παραμείνει στο νοσοκομείο για μερικές ημέρες. Αμέσως μετά ο Α παραδίδεται στο πλησιέστερο αστυνομικό τμήμα.

Ερωτάται:

- 1) Για ποιό ή ποια εγκλήματα πρέπει να ασκηθεί σε βάρος του Α ποινική δίωξη από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών;
- 2) Ποιά πρέπει να είναι η δικονομική πορεία της ανωτέρω υπόθεσης στην διαδικασία;
- 3) Ποιό είναι το αρμόδιο δικαστήριο για να εκδικάσει την ανωτέρω υπόθεση;
- 4) Ποιό ένδικο μέσο έχει ο Α κατά της παραπομπής του στο δικαστήριο;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Ο Α είχε άμεσο δόλο α! βαθμού για τη θανάτωση του Β. Απέτυχε, όμως, να σκοτώσει τον Β και ευθύνεται για απόπειρα ανθρωποκτονίας με πρόθεση (άρθρο 299 σε συνδυασμό με το άρθρο 42 παρ. 1 ΠΚ). Επίσης διέπραξε απλή σωματική βλάβη (άρθρο 308 παρ. 1 ΠΚ). Όμως υπάρχει φαινομενική κατ' ιδέαν συρροή του εγκλήματος του άρθρου 299 σε συνδυασμό με το άρθρο 42 ΠΚ και του εγκλήματος του άρθρου 308 ΠΚ. Δηλαδή, εδώ, η απόπειρα ανθρωποκτονίας απορροφά την απλή σωματική βλάβη.

(Συνολική βαθμολογία πρώτου ερωτήματος 5)

Ερώτημα 2:

Εδώ πρόκειται για αυτόφωρο κακούρηγμα. Ο Α θα προσαχθεί στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, ο οποίος θα ασκήσει ποινική δίωξη για απόπειρα ανθρωποκτονίας.

Ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών θα ασκήσει ποινική δίωξη για τα ανωτέρω εγκλήματα παραγγέλλοντας κυρία ανάκριση (άρθρο 246 παρ. 3 ΚΠΔ).

Η κυρία ανάκριση θα περατωθεί κατά το άρθρο 308 παρ 1 ΚΠΔ. Δηλαδή η περάτωση της κυρίας ανακρίσεως θα κηρυχθεί από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών.

(Συνολική βαθμολογία δεύτερου ερωτήματος 3)

Ερώτημα 3:

Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση σε πρώτο βαθμό της ανωτέρω υπόθεσης είναι το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο (ΜΟΔ) (άρθρο 109 ΚΠΔ).

(Συνολική βαθμολογία τρίτου ερωτήματος 1)

Ερώτημα 4:

Ο Α έχει δικαίωμα έφεσης κατά του βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών (άρθρο 478 ΚΠΔ).

(Συνολική βαθμολογία τέταρτου ερωτήματος 1)

ΘΕΜΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α '2017

Ένας εργολάβος οικοδομών κατά την ανέγερση του σκελετού πολυκατοικίας στον Πειραιά, παρέλειψε να τοποθετήσει, όπως όριζε ο νόμος, προστατευτικό κιγκλίδωμα στο φρεάτιο του ασανσέρ της οικοδομής αυτής, με συνέπεια ένας εργάτης, που δούλευε στην οικοδομή να γλιστρήσει και να πέσει μέσα στο φρεάτιο και να υποστεί κάταγμα λεκάνης. Κατά την προκαταρκτική εξέταση που ενεργήθηκε ο εργάτης δεν προσήλθε να καταθέσει στο πταισματοδίκη και δεν υπέβαλε έγκληση κατά του εργολάβου.

Ερωτήσεις

α) Ποιά αξιόποινη πράξη τέλεσε ο εργολάβος. Να αναφέρετε τον αριθμό των σχετικών άρθρων του ΠΚ;

β) Ο εισαγγελέας θα ασκήσει ή όχι, σε βάρος του ποινική δίωξη και γιατί;

γ) Ποιό είναι το αρμόδιο δικαστήριο για να δικάσει την υπόθεση σε πρώτο και δεύτερο βαθμό. Δικαιούται ο εργολάβος να ασκήσει προσφυγή κατά της παραπομπής του στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο;

δ) Σε περίπτωση που το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο κηρύξει αθώο τον κατηγορούμενο υπάρχει δυνατότητα να ασκηθεί έφεση κατά αυτής της αθωωτικής απόφασης και να καταδικαστεί ο κατηγορούμενος; Αιτιολογήστε την απάντησή σας.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

α) Σωματική βλάβη από αμέλεια από υπόχρεο σε ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή (άρθρ. 28, 314 παρ. ια, 315 παρ. 1 εδάφ. β' ΠΚ). *(3 ΒΑΘΜΟΙ)*

β) Θα ασκήσει ποινική δίωξη για την ανωτέρω πράξη γιατί διώκεται αυτεπάγγελα σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις και δεν απαιτείται έγκληση. *(3 ΒΑΘΜΟΙ)*

γ) Αρμόδιο δικαστήριο σε πρώτο βαθμό είναι το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά (άρθρ. 114 παρ. 1 ΚΠΔ) και σε δεύτερο βαθμό το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά (άρθρ. 112 παρ. 3 ΚΠΔ), λόγω του ότι προβλέπεται ελάχιστο όριο ποινής κατώτερη του ενός έτους.

Δεν δικαιούται να ασκήσει προσφυγή κατά της παραπομπής του, γιατί το πρωτοβάθμιο είναι Μονομελές Πλημμελειοδικείο (άρθρ. 322 παρ. 1 ΚΠΔ). *(2 ΒΑΘΜΟΙ)*

δ) Ναι (άρθρο 490 παρ. 1 και 3 ΚΠΔ) μετά από έφεση του Εισαγγελέα Πλημ/κών κατά της αποφάσεως του Μονομελούς Πλημ/κείου όπου ασκεί τα καθήκοντά του ή του Εισαγγελέα Εφετών στην περιφέρεια του οποίου ανήκει το Μονομελές Πλημ/κείο. Η άσκηση έφεσης από τον Εισαγγελέα κατά αθωωτικής απόφασης πρέπει να είναι αιτιολογημένη. *(2 ΒΑΘΜΟΙ)*

[ΣΥΝΟΛΟ ΒΑΘΜΩΝ 10]

ΘΕΜΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β '2017

Ο Α πλησιάζει με τη μοτοσυκλέτα του την Β σε κάποιο ερημικό δρόμο και της αποσπά με βία την τσάντα της, όπου είχε 1500 ευρώ, παρά την σθεναρή αντίδρασή της. Όμως στην προσπάθεια του να διαφύγει χάνει την ισορροπία του και πέφτει στο έδαφος με αποτέλεσμα να συλληφθεί από τους περαστικούς.

Ερωτάται:

1) α) Ποιο έγκλημα διέπραξε ο Α σε βάρος της Β; β) Αν υποτεθεί ότι η Β απειληθείσα για τη ζωή της από τον Α φοβήθηκε τόσο πολύ, ώστε εξαναγκάστηκε να του παραδόσει η ίδια τη τσάντα, ερωτάται, ποια η ποινική ευθύνη του Α.

2) Ποια θα είναι δικονομική πορεία της υπόθεσης αυτής στην προδικασία;

3) Ποιό είναι το αρμόδιο δικαστήριο για να εκδικάσει την ως άνω υπόθεση σε πρώτο βαθμό;

4) Ποιο ένδικο μέσο έχει ο Α κατά της παραπομπής του;

5) Οι περαστικοί πολίτες είχαν δικαίωμα να συλλάβουν τον δράστη;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Η Α διέπραξε στο υποερώτημα 1α το έγκλημα της ληστείας (άρθρο 380 περ. α' ΚΠ). Στο υποερώτημα 1β διέπραξε το έγκλημα της ληστρικής εκβίασης (άρθρο 380 περ. β' ΠΚ), ειδικότερη μορφή της ληστείας.

(βαθμολογία υποερωτήματος 1 α : 3)

(βαθμολογία υποερωτήματος 1β : 2)

[Συνολική βαθμολογία πρώτου ερωτήματος: 5]

Ερώτημα 2:

Εδώ πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα.

Ο Α θα προσαχθεί στον Εισαγγελέα Πλημ/κών, ο οποίος θα ασκήσει ποινική δίωξη για το ανωτέρω έγκλημα παραγγέλλοντας κυρία ανάκριση (άρθρο 246 § 3 ΚΠΔ).

Στη συνέχεια θα γίνει περάτωση της κύριας ανάκρισης κατά το άρθρο 308 Α ΚΠΔ. Δηλαδή η δικογραφία υποβάλλεται μετά την περάτωση της ανάκρισης στον Εισαγγελέα Εφετών, ο οποίος αν κρίνει ότι υπάρχουν

επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή της υπόθεσης στο ακροατήριο και ότι δεν χρειάζεται να συμπληρωθεί η ανάκριση, προτείνει στον Πρόεδρο Εφετών να εισαχθεί απευθείας στο ακροατήριο

(Συνολική βαθμολογία δεύτερου ερωτήματος: 2)

Ερώτημα 3:

Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση σε πρώτο βαθμό της ως άνω υπόθεσης είναι το Μονομελές Εφετείο Κακουργημάτων (άρθρο 110 ΚΠΔ).

(Συνολική βαθμολογία τρίτου ερωτήματος: 1)

Ερώτημα 4:

Ο Α δεν έχει κανένα ένδικο μέσο κατά της παραπομπής του στο ακροατήριο (άρθρο 308Α § 2 ΚΠΔ).

(Συνολική βαθμολογία τέταρτου ερωτήματος: 1)

Ερώτημα 5

Οι περαστικοί πολίτες είχαν δικαίωμα να συλλάβουν τον δράστη, εφόσον πρόκειται για Αυτόφωρο έγκλημα (άρθρο 275 ΚΠΔ)

(Συνολική βαθμολογία πέμπτου ερωτήματος: 1)

[ΣΥΝΟΛΟ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ : 10]

ΘΕΜΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α' 2018

Ο Α, οδηγός ΔΧΕ αυτοκινήτου ΤΑΞΙ, οδηγώντας το αυτοκίνητό του και κινούμενος, σε επαρχιακή οδό, υπό βροχή, έχοντας αναπτύξει ταχύτητα άνω του επιτρεπομένου, στην περιοχή αυτή, ορίο, συγκρούσθηκε με προπορευόμενο ΙΧΕ αυτοκίνητο, του οποίου ο οδηγός Β, κατ' εκείνη τη στιγμή, επιχειρούσε, αιφνιδιαστικά, μη επιτρεπόμενη επί τόπου αναστροφή.

Αποτέλεσμα της σύγκρουσης αυτής ήταν να τραυματισθούν οι: α) Γ, επιβάτης του ΙΧΕ αυτοκινήτου, που οδηγούσε ο Β και, β) ο Δ, επιβάτης του ΔΧΕ ΤΑΞΙ αυτοκινήτου.

Στη συνέχεια, κατά την διενεργηθείσα προανάκριση (και πριν την άσκηση ποινικής δίωξης), ο μεν Γ δήλωσε ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη των δύο οδηγών, ενώ ο Δ ότι επιθυμεί την ποινική δίωξη αμφότερων.

Ερωτάται:

1) Για ποιο ποινικό αδίκημα και κατά τίνος οδηγού θ' ασκήσει ποινική δίωξη ο αρμόδιος εισαγγελέας πλημμελειοδικών;

2) Ποια η ποινική μεταχείριση καθενός από τους εμπλεκόμενους στο υπόψη ατύχημα οδηγούς, στην περίπτωση που οι παθόντες δεν θα προέβαιναν στις παραπάνω δηλώσεις τους;

3) Ποιο είναι το καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο για να εκδικάσει την ως άνω υπόθεση σε πρώτο βαθμό και με ποιο δικονομικό τρόπο εισάγεται η υπόθεση σ' αυτό;

4) Σε περίπτωση παραπομπής τους, στο παραπάνω δικαστήριο, έχουν οι Α και Β την δικονομική δυνατότητα άσκησης ενδίκου μέσου και ποιού;

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ : Σε καθεμιά από τις απαντήσεις σας θα παραθέσετε και τους αριθμούς των άρθρων (με παραγράφους και εδάφια) του Ποινικού Κώδικα ή του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στα οποία στηρίζονται οι απαντήσεις αυτές.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ερώτημα 1:

Ο αρμόδιος εισαγγελέας πλημμελειοδικών: Α) θα ασκήσει ποινική δίωξη: α) κατά του οδηγού Α, για τις σωματικές βλάβες από αμέλεια, κατά συρροή, που υπέστησαν κατά το ατύχημα οι επιβάτες, Γ του ΙΧΕ αυτοκινήτου, καθώς και ο επιβάτης Δ του ΔΧΕ ΤΑΞΙ, που οδηγούσε ο ίδιος (άρθρα 94 παρ. 1,2 και 314 παρ. 1 εδ. α' του ΠΚ). Η δήλωση του παθόντος, επιβάτη του ΙΧΕ αυτοκινήτου, Γ ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη του οδηγού του ΔΧΕ αυτοκινήτου δεν ασκεί, εν προκειμένω, έννομη επιρροή, διότι η σωματική του βλάβη από αμέλεια προκλήθηκε κατά την οδήγηση (από τον Α) οχήματος, που εξυπηρετεί την βιοποριστική μεταφορά επιβατών (άρθρα 94 παρ. 1 και 315 παρ. 1, εδ. β' και γ' του ΠΚ). β) κατά του οδηγού Β για τη σωματική βλάβη από αμέλεια, που υπέστη ο Δ, επιβάτης του ΤΑΞΙ (άρθρο 314 παρ. 1, εδ. α' του ΠΚ). Και, Β) Θα απόσχει από την ποινική δίωξη σε βάρος του οδηγού Β για τη σωματική βλάβη από αμέλεια που υπέστη ο Γ, επιβαίνων στο αυτοκίνητο, που οδηγούσε αυτός, κατά το υπόψη ατύχημα (άρθρο 315 παρ. 1, εδ. δ' και ε' του ΠΚ).

(Συνολική βαθμολογία πρώτου ερωτήματος: 3)

Ερώτημα 2:

Κατ' αμφοτέρων των οδηγών θα έπρεπε ν' ασκηθεί ποινική δίωξη για σωματικές βλάβες από αμέλεια, κατά συρροή, σε βάρος των επιβαινόντων των αυτοκινήτων τους Γ και Δ, διότι οι πράξεις αυτές είτε τελέστηκαν κατά την οδήγηση οχήματος, που εξυπηρετεί την βιοποριστική μεταφορά επιβατών είτε τελέστηκαν στο πλαίσιο μη βιοποριστικής οδήγησης και δεν έχει υποβληθεί εκ μέρους του θύματος αρνητική δήλωση, δηλαδή ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη του δράστη, διώκονται αυτεπαγγέλτως (άρθρα 94 παρ. 1 και 315 παρ. 1, εδ. γ, δ και ε' του ΠΚ).

(Συνολική βαθμολογία δεύτερου ερωτήματος: 3)

Ερώτημα 3:

Αρμόδιο καθ' ύλην για την εκδίκαση της παρούσας υποθέσεως είναι το Μονομελές Πλημμελειοδικείο, στο ακροατήριο του οποίου αυτή εισάγεται με απ' ευθείας κλήση των κατηγορουμένων (άρθρα 43 παρ. 1, 114 παρ. 1, 320 παρ. 2, εδ. α', περίπτ. β' του ΚΠΔ).

(Συνολική βαθμολογία τρίτου ερωτήματος: 2)

Ερώτημα 4:

Οι κατηγορούμενοι οδηγοί δεν μπορούν να προσφύγουν κατά της παραπομπής τους, με απ' ευθείας κλήση, στο ακροατήριο του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, αφού γι' αυτή δεν προβλέπεται, από το άρθρο 322 ΚΠΔ, η άσκηση προσφυγής.

(Συνολική βαθμολογία τέταρτου ερωτήματος: 2)

ΘΕΜΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Β' 2018

Δύο αστυνομικοί του Τμήματος Ασφαλείας, που επέβαιναν σε υπηρεσιακό αυτοκίνητο με συμβατικές πινακίδες, εντόπισαν τον καταζητούμενο με καταδικαστικές αποφάσεις και εντάλματα συλλήψεως Α, που οδηγούσε άλλο αυτοκίνητο. Αυτοί του απέκλεισαν τον δρόμο με το υπηρεσιακό τους αυτοκίνητο και, αφού του δήλωσαν τη ιδιότητά τους, του ζήτησαν να παραδοθεί. Αυτός όμως έθεσε σε κίνηση το αυτοκίνητό του και για να αποφύγει την σύλληψη επέπεσε με σφοδρότητα στο αυτοκίνητο της αστυνομίας προκαλώντας του ζημιές ύψους 2.000 ευρώ. Επειδή όμως ακινητοποιήθηκε και το δικό του αυτοκίνητο, αυτός το εγκατέλειψε και τρέχοντας κατέφυγε σε παρακείμενο πρακτορείο του ΟΠΑΠ. Οι αστυνομικοί που τον καταδίωκαν φθάνοντας έξω από το πρακτορείο δέχθηκαν επτά πυροβολισμούς από το πιστόλι του Α από απόσταση περίπου δεκαπέντε μέτρων με αποτέλεσμα ο ένας να πληγεί στην κοιλιακή χώρα και ο άλλος στον ώμο. Αυτοί όμως ανταπέδωσαν τους πυροβολισμούς, με αποτέλεσμα ο Α να τραυματισθεί και να συλληφθεί από άλλους αστυνομικούς. Όλοι οι τραυματίες μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο, όπου μετά από χειρουργικές επεμβάσεις επέζησαν. Για το περιστατικό αυτό διενεργήθηκε αστυνομική προανάκριση και η σχετική δικογραφία υποβλήθηκε στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών, αφού προηγουμένως υποβλήθηκε νομοτύπως και έγκληση από το Ελληνικό Δημόσιο για τις ζημιές που υπέστη το αυτοκίνητο της Ελληνικής Αστυνομίας.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

1) Να αξιολογήσετε ποινικά την συμπεριφορά του Α.

2) Παρέχεται από το νόμο στον Α το δικαίωμα να ασκήσει έφεση κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών που θα τον παραπέμψει σε δίκη για όσες πράξεις τέλεσε και αν ναι μπορεί να επικαλεσθεί αυτός ως λόγο εφέσεως την εκ μέρους του ανωτέρω συμβουλίου εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που προέκυψαν από την ανάκριση;

3) Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο να εκδικάσει την υπόθεση αυτή σε πρώτο και δεύτερο βαθμό;

4) Παρέχει ο νόμος τη δυνατότητα στο αρμόδιο δικαστήριο να επιβάλει στον Α την ποινή της ισόβιας κάθειρξης για κάποιον ή κάποιον από τα εγκλήματα που αυτός τέλεσε και αν ναι υπό ποία προϋπόθεση;

Οι απαντήσεις να είναι συνοπτικές αλλά αιτιολογημένες, με παράθεση των σχετικών άρθρων του ΠΚ και του ΚΠΔ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1) Ο Α τέλεσε:

α) Το κακούρηγμα της απόπειρας ανθρωποκτονίας κατά συρροή (άρθρ. 42, 94 παρ. 1, 299 παρ. 1 ΠΚ), αφού αυτός πυροβόλησε επανειλημμένα με ανθρωποκτόνο πρόθεση κατά των δύο αστυνομικών, τους οποίους και τραυμάτισε, το γεγονός δε ότι αυτοί τελικά επέζησαν οφείλεται σε λόγους ανεξαρτητού της θελήσεώς του,

β) Το πλημμέλημα της αντίστασης και μάλιστα στη διακεκρμένη του μορφή (άρθρ. 167 παρ. 2 - 1 ΠΚ), αφού, οπλοφορώντας, μεταχειρίστηκε βία κατά των δύο αστυνομικών, προκειμένου να παραλείψουν νόμιμη ενέργεια τους, δηλαδή να τον συλλάβουν

γ) Το πλημμέλημα της φθοράς ξένης ιδιοκτησίας (άρθρ. 381 παρ. 1 ΠΚ), που συρρέει αληθώς κατ' ιδέαν με αυτό της αντίστασης, αφού με πρόθεση προκάλεσε φθορές στο αυτοκίνητο της αστυνομίας, και

δ) Τα πλημμέληματα της παράνομης οπλοφορίας (άρθρ. 1παρ.1α,10παρ.1, 13α Ν. 2168/1993) και της οπλοηρίας κατά συρροή (άρθρ. 94 παρ. 1 ΠΚ και άρθρ. 14 Ν. 2168/1993). (Εάν παραληφθεί η αναφορά των δύο τελευταίων πλημμελημάτων ή των άρθρων του ειδικού ποινικού νόμου που τα προβλέπει, η απάντηση να μη θεωρηθεί ελλιπής).

(Βαθμολογία 4)

2) Ο Α έχει μεν το δικαίωμα να ασκήσει έφεση κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών, αλλά μόνον όσον αφορά την παραπομπή του για το κακούρηγμα της απόπειρας ανθρωποκτονίας κατά συρροή. Αντιθέτως, αυτός δεν έχει το δικαίωμα να ασκήσει έφεση κατά της παραπομπής του για τα λοιπά συρρέοντα και συναφή πλημμέληματα που τέλεσε, καθόσον, μετά την αντικατάσταση του άρθρου 478 ΚΠΔ με το άρθρο 24 παρ. 2 του Ν. 3904/2010, στην έφεση κατά βουλεύματος έχει καταργηθεί πλέον το επεκτατικό αποτέλεσμα αυτής και στα συναφή πλημμέληματα. Ως λόγο εφέσεως ο Α δεν μπορεί να επικαλεσθεί την εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων, αλλά μόνον την απόλυτη ακυρότητα και την εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης (άρθρ. 478 ΚΠΔ).

(Βαθμολογία 2)

3) Αρμόδιο δικαστήριο να δικάσει την υπόθεση αυτή είναι σε πρώτο βαθμό το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο (άρθρ. 109, 128, 129 ΚΠΔ) και σε δεύτερο βαθμό το Μικτό Ορκωτό Εφετείο (άρθρ. 499 ΚΠΔ).

(Βαθμολογία 2)

4) Ο Α τέλεσε δύο απόπειρες ανθρωποκτονίας με πρόθεση, για καθεμία από τις οποίες ο νόμος (άρθρα 42 παρ.1 και 299 παρ. 1 του ΠΚ) αρχικά προβλέπει την ποινή της τετελεσμένης ανθρωποκτονίας (ισόβια κάθειρξη), ελαττωμένη κατά το άρθρο 83 του ΠΚ, δηλαδή προβλέπει πρόσκαιρη κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. Στη συνέχεια όμως ο νόμος (άρθρ. 42 παρ. 2 ΠΚ) δίνει την δυνατότητα στο δικαστήριο να επιβάλει στο δράστη της απόπειρας την ίδια ποινή με αυτήν που ο νόμος προβλέπει για το τετελεσμένο έγκλημα, δηλαδή εν προκειμένω την ισόβια κάθειρξη, αν κρίνει ότι η κατά τα άνω ελαττωμένη ποινή δεν επαρκεί για να αποτρέψει τον υπαίτιο από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων. Επομένως στον Α, υπό την προαναφερθείσα προϋπόθεση, μπορεί να επιβληθεί η ποινή της ισόβιας κάθειρξης για κάθε μία από τις δύο απόπειρες ανθρωποκτονίας που τέλεσε.

(Βαθμολογία 2)

ΘΕΜΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Α' 2019

Ο Ανδρέας στις 21-10-2013 ξέχασε την πιστωτική του κάρτα στο γραφείο του φίλου του, Λεωνίδα, τον οποίο είχε επισκεφθεί για προσωπική του υπόθεση. Το πρωί της επομένης, 22-10-2013, ο Λεωνίδας, ο οποίος γνώριζε, λόγω της φιλίας τους, τον κωδικό πρόσβασης (PIN) της κάρτας, επισκέφθηκε δύο καταστήματα, εμφανίσθηκε στους υπαλλήλους ως ο δικαιούχος της κάρτας και θέτοντας, χωρίς τη συναίνεση του Ανδρέα, μια συμβολική υπογραφή σε δύο αποδείξεις αγοράσε από κάθε κατάστημα διάφορα αντικείμενα αξίας 600 ευρώ με χρέωση της κάρτας. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας ο Ανδρέας, αφού πήρε την κάρτα, διαπίστωσε τις πράξεις του Λεωνίδα, του ζήτησε σχετικές εξηγήσεις και εκείνος αντί άλλης απαντήσεως του είπε να φύγει το ταχύτερο από το γραφείο του και πως θα τον χτυπήσει πολύ άσχημα. Στη συνέχεια τηλεφώνησε στον κοινό φίλο τους, Δημήτρη, και του είπε, ενώ γνώριζε πως αυτό ήταν ψευδές, ότι ο Ανδρέας, αν και είχε πραγματοποιήσει αυτός τις ανωτέρω αγορές, για να δικαιολογηθεί στη σύζυγό του, κατηγορεί τον ίδιο ότι χρησιμοποίησε την κάρτα του και προέβη στις αγορές αυτές. Την επομένη, 23-10-2013, ο Ανδρέας, αφού πληροφορήθηκε και τη τελευταία εξέλιξη, υπέβαλε εναντίον του έγκληση και ο Λεωνίδας παραπέμφθηκε μετά από μεγάλη καθυστέρηση στο ακροατήριο του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών στη δικάσιμο της 10-12-2018, ημέρα Δευτέρα, με κλητήριο θέσπισμα που του επιδόθηκε στις 30-9-2018. Κατά της παραπομπής του στο ακροατήριο ο Λεωνίδας άσκησε προσφυγή, ισχυριζόμενος ότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την παραπομπή του. Την ημέρα της δίκης στις 10-12-2018 ο Λεωνίδας καταδικάσθηκε σε συνολική ποινή φυλάκισης δέκα (10) μηνών με τριετή αναστολή. Κατά την απολογία του στο ακροατήριο ο Λεωνίδας, ο οποίος σημειωτέον είχε λευκό ποινικό μητρώο, αρνήθηκε την κατηγορία και δεν έδωσε το παραμικρό ποσό στον Ανδρέα, ενώ στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα, όπως προέκυψε κατά την αποδεικτική διαδικασία, είχε διαπράξει και άλλες αξιόποινες πράξεις, οι οποίες δεν είχαν ακόμη εκδικασθεί.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ : 1) Ποια εγκλήματα έχει διαπράξει ο Λεωνίδας, από ποιες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα προβλέπονται και πώς διώκονται αυτά, ήτοι αυτεπάγγελτα ή κατ' έγκληση; 2) Ποιος ο χρόνος παραγραφής των εν λόγω εγκλημάτων; Έχουν παραγραφεί τα εγκλήματα αυτά; 3) Μπορούσε με βάση τα προεκτεθέντα ο συνήγορος του Λεωνίδα να ζητήσει την αναγνώριση κάποιου ελαφρυντικού και αν ναι ποίου; Ποιες είναι οι συνέπειες αναγνώρισης ενός ελαφρυντικού από το δικαστήριο; 4) Ορθώς ο Λεωνίδας άσκησε την προσφυγή; Μέχρι ποια ημερομηνία ο Λεωνίδας είχε δικαίωμα να ασκήσει έφεση εν προκειμένω κατά της καταδικαστικής αποφάσεως;

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ : Σε καθεμιά από τις απαντήσεις σας θα παραθέτετε και τα άρθρα (με παραγράφους και εδάφια) του Ποινικού Κώδικα ή του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στα οποία στηρίζονται οι απαντήσεις αυτές.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1) Ο Λεωνίδας, με βάση τα εκτεθέντα πραγματικά περιστατικά, έχει διαπράξει τα εγκλήματα: α) της πλαστογραφίας μετά χρήσεως κατ' εξακολούθηση που προβλέπεται από τα άρθρα 13γ, 98 παρ. 1 και 216 παρ. 1 ΠΚ και διώκεται αυτεπάγγελτα β) της απάτης κατ' εξακολούθηση που προβλέπεται από τα άρθρα 98 παρ. 1 και 386 παρ. 1 α ΠΚ και διώκεται αυτεπάγγελτα, γ) της απειλής που προβλέπεται από το άρθρο 333 Π.Κ. και διώκεται κατ' έγκληση και δ) της συκοφαντικής δυσφήμισης που προβλέπεται από το άρθρο 363 σε συνδυασμό με το άρθρο 362 ΠΚ και διώκεται μόνο ύστερα από έγκληση (άρθρο 368 παρ. 1 ΠΚ).

2) Τα ανωτέρω εγκλήματα, ως πλημμελήματα κατά το άρθρο 18 ΠΚ, παραγράφονται μετά από πέντε έτη (άρθρο 111 παρ. 3 ΠΚ). Τα εν λόγω εγκλήματα δεν έχουν παραγραφεί, καθόσον ναι μεν κατά την ημέρα της δίκης είχε συμπληρωθεί πενταετία από το χρόνο τελέσεώς τους, πλην όμως με την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος στις 30-9-2018, ημερομηνία από την οποία, σύμφωνα με το άρθρο 320 ΚΠΔ, άρχισε η κύρια διαδικασία, χώρησε αναστολή της παραγραφής για τρία (3) χρόνια (άρθρα 112, 113 παρ. 2 και 3 ΠΚ).

3) Με βάση τα προαναφερθέντα πραγματικά περιστατικά ο συνήγορος του Λεωνίδα μπορούσε να ζητήσει να του αναγνωρισθεί μόνο το ελαφρυντικό του προτέρου εντίμου βίου. Με την αναγνώριση ενός ελαφρυντικού από το δικαστήριο μειώνεται η ποινή κατά το άρθρο 83 ΠΚ.

4) Η προσφυγή που άσκησε ο Λεωνίδας ήταν απαράδεκτη, καθόσον σύμφωνα με το άρθρο 322 παρ. 1 ΚΠΔ μόνον ο κατηγορούμενος που κλητεύθηκε με κλητήριο θέσπισμα στο ακροατήριο του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου έχει δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών. Ο Λεωνίδας είχε δικαίωμα να ασκήσει έφεση κατά της καταδικαστικής αποφάσεως εντός δέκα ημερών από την έκδοση της αποφάσεως στις 10-12-2018, ήτοι μέχρι και την 20-12-2018 (άρθρο 473 παρ. 1 ΚΠΔ).

[Κάθε απάντηση βαθμολογείται από 0 μέχρι 2,5 βαθμούς]